

Temmuz 2014 / Sayı 9

ARTI90

T.C. BAŞBAKANLIK YURTDIŞI TÜRKLER VE AKRABA TOPLULUKLAR BAŞKANLIĞI YAYINIDIR.

■ YURTDIŞINDA OY KULLANMA

SÖYLEŞİ
YTB BAŞKANI DOÇ DR. KUDRET BÜLBÜL

■ ÖZEL DOSYA
KIRIM

Doç. Dr. Kudret BÜLBÜL

BAŞKAN'IN MESAJI

Sevgili Okurlar,

Türkiye, 2000'li yıllarla birlikte tarihiyle, toplumuyla ve coğrafyasıyla daha barışık bir hale geldi. Bu ifade, öylesine söylenmiş bir söz değildir. Daha yakın bir zamana kadar tarihinin bir kısmını reddeden ve ondan üzüntü duyan bir yönetim anlayışımız vardı. Coğrafyası bakımından bütün komşularıyla sorunları olan bir ülkeydik. Toplum açısından ise toplumun bir kısmını düşman olarak niteleyen ve bunun ortaya koyduğu sorunlarla karşı karşıya olan bir yapıydık. İşte bu bağlamda değerlendirildiğinde tarihi, coğrafyası ve toplumuyla barışık bir Türkiye; aslında yeni bir Türkiye'dir.

Yeni Türkiye, Balkanlarla, Orta Asya'yla, Orta Doğu'yla, Afrika'yla yeniden tanışan, unuttuğu pek çok değeri ve ilişkiyi yeniden kuran ve öğrenen bir Türkiye'dir. Türkiye, ilişkileri siyasal çizgilerle sınırlı olamayacak kadar geniş bir ülkedir. Türkiye'nin tarihi de toplumu da siyasal sınırları aşmaktadır.

Yeni Türkiye, doğal olarak bu vizyona uygun yeni kurumlara ihtiyaç duymuştur. **Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (YTB) yeni Türkiye'nin en fazla ihtiyaç duyduğu kurumlardan birisidir.**

Kurumun yeni Başkanı olarak; çalışmalarımızda bir taraftan güncel sorunlara çözümler arayacağız, acil sorunlar için hızlı çözümler üretip, sahada aktif bir yapıda olacağız. Bununla birlikte YTB olarak entelektüel sermaye işbirliğini çok hızlı ve çok farklı alanlarda geliştirmeye ihtiyaç duymaktayız. **Entelektüel sermaye kapasitesini geliştirmeyi** sadece kamu üzerinden değil, sivil toplum kuruluşları, üniversiteler ve diğer kamu kurumlarıyla birlikte gerçekleştireceğiz.

Yeni Türkiye demek yeni sorumluluklar demektir. Yeni sorumluluklar demek yeni heyecanlar ve daha fazla çalışmak demektir. YTB olarak bu hedefler doğrultusunda daha çok çalışacağız. Çalışmalarımızı hem alandaki ihtiyaçlara yönelik olarak hem de Türkiye'nin mevcut dış politika perspektifi ışığında ve 21. yüzyılın dinamikleri çerçevesinde pro-aktif bir şekilde yürüteceğiz. Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın ayrımcılık, hak ihlalleri ve yabancı düşmanlığı gibi sorunlardan kurtularak, ekonomik, kültürel ve sosyal alanlarda yaşadığı toplum içerisinde söz sahibi olmaları bizim için son derece değerlidir. **Vatandaşlarımızın topluma**

eşit katılımı, kültür ve eğitim alanlarında etkinliklerinin artırılması, toplumsal bilinç ve birlikte hareket edebilme kabiliyetinin geliştirilmesi öncelikli konularımız olmaya devam edecektir.

Ülkemiz, soydaş ve akraba topluluklarla olan ilişkilerini insan odaklı bir anlayıştan hareketle yürütüyor. Başkanlık olarak soydaş ve akraba topluluklarla onların sivil toplum örgütleriyle, Türkiye'nin ve Türklerin sivil toplum örgütlerinin ilişkilerinin geliştirilmesi temel önceliklerdendir. Bu ilişkileri çok yönlü geliştirerek ve dönüştürerek uzun yıllar süren unutmusluğu, tanışmazlığı ortadan kaldırmak istiyoruz. Ortak bir medeniyetin çocukları olarak, daha fazla buluşmaya, tanışmaya ve kaynaşmaya ihtiyacımız var. Bunun için daha fazla çok yönlü ortak, sosyal, kültürel ve akademik çalışmalara ve projelere imza atmalıyız.

Türkiye'ye öğrenim görmek amacıyla gelen binlerce uluslararası öğrenci bulunmaktadır. **Bunların önemli bir kısmı Türkiye Bursları kapsamında burslandırılmakta, akademik ve mesleki açıdan gelişimlerine destek olunmaktadır.** Ülkemize gelen öğrencilerin Türkiye'de eğitimlerini başarıyla tamamlamaları ve ülkelerine döndüklerinde de ilişkilerimizin sürekliliğini sağlamaları bizler için büyük bir önem arz etmektedir.

Tüm bu çalışmaları gerçekleştirirken sivil toplum kuruluşları en önemli paydaşlarımızdan biri olacaktır. **Başkanlığın çalışma alanlarını destekleyici ve bütünleştirici bir konumda olan STK'larla olan ilişkilerimizi çok daha güçlü, çok daha sıcak tutacağız.**

Akraba ve dostlarıyla 2023 hedeflerine doğru yürüyen 'kendisiyle' ve dünya ile barışık, insanlığın ortak geleceği için daha fazla çaba harcayan 'Yeni Türkiye'nin inşasına birlikte katkı sağlayacağız. Bu vesileyle, kurumun bugüne gelmesinde emeği olan önceki sayın Bakanlarımıza, Başkanımıza, yurtiçinden ve dünyadan katkı verenlere çok teşekkür ediyorum. Güzel yarınlar ancak ortak ve devam ettirilen çabalarla kurulur.

Bu duygu ve düşüncelerle yaklaşan Ramazan Bayramı'nızı tebrik ediyor, bu bayramın İslam dünyası ve bütün insanlık için güzelliklere vesile olmasını Cenabı Hak'tan niyaz ediyor, tüm vatandaşlarımızı, dostlarımızı, soydaş ve akraba topluluklarımızı ve başarıları ile gurur duyduğumuz uluslararası öğrencilerimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı'nın
3 aylık süreli yayınıdır.

**T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar
Başkanlığı adına İmtiyaz Sahibi:**

Doç Dr. Kudret BÜLBÜL

Genel Yayın Yönetmeni:

Mehtap ALTINOK

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:

Deniz DOĞAN

Yayın Danışmanı:

Ardan ZENTÜRK

Yayın Koordinatörü:

İsmail YILDIZ, Muhlis KAÇAR, Hasan ER, H. Murat TERZİ

Yayın Kurulu Başkanı:

Ahmet ATABAŞ

Yayın Kurulu:

Veysi ŞİMŞEK, Ünal KOYUNCU,
Suat BEYLUR, Fatih NİŞANCI

Haber Araştırma:

Bahadır AVŞAR, Burak DEĞİRMENÇİ,
Bertuğ KAYHAN, Nilay AYGÜN

Fotoğraflar:

İlker KIRMIZI

Yönetim Yeri:

T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler
ve Akraba Topluluklar Başkanlığı
Oğuzlar Mah. Mevlana Bulvarı No: 145
PK: 06520 Balgat - ANKARA – TÜRKİYE

Tasarım ve Uygulama:

MNV Creative Studios®

www.mnv.com.tr

Baskı / Cilt:

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarlara aittir.
Dergide yer alan yazı ve fotoğraflar kaynak gösterilerek
kullanılabilir.

Yayın Türü:

3 Aylık Süreli Yayın ISSN: 2146-9571

İletişim:

+90 (312) 218 40 00

e-Posta:

basin@ytb.gov.tr

www.arti90dergi.com.tr

ARTI90

DİJİTAL DÜNYADA

Tüm içeriği ile arti90dergi.com.tr'de,
Sosyal Ağlarda, Mobil Platformlarda

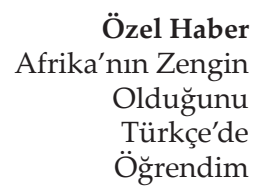
arti90dergi.com.tr

12

20

72

Portre
Şefik Birkiye
Başarılı Türk
Mimar

28

Araştırma
Süryaniler

46

İnceleme
Soydaşlık

40

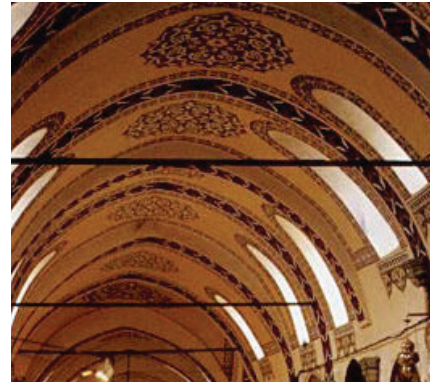
ORTADOĞU
Lübnan'da
Bir Türkiye
Gönüllüsü

32

Avrupa
İtalya'nın
Türkleri

52

Medeniyet
Türk – İslâm
Mimarîsi
Üzerine

56

Doç Dr. Kudret Bülbül:

"YTB, Türkiye'nin bölgesel ve küresel düzeyde yeniden inşasına katkı sağlayacak en önemli kuruluşlardan birisidir."

Öncelikle hayırlı olsun efendim, sizin için yeni bir görev?

Teşekkür ediyorum, evet yeni bir görev, yeni bir heyecan, yeni bir sorumluluk.

Önceki çalışmalarınıza bakıldığında yeni göreviniz size çok yabancı bir görev değil galiba

Evet, öyle söylenebilir. Gerek daha önce bulunduğum idari pozisyonlar ve gerekse akademik çalışmalarım YTB'nin çalışma alanları ile fazlası ile örtüşüyor. Mesleki ve akademik birikimim açısından bakıldığında ilgi alanlarım, Osmanlı son dönemi, küreselleşme, kimlik, özgürlük, aidiyet, farklılık ve çok kültürlülük gibi konuları ve bu konulara dair somut çözüm önerilerini içermektedir. Bu konular ve ilgili öneriler sanırım YTB'ye kanunla verilen faaliyet alanlarının genel bir çerçevesini oluşturmaktadır.

Siz YTB'yi nasıl konumlandırıyorsunuz? YTB sizin için ne ifade ediyor?

Türkiye 2000'li yıllardan sonra son derece önemli gelişmeler kaydetti. Dünyadaki gelişmelerin tersine gerçekleştirdiği pek çok açılım ile demokrasi ve insan hakları çitasını yükseltti. Hayatı çok yönlü normalleştirerek, devlet-millet arasında var olan kopukluğu belirli oranda giderdi. Bunun sonucu olarak Türkiye kişi başına 2 bin dolarlardan 10 bin dolara ulaşan bir zenginliğe erişti. Tarihi, toplumu ve coğrafyası ile barışan, normalleşen ve zenginleşen bir Türkiye yeni bir Türkiye'dir. Yeni Türkiye kuşkusuz yeni kurumlara ihtiyaç duyacaktı. YTB bu ihtiyacın bir sonucu olarak 2010'da kuruldu. Çünkü uzun on yıllar yurt dışındaki

vatandaşlarını ihmal etmiş, güçlü tarihi ve kültürel bağları bulunan soydaş ve akrabalarına sırtını dönmüş Türkiye'nin artık bu ilişkileri yeniden kurması, onarması gerekiyordu. Benim için YTB, Türkiye'nin sahip olduğu sosyal kültürel ve entelektüel derinliğin, medeniyet perspektifinden bölgesel ve küresel düzeyde yeniden inşasına katkı sağlayacak en önemli kuruluşlardan birisidir.

Sizin döneminizde YTB'nin temel öncelikleri neler olacaktır?

YTB kurulu henüz 4 yıl olmuş durumda. Bireyler için 4 yıl uzun bir zaman dilimi olarak görülebilir. Ama kurumların, milletlerin tarihinde 4 yıllık bir zaman çok az bir zamandır. Üstelik daha önce örneği olmayan bir kurumsa söz konusu olan bu

kurumun kendi yolunu çizmesi, belirli bir mesafe kazanması ve kurumsallaşması çok daha uzun bir zaman gerektirir. Bu nedenle elbette kendi dönemimde de kurumsallaşma çalışmalarını sürdüreceğiz. Göreve başlayalı henüz 3 ay oluyor. Bu sürede yeni yol haritamızı hazırladık. Yeni yol haritamızı sayın Bakanımıza, Başbakanımıza arzettik. Sağolsunlar takdir buyurdular. Bu çerçevede yolumuza devam edeceğiz. Yol haritasının mihenk taşlarından size bahsedebilirim. Bu mihenk taşları esas itibarıyla yeni bir çalışma tarzına, yeni bir ivmeye ve yeni bir gayrete de işaret ediyor. Çünkü Yeni Türkiye'nin ihtiyaçları artıyor ve Yeni Türkiye doğal olarak daha fazla çalışma ve hız gerektiriyor.

Bu yol haritasının mihenk taşları nelerdir diye baktığımızda daha fazla sistematik yaklaşım ve daha fazla sistematik çalışma. Yerli ve yabancı kurumlarla daha yakından ve daha fazla işbirliği. Daha az devlet, daha fazla sivil toplum. Daha fazla entelektüel kapasite geliştirme, daha fazla kalıcı ve sürdürülebilir çalışmalara öncelik verme. Elbette bazen günlük, anlık çalışmalar gerekli olabilir ama bu yeni yol haritamızda daha fazla kalıcı ve sürdürülebilir çalışmalara öncelik vereceğiz. Bu çerçevede Avrupa'da yaşayan vatandaşlarımızın sorunlarına ilişkin karşılaştırmalı analizlere imkân sunan yıllık kapsamlı araştırmalar yapacağız. Vatandaşlarımızın, soydaş ve akrabalarımızın yıllara

sari hangi sorunlarının çözüldüğü, hangi sorunlarının kalıcı olduğuna dair raporlar hazırlayacağız. Yine vatandaşlarımızın bulundukları toplumlarda çok yönlü katılımlarını (siyasal, sosyal, kültürel, ekonomik, medyatik) teşvik edecek, onların birinci sınıf vatandaş olduklarını hissettirecek çalışmalara destek sağlayacağız. Ülkemizdeki sivil toplum örgütleri ile soydaş ve akraba topluluklardaki sivil toplum örgütlerinin daha fazla birbirlerini tanımalarını ve birlikte çalışmalar yapabilmelerini sağlayacak çalışmalara öncelik vereceğiz. Bu alanda çok ciddi bir kopukluk ve birbirini bilmezlik durumu var. Uluslararası öğrencilerimiz açısından onların sadece kampüs ortamında

Türkiye'yi tanımalarının ötesine geçerek bulundukları kentin sosyal, kültürel, sanatsal ve iş dünyası ile de yakın ilişkiler kurmalarını ve bu ilişkiler üzerinden ülkemiz ile kalıcı ve sürdürülebilir ilişkiler olmasını sağlayacak mekanizmalar geliştireceğiz.

Sizce YTB'nin artıları nelerdir?

Birçok artılarından bahsedebilirim. Öncelikle genç bir ekipten oluşuyor. Aktif, heyecanlı ve pek çok şey yapmaya hevesli bir kadrosu var. Kurum Birleşmiş Milletler gibi. Kurumda 26 dil konuşuluyor. Bu nitelikler maalesef bizim kamu bürokrasimizde çok fazla bulunan nitelikler değildir.

Pek çok çalışanımız yurtdışından Türkiye'ye gelmiş. Yani YTB o çok arzu ettiğimiz tersine beyin göçünü kısmen gerçekleştirmiş durumda. Burada bir konuya daha işaret etmek istiyorum. YTB esas itibarıyla yurt dışına yönelik bir kurum. Bu nedenle Türkiye'de daha henüz

bilinmeyen pek çok sorunla önceden karşılaşıyor. Bu anlamda öncü bir kuruluş. Çalıştığımız pek çok konu belki doğrudan bizi ilgilendirmiyor.

Ama o konu ile ilk kez biz karşılaştığımız için ilgili kurumlarla birlikte çözüm üretmemiz gerekiyor.

Bu durumdan da şikâyetçi değiliz. Ülkemizin büyümesini ve gelişmesini istiyorsak, kuşkusuz yeni sorunlarla karşılaşacağız ve ilgili kurumlarla bu yeni sorunları çözmek için birlikte çaba göstereceğiz.

YTB’de gerçekleştirdiğiniz faaliyetlerden hangileri size daha fazla mutluluk veriyor?

Doğrusu herhalde en fazla zorlandığım soru bu olacak. YTB’nin üç temel çalışma alanı var: Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız, soydaş ve akraba topluluklar ve uluslararası öğrenciler. Her üç alandaki çalışmalar da birbirinden daha fazla mutluluk verici. 1960’lı yıllardan beri kendi başına bırakılmış, kendi devletimiz tarafından ilgilenilmeyen, yaşadığı ülke tarafından da sürekli zorluklar çıkarılan bir vatandaşımıza gecikmiş bir selam vermekten, çok geç de olsa gönülünü almaktan, yarasına melhem olmaktan daha fazla mutluluk verici ne olabilir? İşçi olarak gitmişler belki ama onların çocuklarının işçi kalmamaları için çok yönlü çalışmalar geliştirmek kime mutluluk vermez? Hakeza onların çok yönlü olarak hayata katılmalarına yönelik çalışmalar yapmak. Çok benzer bir biçimde belki de yüz yıldan fazladır ihmal edilen Balkanlarla, Kafkaslarla, Ortadoğu, Orta Asya ve Afrika ile yeniden kucaklaşmaya yönelik çalışmalar içinde olmaktan daha fazla haz verici ne olabilir? Onlarla bunca zamanın açığını gidermeye yönelik yeniden tanış ve bilinç olmaya yönelik çalışmalar yapmak, köklü tarihi ve kültürel ilişkileri yeniden hatırlamak ve kurmanın değeri ne ile ölçülebilir? En az bunlar kadar heyecan verici üçüncü bir çalışma alanımız daha var. Uluslararası

öğrenciler. Halihazırda dünyanın 140 ülkesinden, Latin Amerika’dan Çin’e, Afrika’dan Uzakdoğu’ya 13 bin öğrenciyi Türkiye’de okutuyoruz. Bu yıl lisans ve lisans üstü 4 bin kontenjanımız için 6 kıtadan 176 ülkeden tam 82 bin başvuru yapıldı. Dikkat buyrulsun 82 bin kişi. Daha 10 yıl öncesine kadar neredeyse herkes yurtdışında okumak istiyordu. Şimdi akın akın tüm dünyadan öğrenciler Türkiye’de geleceklerini aramak istiyorlar. Kim bununla gurur duymaz, bu gururun, onurun bir parçası olmak istemez ki?

Uluslararası öğrenciler demişken, sizce bu öğrenciler başka ülkeleri değil de neden Türkiye’yi tercih etsinler?

Hâlihazırda tercih etmektedirler. Bu yıl için bizi tercih eden 82 bin öğrenciden sadece 4 binine burs verebileceğiz. Yüzde 4,8, yüzde 5 bile değil. Bu soruyu “bu öğrenciler Türkiye’de farklı olarak ne görebilirler” şeklinde alırsak buna Türkiye’nin ekonomik gelişimi, gittikçe cazibe merkezi olması, artan küresel ilişkileri, gelişen üniversiteleri açısından cevap vermeyeceğim. Bu soruya küreselleşme süreçleri ile karşı karşıya olduğumuz kimlik ve kültür krizleri ile dünyanın ihtiyaç duyduğu bir arada yaşama tecrübesi açısından yanıt vermek istiyorum. Eskiden farklı kimlik ve kültürler birbirlerinden uzak coğrafyalarda yaşarlarken sorun yoktu. Ama küreselleşme süreçleri

ile farklı aidiyetler aynı mekânları paylaşmaya başlayınca üç farklı tepki biçimi ortaya çıktı. İlki kutuplaşma ya da ötekileştirme. Birbirleri ile karşılaşan kültürlerin birbirlerine karşı daha da sertleşmesi. Kültürler arası karşılıklı gelişen dışlayıcılık ile karşılıklı olarak kutuplaşmanın, polarizasyonun artması. İkinci tarz homojenleşme, asimilasyon.

Egemen kültür diyor ki; başka bir ülkeden gelen benim kültürümü benimsesin. Kendi kültürünü kendi ülkesinde bıraksın. Ben bir zamanlar onun ülkesini sömürmüş, onun dedelerinin ülkesini işgal etmişim. Çocukları şimdi benim ülkeme gelmiş. Kültürlerini, kimliklerini kendi ülkelerinde bıraksın, benim ülkeme geldiyse benim gibi olsun. Asimile olsun, homojenleşsin bana benzesin. Üçüncü durum, bütün bu farklılıkları bir arada yaşatabilmeye, teklik içinde çokluk, çokluk içinde teklik diyebileceğimiz duruma duyulan ihtiyaç. Nasıl bir arada, adalet içinde ve hoşgörülü bir şekilde yaşayabiliriz diye düşünüldüğünde buna verilebilecek tek alternatif bu üçüncü yöntem.

Fakat bugün dünyanın ihtiyaç duyduğu farklı kültürleri birarada yaşatma tecrübesine sahip çok fazla tecrübeden bahsedebilmek mümkün değildir. Bu geleneğe sahip çok az sayıda toplumdan bahsedebiliriz. Milletimiz de bu geleneğe sahip milletlerin başında gelmektedir. Uluslararası öğrenciler Türkiye’de bu tecrübeyi, bu çoğulculuğu, bu tarihsel derinliği gözlemleyebilirler. Çünkü biz esas olarak göç medeniyetinin çocuklarıyız. Horasan’dan çıkmış yürüyüşe. Pek çok ülkeden, kültürden, kimlik ve aidiyetten geçerek Anadolu’ya gelmiş, oradan da Avrupa’ya geçmişiz. Bu medeniyet yürüyüşümüz sırasında doğal olarak karşılaştığımız pek çok kültürden bir şeyler almış ve pek çok kültüre bir şeyler katmışız. Bu alışverişlerle kültürel anlamda zenginleşmiş, Farabi’ler, Nizamül mülk’ler, Mevlana’lar, Hacı Bektaşî Veliler, Akşemseddinler yetiştirerek yürüyüşümüzü sürdürmüşüz. Aslında bizim medeniyetimizde göç çok daha eskilere dayanıyor. Üstad Sezai Karakoç’un “senin kalbinden sürgün oldum ilkin, bütün sürgünlüklerin bir bakıma bu sürgünün bir süreği...” dizelerinde belirttiği gibi inancımıza göre dünyaya gelişle, cennetten sürülüşle başlıyor. Dolayısıyla göç olgusu bizim tarihimizde son derece köklü bir gelenek. Aslında ben Horasan’dan başlayan yürüyüşümüzü şöyle benzetiyorum. Irmakların, nehirlerin, farklı kimlik ve kültürlerin okyanusa doğru akışı. Eğer milletler, ülkeler, toplumlar bu akışı, nehirleri, ırmakları doğru yöne kanalize edebilirler, doğru şekilde değerlendirebilirler ve bundan korkmayarak özgüvenle bunlara yaklaşabilirlerse işte o zaman önünde durulmaz okyanuslar, deryalar oluşturulur. Fakat bütün bu farklılıklar, göçler bir tehdit gibi algılanırsa belki geçici başarılar elde edilebilir ama insanlık tarihine baktığımızda farklılıkları büyük yürüyüşünün bir parçası yapabilen toplumlar medeniyet kurabilmiş toplumlardır.

Tekrar sorunuza dönersek, uluslararası öğrencilerin, bugün dünyamızın ihtiyaç duyduğu farklılıkları bir arada yaşatma tecrübesine sahip çok az ülke vardır ve ülkemiz de bunlardan birisidir. Ama siz “Türkiye toplumunun tarihsel olarak sahip olduğu bu deneyimden ne kadar

haberdardır, ne kadar bu durumun farkındadır” diye sorarsanız, söyleyeceğim söz Nasreddin Hoca’dan aktarma gibi olacaktır: Siz de haklısınız.

Erken bir soru ama, görevinizden ayrılırken nasıl bir YTB bırakmak istersiniz?

Erken değil. Her başlangıç aslında bir sonun da başıdır. Bu nedenle Üstad Necip Fazıl’ın “Sonum varmış onu öğrensem asıl” dediği gibi her şeyin sonunu başlarken düşünmek gerekir.

Kurum açısından baktığımızda ise, tabii konuştuğumuz konular günlük konular değil, asırlık konulardır. Düünden bugüne, bugünden yarına hemen netice alınacak konular değildir. Bu nedenle doğrudan sonuca değil, süreçlere odaklanmak gerekir. Geniş istişareler yaparak, uzun vadeli politikalar ve stratejiler geliştirip ısrarla bunları uygulamalıyız. Vatandaşlarımız açısından bakıldığında, artık işçi çocuklarının hep işçi kalmadığı, bulundukları topluma çok yönlü katılım sağladıkları, siyasette, ekonomide, ticarete, sporda, sanatta, medyada, akademyada daha fazla var olmaları için çabalarımızı sürdürmeliyiz. Soydaş ve Akrabalar arasındaki ilişkiler açısından yüz yıl öncekinden daha iyi bir durumda değiliz. Yüz yıl önce İstanbul’da çıkan bir dergi (Sebilürreşad) Balkanlar’da Kafkaslar’da Ortadoğu’da yakından izlenirdi. Bahçesaray’daki, Gaspıralı’nın çalışmaları da İstanbul’da bilinirdi. Benzer şekilde sivil toplumdaki bu ilişkileri geliştirmek için çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız. Keza uluslararası öğrenciler açısından bu öğrencilerin ülkelerine dönerek, ülkelerinde etkin pozisyonda oldukları Türkiye’nin kültürü, medeniyeti, iş dünyası, spor, sanat ve edebiyat çevresi ve akademyası ile kalıcı ve sürdürülebilir ilişki kurlmaları için çalışmalarımızı sürdürmeliyiz.

Bu alanlarda elimizden gelen çabayı göstererek gelecek nesillere daha iyi bir miras bırakabilirsek üzerimize düşeni yerine getirmiş olacağız.

Yeni Nesil Kendi İşinin Patronu Oldu

Mustafa Akdağ, Avrupa'daki Türklerin öncü kuşağından... Yaşamı Belçika madenlerinde geçti. Şimdi de emeklilik yıllarının tadını çıkarıyor... Ona göre Türkler artık Avrupa'nın yerleşik nüfusu. "Emekliler bile gittiler sonra buraya döndüler, gençler Türkiye'ye dönmez" diyor...

Türkiye ve Avrupa, Türk işçilerinin Avrupa'ya göçlerinin 50'nci yılını idrak etmiş durumda... Belçika da tıpkı Almanya gibi, Türk işçisinin erken gittiği, çok çalıştığı, çok ürettiği ve giderek o ülkeye yerleştiği ülkelerin başında geliyor... Birinci kuşağın bugün emeklilik yıllarını yaşayan isimlerinden biri de Mustafa Aktaş... Onunla yaptığımız söyleşi, belki kısa cümlelerle sürdü ama gerçekleri sergiledi...

Mustafa Bey, sizden ilk olarak Belçika'daki Türkler hakkında genel bir değerlendirme yapmanızı istesek neler söylersiniz?

Belçika'daki Türkler genel olarak kendi içlerine kapalı olarak yaşamaktadırlar. Ekonomik sıkıntıları da göz önünde bulundurursak daha çok kazanmayı amaçlıyorlar. Bir anlamda tüketim toplumu olmuş durumdalar. **Peki, sizin Belçika'ya göçünüz nasıl oldu? Bu konuda neler anlatırsınız?**

İlk olarak 1973 yılında Almanya'ya turist olarak gelmiştim daha sonra hem gazeteden hem de arkadaş çevresinden Belçika'da işçi olunabildiğini duydum. 1974 yılında da turist olarak kaçak yollardan Belçika'ya geldik. Yakalananlar oldu... Biz şanslıydık, yakalanmadık. Pasaportum yakalanan arkadaşımın birindeydi onunla birlikte o da gitti. Türk konsolosluğu sağ olsun çok yardımcı oldu yeni pasaport çıkardı. Belediyeden üç aylık oturma aldım. Maden ocağına iş başvurusu yaptık, kabul edildi ve böylece 1974 yılının Ağustos ayında emekli olana kadar çalışacağım iş hayatıma başladım.

Peki, Belçika'da yaşayan Türklerin siyasete katılımı hakkında neler söylersiniz? Türk toplumu yeterince temsil ediliyor mu?

Bence edilemiyor. Daha fazla siyasetin içinde olmamız lazım. Kendimizi daha iyi ifade edebilmeliyiz.

İş hayatına değinecek olursak, Belçika'da Türkler hangi mesleklerle uğraşıyorlar ve ne tür yatırımlar yapıyorlar?

Eskiden bizim bölgemizde herkes maden ocağında çalışırdı şimdi ise gıdadan turizme, yemek sektöründen inşaat sektörüne kadar her sektörde

çalışıyorlar. Yeni nesil kendi işinin patronu oldu. Sayısız Türk firması var Belçika'da. Türklerin çoğu oturdukları evi satın almış durumdalar. İş adamlarımız da büyük yatırımlar yapıyorlar. Fabrikatör olanlar bile var. Hatta bazıları Belçikalı işçi bile çalıştırıyor. İşveren konumuna geldik sizin anlayacağınız.

Bu soruyu sizin özelinizde sormak istiyorum. Belçika Türk toplumuyla ilişkileriniz nasıl? Ne tür faaliyetlerde bulundunuz?

Madenden emekli olan eski Belçikalı arkadaşlarımı arada görürüm. Oturup eskilerden konuşur, birer kahve içeriz.

Onun dışında Türk toplumu içinde bulunmayı tercih ederim.

Son bir soru olarak, Belçika'da yaşadığınız ilginç bir hikayenizi bize anlatır mısınız?

Şefim bir gün bana madende şu kuyuların hepsini aç temizle demiş... Tabi ben onu yanlış anlamışım tam tersini yapıp kuyuların hepsini kömür ve toprakla doldurdum. Şef gelip boğazıma sarılıdı. "Öldüreceğim seni" dedi. Sonra işi tatlıya bağladık ama bana bu kuyuları açmadan yukarı çıkmak yok dedi. O günü hiç unutamam...

Özlem bitti, sandıklar yurtdışında kuruluyor

2.8 milyon yurtdışı seçmen tarihte ilk kez
bulundukları ülkede oy kullanacak.

Türkiye demokrasisi tarihi açısından yeni dönemin kapısını aralıyoruz. Artık yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız gümrük kapılarına gelmelerine gerek kalmaksızın yaşadıkları ülkelerde kurulacak sandıklarda oylarını kullanabilecekler. Yurt dışında

yaşayan vatandaşlarımız, Türkiye’de gerçekleştirilen milletvekili genel seçimleri, cumhurbaşkanlığı seçimleri ve referandum oylamalarında seçme haklarını zahmetsizce kullanabilecekler. Aynı zamanda gümrükte oy kullanma imkânı da sürdürülecek.

Aradan yarım asır geçse
de onlar hiçbir zaman
memleketlerini unutmadılar.
Berlin’de, Köln’de, Londra’da,
Viyana’da yaşıyorlardı
ama hiçbir zaman kayıtsız
kalmadılar Türkiye’de
yaşananlara. Gönülden bağlı
oldukları vatanlarında yaşanan
gelişmeleri an be an takip
ettiler. Memleket güldüğünde
onlar da güldüler, memleket
yasa boğulduğunda onlar
da acıları ta ciğerlerinde
hissettiler.

Türkiye’de seçimler olduğunda büyük
bir sorumluluk ve fedakârlıkla gümrük
kapılarına gelerek oylarını kullandılar
yıllarca. Ama bekledikleri, istedikleri bir
şey vardı. O da bulundukları ülkelerde
oy kullanmak, Türkiye’deki siyasete daha
yüksek bir seviyede katılım sağlamaktı.

Özlem bitti, sandıklar kuruluyor!

Nihayet bu özlem sona erdi. Yurtdışında
yaşayan vatandaşlarımız tarihte
ilk kez bulundukları ülkelerde oy
kullanabilecekler. Bu deneyimi ilk
olarak Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde
yaşayacağız. 31 Temmuz 2014 – 03
Ağustos 2014 tarihleri arasında yaklaşık
2,8 milyon seçmen sandık başına gidecek.
Aslında bu durum yurtdışında yaşayan
vatandaşlarımız için bir demokrasi
bayramı anlamına geliyor. Oy kullanma
sürecinin Ramazan Bayramı’nın hemen
akabinde gerçekleşmesi vatandaşlarımıza
çifte bayram coşkusu yaşatacak.

Nelere dikkat etmeliyiz?

Yurtdışında oy kullanma sürecini rahat
ve sorunsuz bir şekilde geçirebilmek
için bazı hususlara dikkat etmekte fayda
var. Yurtdışı seçmen kütüğüne kaydınızı
yaptırdınız ve artık sıra nerede ve ne
zaman oy kullanacağınıza geliyor.

Ayşe Tuba Bayram
Mimar
Berlin, Almanya

50 yıldır yurtdışında yaşayan
Türkleri de düşünen bir
uygulamanın hayata geçirilmesi
çok sevindirici. Haklarımızdan
yaşadığımız ülkede
faydalanabilmek ve Türkiye’nin
ilerlemesi için bir katkıda
sunabilmek çok güzel olacaktır.
Vatandaşa verilen bu hizmet aynı
zamanda vatandaşların iş veya
okullarından geri kalmamalarını
sağlayacak hem de maddi
açıdan gümrük kapılarına
gelme zorunluluğunu ortadan
kaldıracaktır.

Osman Şahbaz
İş Adamı
Budapeşte, Macaristan

Yeni dönemde, yeni umutlarla
birlikte 12. Cumhurbaşkanını
doğrudan milletin seçmesi ve
yurtdışında yaşayanların da medeni
ülkelerde olduğu gibi en doğal
demokratik haklarını kullanmaları
takdire şayandır. Millet kendi
Cumhurbaşkanını doğrudan
seçerek, yıllardır özlemini duyduğu
en temel hakkını aracısız kullanmış
olacaktır.

Emine Şimşek
Ekonomi ve Bilgisayar
Berlin, Almanya

Bir Türk vatandaşı olarak
Türkiye’de yaşamasak da
ülkemizin nasıl yönetilmesine
dair bir söz hakkımızın olduğunu
düşünüyorum. Önceki yıllarda
bizim yurtdışında yaşamamızdan
dolayı seçimlere katılma oranı
çok azdı. Bu yeni gelişmeyle
yurtdışındaki vatandaşlar da seçim
sürecine katılıp, diledikleri partiyi
destekleyebilecekler. Bence çok
güzel bir fırsat ve aslında çok geç
kalınmış bir uygulama.

Randevu almayı unutmayın!

Oy kullanma süresi 1 günden fazla olan ülkelerde (Almanya, Fransa gibi) oy kullanacak olan vatandaşlarımızın YSK'nın internet sitesinden oy kullanacakları gün ve saat ile ilgili randevu almaları gerekiyor. 21-25 Temmuz tarihleri arasında oy kullanmak için randevu alınabilecek. 21 Temmuz 2014 tarihinde Türkiye saatiyle 08:00 ile 25 Temmuz 2014 tarihinde Türkiye saatiyle 17.00 arasında randevu almayı unutmayınız. YSK'nın internet sitesine girerek randevu almayan seçmenlerin oy kullanacakları tarih YSK tarafından otomatik olarak belirlenecek ve 26 Temmuz 2014 tarihinde ilan edilecek.

Oy kullanma süresi 1 gün olan ülkelerde ise seçmenlerin randevu almasına gerek yoktur. Bu ülkelerde oy kullanacak seçmenlerin oy kullanacakları saat aralığı ve sandık numarası Yüksek Seçim Kurulunca otomatik belirlenecektir.

Hangi sandıkta oy kullanacağım?

Seçmenler, hangi sandıkta oy kullanacağını 26 Temmuz 2014 tarihinden itibaren www.ysk.gov.tr internet adresinden öğrenebilecekler.

Oy kullanma saatleri oy kullanılacak ülke mahalli saati ile 08.00 – 17.00 arasındır.

Cumhurbaşkanlığı seçiminin ikinci tura kalması halinde ise 17-20 Ağustos 2014 tarihlerinde oylarını kullanabilecekler.

Gümrüklerde de oyunuzu kullanabilirsiniz Yurtdışı yaşayan seçmenler bulundukları bölgelerde kurulacak sandıkların yanı sıra gümrük kapılarında da oylarını kullanabilirler. Gümrüklerde oy verme işlemleri 26 Temmuz 2014 Cumartesi-10 Ağustos 2014 Pazar tarihleri arasında olacak. Yurtdışı seçmen sadece yurda girişi ve çıkışı sırasında değil oy verme süresince gümrük kapılarında oyunu kullanabilecek.

Oy kullanmak için gerekli belgeler

Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını gösteren nüfus hüviyet cüzdanı veya pasaportunu yanında bulundurmalıdır. Nüfus cüzdanı veya pasaportunda T.C. Kimlik Numarası yoksa numaranın yer aldığı ek bir kimlik belgesinin veya temsilciliklerce verilmiş T.C. Kimlik Numarasını taşıyan nüfus kayıt örneğinin ibrazı gerekmektedir.

Zeki Baran

Rotterdam Charlois Belediye Başkan Yardımcısı
Rotterdam
Hollanda

Bu yıl Hollanda'ya gelişimizin 50.yılı kutluyoruz. Ve 50 yıl sonra ilk defa oy kullanacağız. Siyasi tartışmalara girmeden birbirimizin görüşlerine saygı duyarak bu hakkımızı kullanmalıyız. Ben Hollanda Türk toplumunun sağduyusuna ve istişare kültürüne güveniyorum. Ayrıca önümüzdeki seçimlerde de Avrupa'nın ayrı bir seçim bölgesi olarak kabul edilmesini ve buradan temsilcilerimizi seçebilmemizi umut ediyorum.

Hamdi Yıldız

Anadolu Ajansı Muhabiri
Kahire, Mısır

Yeni dönemde, yeni umutlarla birlikte 12. Cumhurbaşkanını doğrudan milletin seçmesi ve yurtdışında yaşayanların da medeni ülkelerde olduğu gibi en doğal demokratik haklarını kullanmaları takdire şayandır. Millet kendi Cumhurbaşkanını doğrudan seçerek, yıllardır özlemini duyduğu en temel hakkını aracısız kullanmış olacaktır.

Emre Özdemir

Bağımsız Dış Denetçi
Zürich, İsviçre

Bir Türk vatandaşı olarak Türkiye'de yaşamasak da ülkemizin nasıl yönetilmesine dair bir söz hakkımın olduğunu düşünüyorum. Önceki yıllarda bizim yurtdışında yaşamamızdan dolayı seçimlere katılma oranı çok azdı. Bu yeni gelişmeyle yurtdışındaki vatandaşlar da seçim sürecine katılıp, diledikleri partiyi destekleyebilecekler. Bence çok güzel bir fırsat ve aslında çok geç kalınmış bir uygulama.

Zerrin Konyalıoğlu

Türkolog
Hamburg, Almanya

Alman Hukukçusu Prof. Hans Herbert v. Arnim, Alman toplumunun kısıtlı bir seçme imkânı olduğunu vurgular. Almanya'da Cumhurbaşkanı halk tarafından değil, Federal Meclis tarafından seçilir. Türk toplumu ise nerede olursa olsun artık Cumhurbaşkanını kendisi seçecek. Sanırım Prof. v. Arnim, Türkiye'deki bu güzel, demokratik ve kucaklayıcı gelişmeye biraz olsun imrenmiş olmalı.

Karayolu Gümrük Kapıları

1. Ağrı / Doğubayazıt	Gürbulak
2. Ardahan/Posof	Türkgözü
3. Artvin/Hopa	Sarp
4. Edirne/Merkez	Kapıkule
5. Edirne/İpsala	İpsala
6. Edirne/Lalapaşa	Hamzabeyli
7. Edirne/Merkez	Pazarkule
8. Hakkâri/Yüksekova	Esendere
9. Iğdır/Aralık	Dilucu
10. Kırklareli/Merkez	Dereköy
11. Şırnak/Silopi	Habur
12. Van/Saray	Kapıköy

Yurtdışı oylar Ankara'da sayılacak

Yurt dışında kurulacak sandıkların başında sandık başkanı ve sandık görevlisinin yanı sıra üç siyasi partinin birer temsilcisi de yer alacak. Sandıklarda kullanılan oylar zarflar açılmadan mühürlü torbalara konularak büyükelçilik ve konsolosluklardaki güvenli odalarda saklanacak, THY uçaklarıyla ve 'diplomatik kurye' ile Türkiye'ye ulaştırılacak.

Oyların kullanılması, mühürlenmesi, saklanması ve Türkiye'ye getirilmesi aşamasında siyasi parti temsilcileri bulunacak. 10 Ağustos günü yurt dışından gelen oylar, yurt içinde kullanılan oylarla aynı saatte açılarak Ankara'da Yurtdışı İlçe Seçim Kurulunda sayımı yapılacaktır.

Havalimanı Gümrük Kapıları

13. Adana/Seyhan	Şakirpaşa
14. Ankara/Çubuk	Esenboğa
15. Antalya/Muratpaşa	Antalya
16. Eskişehir/Tepebaşı	Eskişehir
17. Elazığ/Merkez	Elazığ
18. Gaziantep/Oğuzeli	Gaziantep
19. Hatay/Antakya	Hatay
20. İstanbul/Bakırköy	Atatürk
21. İstanbul/Pendik	Sabiha Gökçen
22. İzmir/Gaziemir	Adnan Menderes
23. Kayseri/Kocasinan	Erkilet
24. Konya/Selçuklu	Konya Askeri Havaalanı
25. Muğla/Dalaman	Dalaman
26. Muğla/Milas Bodrum-Milas	
27. Samsun/Çarşamba	Samsun
28. Trabzon/Ortahisar	Trabzon
29. Zonguldak/Çaycuma Zonguldak	

Liman Gümrük Kapıları

30. Antalya/Kaş	Kaş
31. Aydın/Kuşadası	Kuşadası
32. Balıkesir/Ayvalık	Ayvalık
33. Hatay/İskenderun	İskenderun
34. İstanbul/Beyoğlu	Karaköy
35. İzmir/Konak	İzmir
36. İzmir/Aliağa	Aliağa
37. İzmir/Çeşme	Çeşme
38. Kocaeli/Derince	Derince
39. Mersin/Akdeniz	Mersin
40. Mersin/Silifke	Taşucu
41. Muğla/Fethiye	Fethiye
42. Muğla/Marmaris	Marmaris
43. Muğla/Bodrum	Bodrum
44. Samsun/İlkadım	Samsun

Cumhurbaşkanlığı Seçimi Yurtdışı Seçim Takvimi ve Sandık Adresleri

Ülke Adı	Oy Verme Günleri	1.Tur	2.Tur	Dış Temsilcilik Adı	Seçim Yapılacak Mekan
ALMANYA	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Berlin BK	Berlin Olimpiyat Stadyumu
				Karlsruhe BK (+Stuttgart BK)	Karlsruhe Fuar Merkezi
				Frankfurt BK (+Mainz BK)	Fraport Arena Spor Salonu
				Düsseldorf BK (+Köln BK)	ISS Dome Salonu
				Essen BK (+Münster BK)	Essen Fuarı Merkezi (11. ve 12. Salonları)
				Münih BK (+Nürnberg BK)	Münih Fuar Merkezi (B1 Salonu)
				Hannover BK (+Hamburg BK)	Hannover Fuar Alanı
FRANSA	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Paris BK	Kuzey Paris Villepinte Fuar Alanı
				Strazburg BK	Strazburg Kongre Sarayı
				Lyon BK	Gerland Spor Salonu
				Marsilya BK	Chanot Fuar ve Kongre Merkezi
				Nantes BK	Başkonsolosluk binası
				Bordo BK	Cenon Belediyesi tarafından "Chateau de Diable" binası tahsis edilmektedir.
HOLLANDA	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Rotterdam BK	Ahoy Kongre ve Fuar Merkezi
				Deventer BK	De Scheg Spor ve Eğlence Merkezi
BELÇİKA	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Brüksel BK	Brussels Square Salonu
				Anvers BK	Anvers Expo Salonu
AVUSTURYA	2 gün	02 - 03 Ağustos	19 - 20 Ağustos	Viyana BK	Messe Viena Sergi ve Kongre Merkezi
				Salzburg BK	Messezentrum Salzburg Fuar ve Kongre Merkezi
				Bregenz BK	Teniz Event Center "Tennis Event Center"
KKTC	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Lefkoşa BE	20 Temmuz Fen Lisesi ve Lefkoşa Türk Lisesi
İSVİÇRE	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Zürih BK	Dietikon Şehir Salonu
				Bern BE	Büyükelçilik binası
				Cenevre BK	Franchies Okulu Jimnastik Salonu
ABD	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	New York BK	Başkonsololuğumuza bağlı Türkiye
				Los Angeles BK	The Olympic Collection Banquet, Conference and Entertainment Center" isimli konferans ve toplantı salonu
				Vaşington BE	Büyükelçilik binası
				Şikago BK	Başkonsolosluk binası
				Bayou Event Houston BK	Bayou Event Center'da yer alan "Lakeview Ballroom"
				Boston BK	
İNGİLTERE	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Londra BK	Olimpia Central Salonu
AVUSTRALYA	3 gün	31 Temmuz – 02 Ağustos	17 - 19 Ağustos	Melburn BK	St. Kilda Hall
				Sidney BK	Lidcombe Community Centre
				Kanberra BE	Büyükelçilik binası
İSVEÇ	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Stokholm BE	Kista Massan Fuar ve Sergi Merkezi
DANİMARKA	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Kopenhag BE	Remisen Spor Salonu
SUUDİ ARABİSTAN	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Cidde BK	Başkonsolosluk binası
KANADA	3 gün	31 Temmuz – 02 Ağustos	17 - 19 Ağustos	Ottava BE	Büyükelçilik binası
				Toronto BK	Başkonsolosluk binası
İTALYA	4 gün	31 Temmuz - 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Milano BK	Başkonsolosluk binası
				Roma BE	Büyükelçilik binası
YUNANİSTAN	2 gün	02 - 03 Ağustos	19 - 20 Ağustos	Atina-Pire BK	Başkonsolosluk binası
				Selanik BK	Başkonsolosluk binası
				Rodos BK	Başkonsolosluk binası
				Gümlübine BK	Başkonsolosluk binası

RUSYA	3 gün	31 Temmuz – 02 Ağustos	17 - 19 Ağustos	Moskova BE	Büyükelçilik binası
				Kazan BK	Başkonsolosluk binası
				Novorossiysk BK	Başkonsolosluk binası
				St.Petersburg BK	Başkonsolosluk binası
BULGARİSTAN	3 gün	01 - 03 Ağustos	17 - 19 Ağustos	Sofya BE	Büyükelçilik binası
				Filibe BK	Başkonsolosluk binası
				Burgaz BK	Başkonsolosluk binası
NORVEÇ	4 gün	31 Temmuz - 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Oslo BE	Büyükelçilik arazisi içinde (Çadır)
ROMANYA	4 gün	31 Temmuz - 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Bükreş BE	Büyükelçilik binası
				Köstence BK	Başkonsolosluk binası
AZERBAYCAN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Bakü BE	Büyükelçilik binası
				Naçıvan BK	Başkonsolosluk binası
				Gence BK	Başkonsolosluk binası
İSRAIL	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Telaviv BE	Büyükelçilik binası
FİNLANDIYA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Helsinki BE	Wanha Satama Kongre ve Fuar Merkezi
KAZAKİSTAN	3 gün	01 Ağustos – 03 Ağustos	17 - 19 Ağustos	Astana BE	Büyükelçilik binası
				Almatı BK	Büyükelçilik binası
LÜBNAN	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Beyrut BE	Büyükelçilik binası
BAE	1 gün	02 Ağustos	17 Ağustos	Dubai BK	Başkonsolosluk binası
				Abu Dhabi BE	Büyükelçilik binası
TÜRKMENİSTAN	4 gün	31 Temmuz – 03 Ağustos	17 - 20 Ağustos	Aşgabat BE	Büyükelçilik binası
JAPONYA	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Tokyo BE	Büyükelçilik binası
İSPANYA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Madrid BE	Büyükelçilik binası
				Barselona BK	Başkonsolosluk binası
KATAR	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Doha BE	Büyükelçilik binası
UKRAYNA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Kiev BE	Büyükelçilik binası
				Odessa BK	Başkonsolosluk binası
ÜRDÜN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Amman BE	Büyükelçilik binası
BOSNA-HERSEK	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Saraybosna BE + Mostar BK	Büyükelçilik binası
MACARİSTAN	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Budapeşte BE	Büyükelçilik binası
ÇİN	1 gün	31 Temmuz	18 Ağustos	Pekin BE	Büyükelçilik binası
				Şanghay BK	Başkonsolosluk binası
				Hong Kong BK	Başkonsolosluk binası
				Guangzhou BK	Başkonsolosluk binası
POLONYA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Varşova BE	Büyükelçilik binası
İRLANDA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Dublin BE	Büyükelçilik binası
İRAN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Milli Eğitim Bakanlığımıza bağlı Tahran İktisat Okulu (Büyükelçilik arazisi içerisinde)	
				Tahriz BK	Başkonsolosluk binası
				Urumiye BK	Başkonsolosluk binası
KUVEYT	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Kuveyt BE	Büyükelçilik binası
MISIR	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Kahire BE	Büyükelçilik binası
				İskenderiye BK	Başkonsolosluk binası
GÜNEY AFRİKA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Pretoria BE	Büyükelçilik binası
MAKEDONYA	1 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Üsküp BE	Başkonsolosluk binası
GÜRCİSTAN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Tiflis BE	Büyükelçilik binası
				Batum BK	Başkonsolosluk binası
KOSOVA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Priştine BE	Büyükelçilik binası
KIRGIZİSTAN	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Bişkek BE	Büyükelçilik binası
ARNAVUTLUK	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Tirana BE	Büyükelçilik binası
SUDAN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Hartum BE	Büyükelçilik binası
UMMAN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Muskat BE	Büyükelçilik binası
CEK CUMHURİYETİ	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Prag BE	Büyükelçilik binası
YENİ ZELANDA	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Wellington BE	Büyükelçilik binası
TUNUS	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Tunus BE	Büyükelçilik binası
ÖZBEKİSTAN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Taşkent BE	Büyükelçilik binası
BAHREYN	1 gün	03 Ağustos	17 Ağustos	Manama BE	Büyükelçilik binası
CEZAYİR	2 gün	02 - 03 Ağustos	17 - 18 Ağustos	Cezayir BE	Büyükelçilik binası

Yurtdışında Yerinde Oy Kullanmanın Anlamı

Doç. Dr. Kudret Bülbül

Demokrasi Tarihimizde Bir İlk

2014 Cumhurbaşkanlığı seçimleri birçok ilki beraberinde getirmektedir. Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız ilk defa bulundukları ülkelerden oylarını kullanabileceklerdir. Demokrasi tarihimizi seçimlerin ilk kez yapıldığı 1876 ile başlatırsak yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız, demokrasi tarihimizde ilk kez bulundukları ülkelerde Türkiye için oy kullanabileceklerdir.

Bir başka ilk ise yine demokrasi tarihimizde ilk kez Cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçilecek olmasıdır. Bugün hiç kimse hangi apoletlinin ne dediğini tartışmıyor. Genç subayların ya da ismini vermek istemeyen bir askeri yetkilinin açıklamaları gündemi oluşturmuyor. Bu durumu 2007 referandumuna borçluyuz. 2007 referandumundan bir gün önce yayınlanan bir yazımın başlığı "Referandumun Anlamı: Devlet İktidarını Kim Belirleyecek" idi. Cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçilecek olması ile sorunun yanıtı artık ne bir şekilde verilecektir.

Yurtdışı Seçmenlerimizin Genel Görünümü

Halihazırda tüm dünyada 2.767.082 kayıtlı seçmenimiz bulunmaktadır. Seçmen sayısının adres kayıt sistemi esasına göre belirlenmesi ve ilk kez ilgili kayıtların geniş kapsamlı güncelleştiriliyor olması nedeniyle gerçek sayının bu sayının üzerinde olduğunu tahmin etmek zor değildir. Görüldüğü gibi, dünya ölçeğinde baktığımızda en fazla seçmen sayımız Avrupa'da bulunmakta; Avrupa'da ise tek başına Almanya toplam yurtdışı seçmen sayımızın yaklaşık %50'sini oluşturmaktadır.

Gümrük kapılarında oy kullanma bugüne kadar yurtdışı seçmen için uygulanan tek oy verme yöntemi idi. Bu durum vatandaşlarımızın siyasal katılımının çok düşük kalmasının önemli bir nedenidir. 2011 genel seçimlerinde 2.568.979 seçmenin 129,283'ü gümrük kapılarında oy kullanmış ve katılım oranı %5'te kalmıştır. Yüksek Seçim Kurulu verilerine göre, yurtdışı seçmen kütüğüne kayıtlı toplam 2.767.082 seçmen, Türkiye'deki toplam seçmen sayısı ile kıyaslandığında toplam seçmen oranının yaklaşık %5'ini oluşturmaktadır. İzmir'in 3.030.462 seçmeni ve 26 milletvekili olduğu düşünüldüğünde, yurtdışı seçmen oranının Türkiye için ifade ettiği anlam daha iyi görülebilir. Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımıza bulundukları ülkelerde doğrudan oy kullanabilme hakkı verilmesi ile seçimlere siyasal katılımlarının büyük oranda artacağı öngörülebilir. Daha önceleri sadece gümrük kapılarında oy kullanabildikleri için %5 ile sınırlı kalan seçimlere katılım oranının çok büyük oranda artacağı beklenebilir.

Artan seçimlere katılım oranı kuşkusuz başta ülkemiz olmak üzere vatandaşlarımız ve yaşanan ülke için pek çok yeni sonuçlar doğuracaktır. Yurtdışı seçmenin seçme seçilme hakkını tanıyan ülkelerin sayısı giderek artmaktadır.

2007'de dünyada 115 ülke yurtdışında yaşayan vatandaşlarının oy kullanmasına imkân tanırken 2014 itibarıyla 130 ülke yurtdışındaki vatandaşlarına oy kullanma imkânı sunmaktadır.

Kıtalara Göre Seçmen Sayısı

KITA	SEÇMEN SAYISI
AVRUPA	2.449.137
ASYA	164.796
AMERİKA	107.329
OKYANUSYA	39.543
AFRİKA	6.277
TOPLAM	2.767.082

Yurtdışı seçmenlerimizin %88'i Avrupa ülkelerinde yer almaktadır. En çok seçmenlerimizin yer aldığı ilk on ülke sıralaması da aşağıdaki gibidir.

En Çok Seçmenin Olduğu İlk On Ülke

ÜLKE	SEÇMEN SAYISI
ALMANYA	1.380.909
FRANSA	293.412
HOLLANDA	238.968
BELÇİKA	126.423
AVUSTURYA	104.536
K.K.T.C.	91.835
İSVİÇRE	88.262
ABD	87.673
BİRLEŞİK KRALLIK	78.857
AVUSTRALYA	39.621
TOPLAM	2.530.496

Yerinde Oy Kullanma Hakkının Yurtdışında Yaşayan Vatandaşlarımız İçin Anlamı

Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın bulundukları ülkede ve Türkiye'de bugüne kadar siyasete katılım oranlarının genel olarak çok düşük kaldığı söylenebilir. Bu düşüklüğün önemli bir nedeninin vatandaşlarımızın Türkiye'yi ve bulundukları ülkeleri oy kullanarak etkileyebileceklerine dair siyasal etkinlik inançlarının düşük kalmasının olduğu belirtilebilir. Siyaseti ve siyaset üzerinden toplumsal yaşamın diğer unsurlarını etkileyebileceğine dair bir inanç ve imkan söz konusu değilse siyasal katılım da büyük oranda anlamını yitirmektedir (bazı ülkelerde çifte vatandaşlığın verilmemesi vb).

Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın yerinde oy kullanma hakkı bu geleneksel durumu kökten değiştirici nitelikte bir adımdır. Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dair katılım oranı beklentisinin yüksekliği, halihazırda siyasal partilerin cumhurbaşkanlığı seçimine dair Avrupa'da yaptığı çalışmalar, bazı ülkelerin yeni duruma adaptasyonda gösterdiği sıkıntılar bu değişimin önemli göstergeleridir.

Vatandaşlarımızın Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yüksek oranda oy kullanarak göstereceği siyasal katılımın pek çok sonuçları olacağı, bu katılımın başka tür siyasal, sosyal, ekonomik, medyatik katılım türlerini daha fazla tetikleyeceği öngörülebilir.

En temel vatandaşlık hakları olan seçme hakkının kullanımı diğer tüm vatandaşlık haklarının kullanımına zemin teşkil edecektir. Siyasal katılımın artması sonucu Mecliste kuvvetlenen temsiliyet, yurtdışında yaşayan vatandaşlarımıza ilişkin politikaların çizilmesini ve yürütme organları tarafından daha etkin icra edilmesini kolaylaştıracaktır. Bu gelişmenin kendilerine yurtiçinde ve yurtdışında sunulan kamu hizmet kalitesinin artması ve ülkeleriyle ilişkilerinin gelişmesi gibi çok yönlü siyasi, psikolojik ve sosyolojik olumlu etkileri bulunmaktadır. Seçme hakkının kullanımıyla yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız, sadece kendilerini ilgilendiren konularda değil, Meclis vasıtasıyla eğitim, sağlık, ekonomi gibi tüm toplumu ilgilendiren alanları etkileyebilecek ve anavatanının geleceğinde söz sahibi olabileceklerdir. Bu etki Mecliste temsil gücü açısından yaklaşık 2.8 milyon yurtdışı seçmen ile Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerimize benzer nitelikte bir etki düzeyi oluşturabilecektir.

Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız açısından Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin en önemli anlamı, bulundukları ülke ve Türkiye siyasetini etkileyebileceklerine dair artacak inançları ve özgüvenleri olacaktır. Uzun yıllar Türkiye ve bulundukları ülkeler tarafından ihmal edilmiş, zaman zaman baskı altına alınmak istenmiş ve bu nedenlerle belirli oranda pasifize edilmiş vatandaşlarımızda artacak etkin olabilme inancı ve özgüven kendilerini, yaşadıkları ülkeyi ve Türkiye'yi yeniden konumlandırma arayışı ile sonuçlanabilir. Bu sorgulamanın doğal sonucu vatandaşlarımızın sadece siyasal alanda değil, sosyal, kültürel, akademik, entelektüel, ekonomik

vs alanlarda bulundukları ülkelere ve Türkiye'ye çok yönlü katılım çabaları içerisine girmeleridir. Böyle bir çabanın doğal sonucu da Türkiye'nin ve özellikle içerisinde yaşadıkları ülkelerin vatandaşlarımızı konumlandırma biçimlerinin değişmesidir. Gerek vatandaşlarımızın kendilerini konumlandırma biçimlerini değiştirmeleri (daha etkin olabileceklerini görmeleri) ve gerekse buna bağlı olarak bulundukları ülkelerin vatandaşlarımızı konumlandırma biçimlerinin değişmesi, uzun vadede vatandaşlarımız açısından son derece olumlu sonuçlar doğurabilecek gelişmelerdir.

Türkiye Siyaseti İçin Anlamı

Yukarıda da belirtildiği gibi yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız 50 yıllık bir ihmal edilmişlik ile kendi halinde bırakılmışlık ile karşı karşıya kalmışlardır. Bu açığı kapatmak amacıyla 2010 yılında Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı kurulmuştur. YTB çalışmalarını sürdürmektedir. Vatandaşlarımızın bulundukları yerlerde oy kullanabilmeleri, artan siyasal katılımları ve Cumhurbaşkanlığı adaylarının kendilerine gösterdiği ilgi (keza önümüzdeki diğer seçimlerde kendilerine gösterilecek ilgi) yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın ihmal edilmişliğini kendiliğinden kaldıracak süreçlerdir. Halihazırda bu süreçler aktif bir biçimde yaşanmaktadır.

Seçimler aracılığı ile yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın entelektüel, akademik, ekonomik, siyasal, kültürel kapasitelerine yönelik artacak farkındalık ile tersine beyin göçü daha fazla artabilir. Türkiye çok yönlü olarak daha fazla yurtdışından beslenecektir. Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın ulusal politikalarda söz sahibi olmaları, karar mekanizmalarına daha fazla katılmaları ve özel ya da kamu sektöründe Türkiye'de daha fazla yer almaları, küresel entelektüel sermayemizden daha fazla yararlanabilmek açısından ülkemiz adına önemli bir kazanımdır. Türkiye'nin 2000'li yıllarla birlikte gerçekleştirmekte olduğu çok yönlü gelişim trendleri ile böyle bir süreç zaten yaşanmaktadır. Tersine beyin göçünün, seçim süreçlerinde yurtdışında yaşayan vatandaşlarımıza yönelik artan farkındalık ile daha fazla artacağı öngörülebilir. Bu durum aslında ülkemiz açısından bir fırsattır. Yurtdışı deneyimine sahip,

dil sorunu olmayan, bölgesel/küresel gelişmelerden daha fazla haberdar bireylerin başta siyaset olmak üzere ülkemizin farklı alanlarında daha fazla yer almaları kuşkusuz ülkemize pozitif ivme kazandıracaktır.

Yurtdışında yaşayan seçmen sayısının büyüklüğü Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerimizle kıyaslanabilir niteliktedir. Bu büyüklük Türkiye siyasetini doğrudan etkileyebilecek niteliktedir. Bu nedenle yurtdışı vatandaşlarımıza yerinde oy kullanma hakkı verildikten sonra, Türkiye'de yapılacak bütün siyasal analizlere bu durumun dahil edilmesi gerekir. Seçmen sayısının büyüklüğü doğal olarak Türkiye siyasetini yurtdışı taleplere daha duyarlı hale getirecektir. 50 yıl boyunca ihmal edilen, sesleri duyulmayan vatandaşlarımızın ihtiyaçlarına önceki yıllardaki gibi kayıtsız kalınması artık mümkün değildir.

Yurtdışında yaşayan seçmen sayısının büyüklüğü siyasal partilerin yurtdışı teşkilatlanma çalışmalarını da arttıracaktır. Siyasal partilerimiz yurtdışında daha fazla temsilcilik açma yoluna gideceklerdir. Artan temsilcilikler üzerinden yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız Türkiye'de yine daha fazla seslerini duyurabileceklerdir.

Yerinde oy kullanma hakkı ve artan siyasal katılım ile yurtdışı vatandaşlarımızın sadece seçme hakkı ile sınırlı kalmayacağı, seçilme hakkına ilişkin talepleri daha gür bir biçimde ifade edeceği rahatlıkla öngörülebilir.

Yaşanılan Ülke İçin Anlamı:

Özellikle Avrupa'da yaşayan vatandaşlarımıza ilişkin olarak toplumsal görünümünün daha muhafazakar olmasına rağmen, siyasal görünümünün daha seküler olduğu gözlemi yaygınlıkla yapılmaktadır. Muhafazakar kesimlerin siyasete ilgisizliği, bu kesimlerin çoğunlukla iş amaçlı oraya gitmiş olmaları, seküler kesimlerin daha ideolojik nedenlerle Türkiye'den ayrılmış olmaları, içerisinde yaşanılan ülkelerin Türkiye kökenli göçmenlere ilişkin tercihleri vs bu sonucun önemli nedenleri arasında sayılabilir. Cumhurbaşkanlığı seçimleri vatandaşların siyasal tercihlerini ortaya koyarken, yukarıdaki gözlemin doğruluğunu da test edecektir. Muhafazakar kesimlerin oy kullanma oranları artar ve Başbakan Tayyip Erdoğan diğer adaylardan çok daha fazla oy alırsa, bu sonuçlar özellikle Avrupa'daki siyasal arenayı etkileyici niteliktedir.

Böyle bir sonuç siyasal görünüm ile toplumsal görünümün örtüşmediği, var olan siyasal görünümün toplumsal karşılığının çok fazla olmadığını ortaya koyacaktır. Bu durum, daha önce siyasete ilgi duymayan kesimlerin aktif siyasete katılımı biçiminde de okunabilir. Nasıl değerlendirilirse değerlendirilsin, seçimler aracılığı ile demokratik süreçlere daha fazla katılım sağlanması durumunda toplumsal görünüm ile daha uyumlu siyasal tercihlerin/görünümün öne çıkması beklenebilir. Seçim sonuçlarına göre, Avrupa'daki siyasal partilerin sonuçlara kayıtsız kalmaması, yeni dönemde aday profillerini bu sonuçlara göre revize etmeleri beklenebilir.

Türkiye kökenli insanlarımız açısından Avrupa'da toplumsal görünüm ile siyasal görünümün daha fazla örtüşmesi aslında Türkiye AB ülkeleri açısından son derece olumlu bir gelişmedir. Çünkü AB ülkeleri siyasetçilerinin yeni dönemde toplumsal karşılığı daha fazla olan kesimler tarafından bilgilendirilmesi daha sağlıklı sonuçlar üretecektir. Ne Avrupa'da ne de Türkiye'de toplumsal karşılığı fazla olmayan kesimlerin Avrupa siyasetinde etkin olmaları ve AB ülkeleri yöneticilerinin bu kesimler üzerinden Türkiye'ye dair bilgilenmeleri Türkiye – AB ülkeleri arasında pek çok yanlış bilgi ve yönlendirmenin temel kaynağıdır. Böylelikle Türkiye'ye ilişkin toplumsal karşılığı daha fazla olan kesimler üzerinden AB ülkeleri yetkilileri bilgilendirilmiş ve ilişkiler daha sağlıklı bir zemine taşınmış olacaktır. Vatandaşlarımızın siyasal tercihlerinin daha görünür ve net bir biçimde ortaya çıkması hem vatandaşlarımız hem de bulunulan ülke açısından pek çok olumlu sonucu beraberinde getirecektir.

Vatandaşlarımızın artacak siyasal katılımı bulundukları ülkelerde sorun yaratır mı?

Vatandaşlarımızın, oy verme, aday olma, protesto gösterilerine katılma, tepkilerini dile getirme gibi yöntemlerle artacak/artan siyasal katılımı bazı Avrupa ülkelerinde tedirginlik yaratmaktadır. Bu tedirginlik sonderece yersizdir. Bu ülkeler genellikle bulundukları ülkelerde topluma yeterince katılmadıkları, entegrasyon sorunları yaşadıkları, paralel hayatlar kurdukları gibi vatandaşlarımıza yönelik eleştirilerde bulunmaktadırlar. Böyle bir durum var ise bu durumun sorumlusu Türkiye değil, büyük oranda içerisinde yaşanan ülkelerdir. Çünkü Türkiye uzun yıllar yurtdışı vatandaşlarını ihmal etmiş, onlara

yönelik bir politika geliştirmemiştir. Dolayısı ile gelineen noktada uyum ya da uyumsuzluğa ilişkin varsa eğer sorunların sorumlusu daha çok ilgili ülkelerin geliştirdiği politikalar (Örneğin ailelerin yanlış uygulamaları ile göçmen çocukları ailelerinden alınmaktadır. Bu uygulama çocuk için ilgili ülke tarafından bir çıkış kapısı olarak görülebilir. Ama diğer taraftan aynı uygulama ile karşı karşıya kalan aileler, onların yakın çevreleri ve genel olarak göçmenler çok ciddi panik ve endişeye kapılmakta, ilgili ülkeden ve politikalarından adeta kopmaktadır)

Vatandaşlarımızın yerinde oy kullanma ile siyasal katılımlarının ve siyasal katılımın teşvik edeceği diğer sosyal, kültürel, ekonomik, entelektüel katılımlarının artması, aslında ilgili ülkelerin uyguladıkları yanlış politikaları tamir edici, bu politikalar nedeniyle içerisinde yaşanan toplumdan uzaklaşan vatandaşlarımızın toplumsal uyumunu arttırıcı niteliktedir. Bu nedenle vatandaşlarımızın siyasal katılımından tedirginlik duyan ülkelerin tam tersine vatandaşlarımızın siyasal ya da diğer katılım türlerini teşvik etmesi gerekir. Böylelikle esas olarak ilgili ülkede yaşayan ve o ülkenin bir parçası olan insanlar yaşadıkları ülkelere daha fazla katkı verebilsin.

Vatandaşlarımızın çok yönlü katılımlarının desteklenmesi aslında Avrupa Birliğinin temel değerlerinden olan “aktif yurttaşlık” ilkesinin de bir gereğidir. Aktif vatandaşlık esas olarak çok yönlü katılıma refere etmekte, vatandaşların dahil oldukları toplumdaki problemleri tanımlamada ve bunlarla baş etmede ve aynı zamanda yaşam kalitelerini yükseltmede aktif biçimde yer almalarını sağlayan imkanlara sahip olmaları şeklinde tanımlanmaktadır. “Aktif Vatandaşlık” genel anlamı ile bireylerin içinde yaşadıkları kent ya da ülke sorunlarını belirleme, bunlarla mücadele etme ve yaşam kalitesini artırma doğrultusunda katılım olanağına sahip olması olarak anlaşılmaktadır. Aktif vatandaşlığa yapılan vurgunun bir diğer gerekçesi ise dışlanmanın önüne geçilmesi ve toplumsal birlik ve beraberliğin sağlanması olarak ifade edilmektedir.

Aktif vatandaşlık kavramı Avrupa Birliği kurucu anlaşmalarında da rastladığımız bir kavram olup, 2011 yılı Avrupa Birliği tarafından alınan bir kararla “Aktif Vatandaşlığın Gelişmesi için Avrupa Gönüllülük Yılı” olarak ilan edilmiş ve bu bağlamda AB kurumlarında ve AB üye ülkelerinde aktif vatandaşlığa vurgu yapan çeşitli aktiviteler yapılmıştır.

Sonuç Olarak

Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız açısından kullanamadıkları ve bu nedenle %5 ile sınırlı kalan gümrük kapılarında oy verme hakkı doğal olarak Türkiye ve bulundukları ülke siyasetinde fazla bir etki oluşturmamıştır. İddialı bir ifade olabilir belki ama; yurtdışında yaşayan vatandaşlarımıza yerinde oy kullanma hakkı verilmesi, yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız açısından 1950 ile demokratik siyasal hayata geçişin ülkemizde yarattığı sonuçlar kadar sonuç doğurmaya gebe bir süreçtir. Çünkü yerinde oy hakkı verilmesi ile yurtdışı vatandaşlarımız açısından demokrasilerin en temel değeri olan oy kullanma hakkı, kullanılabilir bir hak haline gelmektedir. Türkiye'de demokrasiye geçiş ile esas oyuncu (halk), bütün vesayet zincirlerine rağmen, ağır ağır sahneye çıkmaya başlamış ve 2000'ler sonrasında en fazla olacak şekilde bu zincirleri kırmışsa, yurtdışında da benzer süreçler beklenebilir. Vatandaşlarımızın bulundukları ülkelerde ve Türkiye'de topluma siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel, entelektüel vb çok yönlü katılımlarını arttırmaları geleneksel pozisyon alışları tersyüz edebilecek; yeni süreçler, yeni pozisyon alışlar gelişebilecektir. Daha fazla katılım ile sonuçlanabilecek bu süreçler aslında vatandaşlarımız, yaşanan ülkeler ve Türkiye için çok daha sağlıklı fırsatlar sunacaktır. Artan katılım ile birlikte yurtdışındaki Türkiye toplumu ile ilgili ülke ilişkileri daha sağlıklı bir şekilde yeniden kurulacaktır. Toplumsal karşılığı daha fazla bulunan kesimlerin bulundukları ülkelerde temsil yetilerinin çok yönlü artması ilgili ülke-Türkiye ilişkilerinin daha gerçekçi, doğru ve güvenilir bir biçimde kurulmasına yardımcı olacaktır. Yerinde oy kullanma ile demokrasinin daha mümkün hale gelmesi ile artacak demokratik katılım süreçleri hem yurtdışındaki vatandaşlarımız, hem ilgili ülkeler hem de ülkemiz için son derece olumlu sonuçlar ortaya çıkaracaktır. Bu nedenle Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde bazı ülkelerde dikkat çeken gereksiz tedirginliğe ve alınganlığa gerek yoktur. Türkiye açısından bakıldığında ise, ilk kez başlayacak yerinde oy kullanma süreçleri ile belki de yurtdışı ve yurtiçi ayrımı belirli oranda azalacak ve kendi vatandaşları ile ortak bir geleceği birlikte inşa etmek daha fazla mümkün hale gelecektir.

Avusturya'ya Göçün 50.Yılı Bir Göç Hikâyesi

Bu yıl göçün önemli bir kilometre taşına ulaştık: Türkler 50 yıldır Avusturya'da! 1964 Ankara anlaşması olarak bilinen ve Türkiye'den Avusturya'ya iş gücü transferini düzenleyen kararların imzalanmasının üzerinden tam 50 yıl geçmiş. 60'lı yıllarda bir yanda dışa bağımlı ekonomisi tıkanmış bir Türkiye'yi, diğer yanda komünist Doğu Blokuna karşı Amerika tarafından 'kalkındırılan' ve böylelikle yabancı iş gücüne ihtiyacı ortaya çıkan bir Almanya'yı ve onun

hinterlandını görüyoruz. Bu ikisi aynı zaman dilimine denk gelince ne oldu? Atalarımız, yani o siyah beyaz sararmış fotoğraflardaki bıyıklı genç adamlar, o yılların okulsuz, elektriksiz, yolsuz köylerinde tahta bavullarını topladılar, toparlandılar, ekmek parası için yola koyuldular. Tabii önce bir sağlık kontrolünden geçti hepsi, dişler falan sağlam olmalı, konu 'iş gücü' ne de olsa. Ve tren Sirkeci'den yola çıktı, ver elini gurbet.

Avrupa'nın ortasında devam edecek büyük bir sosyolojik hikâye böylelikle başlamış oldu.

Yaz oldu, güz oldu, birbirlerini tanımayan Türkler sokakta karşılaşınca birbirlerini kucaklayıp memleket hasreti giderdiler, domatesi taneyle satın aldılar, evde süttten beyaz peynir yaptılar, tam olmasa da. Ve yıllar geçti... Bir zamanlar memleketlerinden 'iş gücü' olarak ihraç edilen 'atalarımız', şimdi nine, dede oldular, kimisi ahirete göç etti. Sosyologlar onlara 'birinci kuşak' dediler.

Birinci kuşak mensubu insan mahsundur. Torununun gittiği okulun bahçesinden kulağına gelen tüm bağrısmalara vereceği cevap yalnızca sessizliktir. Hep diken üstünde yaşamıştır, her an dönecekmiş gibi. Bir ev parası kazanayım dönerim, demiştir içinden, bir tarla parası, bir traktör parası. Bu tedirginlik, bir türlü yaşadığı mekânı sahiplenmesine izin vermemiştir. Hatta belki Avusturya vatandaşlığına bile geçmemiştir, çünkü Türk vatandaşlığını bırakmak kalbini burkar, kağıt üstünde bile saf bir sadakatle bağlıdır anavatanına. Sorarsan gurbet kavramını çok iyi bilir birinci kuşak. İçi sızlar güzel memleketinden ayrılmak zorunda olduğu günleri düşündükçe. Avusturya'ya ilk geldiği günleri hatırlar. Domatesin, kabağın taneyle satıldığı günleri. İlk gelenler yalnızca iş gücü değildir tabii, 'insandırlar' geç de olsa fark edilmesi, çocukları

vardır, gelinleri, damatları, yani sosyolojik tabirle 'ikinci kuşak'tır onlar. Onlar için göç hiç bitmez, hâlâ yerlerine oturabilmiş değildirler, hâlâ ellerinde pasaportlar, vizeler, biletler, poşetler, her yaz dökülürler yollara. Ne de olsa genlerinde vardır göçebelik. İkinci kuşağın gurbet algısı daha farklıdır. Gurbet bir şekilde memleketeye dönüşmüştür, memleket ise artık gurbettir. Pasaportta Avusturya kartalının damgası olsa bile Avusturya'nın sokaklarında, dükkânlarında, resmi dairelerinde kendilerini yabancı hissederler. İçlerinde büyük bir memleket özlemi vardır, ilk fırsatta soluğu Türkiye'de alırlar, ama burada da bir gariplik çöker içlerine. Sen Almancısın, derler onlara, sen kendini Almanya'da mı sandın, diye sitem ederler kimi zaman. Bazen satıcı kazık atar Almancı diye, gişedeki memur suratına bakmaz, kiracı kapıyı açmaz, hastanendeki hemşire azarlar. Anavatanına adım atar atmaz yabancı bir diyara geldiğini hissederler. Oysa kalpler Türkiye için atar. Hayat kocaman bir tezat haline dönüşür.

Ya üçüncü kuşak? Gurbet kelimesinin pek bir karşılığı yoktur üçüncü kuşak çocuğun zihninde. bu kelime memleket özlemi anlamına gelmez, insanın sevdiklerinden uzak olması anlamına hiç gelmez. Her sabah kocaman bir okul çantasıyla okula yollar annesi, küçük omuzları sızlar. Değişik bir sızıdır bu, doğma büyüme Avusturyalıdır, Almanca-Türkçe karma bir dil konuşur, dedelerinin ve ninelerinin aksine Avusturya'nın

sokaklarını, dükkanlarını, tramvaylarını, insanlarını iyi tanır. Ama yine de "onlardan" değildir, başkadır, çünkü sokaklar, tramvaylar ve insanlar onda bir "yabancı" görürler. Üçüncü kuşak doğma büyüme yabancıdır.

İlerleyen teknoloji ile dünyanın küçülmeye başlaması, bu gurbet hikâyesinin kendi içindeki kilometre taşlarını oluşturur. İlk durak 80'li yıllardaki video aletidir. Artık herkes memleketi evine getirmiştir, yüzlerce kaset elden ele dolaşır, erkek çocuklarının hepsi Kemal Sunal olmuştur.

Sonra çanak anten çıkar piyasaya. Görüntü kumludur, benimkisi seksenlik, seninkisi kaçlık, çatıya koy, kabloyu kısalt, kabloda 'Knick' olmasın ... Görüntü cam gibi olsun diye türlü türlü teknik bilgi dilden dile dolaşır. Artık Avusturya'da yaşayan insan, memleketindeki hava durumunu her gün takip edebilir. Bugün yağmur yağacak, yarın güneş açacak. Nerede? Binlerce kilometre uzaktaki memleketimde. Pekiyi yaşadığın Avusturya şehrindeki hava yarın nasıl olacak? Bize ne! Kalbim neresi için atıyorsa oranın hava durumuna bakarım ben arkadaş. Sen özlem nedir bilir misin? Sonra cep telefonu! Yüklü faturalar. Ama memleket daha da yakınlaşmıştır artık, sevdiklerin elinin altındadır. Konuşmasan da bir çaldır yeter, ben anlarım seni. Bir çaldırarak sevgisini gösterir benim insanım, var mı başka kültürlerde böyle bir şey?

Buna paralel olarak pek çok aile artık uçak biletine bütçe ayırabilecek düzeye gelmiştir, hatta havaalanındaki Kaffeehaus'a geçip bir kahve içenler bile vardır, izinden önce son bir Avusturya kahvesi.

Ve son gelişme: Sosyal medya. Memleketteki bütün akrabalar ve hatta onların komşuları Facebook'ta. Düğün olur, resimler konur, layk'lar toplanır, var mı bundan keyiflisi.

Araya teknoloji girince, 'gurbet' uzaklık içeren bir kavram olmaktan çıkar. Artık kesin dönüş diye bir kavram yoktur, kimse 'günün birinde gideceğim' demez, zaten yaşlılar, yani birinci kuşak bir orada bir burada geçirir zamanını. Ama gurbetin kendisi var mı hâlâ? O var işte! Hem de soğukluktan, sevimsizliğinden hiçbir şey kaybetmemiş bir şekilde kalplerde duruyor.

Bugün 50 yıllık yaşanmışlığın kocaman bir bilançosu var önümüzde.

Yurda geri dönme beklentisi artık ortadan kalksa da, bu coğrafyaya ait olmama duygusu, yani göçebe ruhu nesilden nesile geçen kalıtsal bir enformasyon olarak devam ediyor. Bavullar bir sembol olarak dolabın üst tarafında hazır bekliyor. Gitme umudunu yitiren insanımızın, geleceğine ilişkin başka hangi vizyonları var? Yaşadığı coğrafya ile bağlantı kurabiliyor mu? Buna biraz değinelim.

Artık Türklerden oluşan meslek birlikleri var, örneğin Türk doktorlar, Türk avukatlar, Türk esnaflar. Bazı ticarî sektörler neredeyse tamamen Türklerin eline geçmiş durumda, örneğin taksicilik, pazarcılık, araba tamirciliği, hatta Türkçe bir taksi dergisi bile var. Viyana'da taksicilik yapan 66 yaşındaki Feride Saymaz hanımefendi binlerce taksiciyi geride bırakarak yılın taksicisi oldu. Avusturya parlamentosunda Türkiye kökenli üç milletvekili var. Okullarda yüzlerce İslam veya Türkçe dersi öğretmeni, on binlerce anadili Türkçe olan çocuk var. Yüzlerce mescitle beraber, Tuna'nın kıyısını süsleyen minareli bir yapı var, Mescid-i Aksa'nın bir şubesi. Türkçe aylık yerel gazeteler, dergiler var. Süper marketler, helal kesim et satan kasaplar, kuyumcular, hediyelik eşya dükkânları, cep telefonu satanlar, ne ararsan var, var oğlu var! Bütün bunları sayarsak, Türkler 500 sene önce Osmanlı'nın kuşatmaya geldiği coğrafyaya iyice yerleşmiş gibi görünüyorlar. Domatesin taneyle satın alındığı günler, tarihte bir mitos haline gelmiş, bugün sandık sandık alabiliyoruz. 'Ama!'

Ama her şey görüldüğü gibi mi? Helal kesim et gerçekten helal mi? Parlamentodaki Türkler, mensup oldukları etnik gruba ne kadar yakınlar? Birileri Türk kökenli insanlar ve çocukları hakkında fikir yürütürken, kararlar verirken,

siyaset yaparken, Türkler bu duruma müdahil olabiliyorlar mı? Toplumdaki ayrımcılığın önüne geçilebildi mi? Daha pek çok soru var kafamızda.

Evet, bilançonun bir de negatif satırları var.

Bu bilançonun en önemli satırlarından biri Türk çocuklarının eğitim durumudur. Bu satıra baktığımız zaman üzücü bir tablo çıkıyor karşımıza: Çocuklarımız okullarında başarısız, hem de diğer etnik gruplar içinde fark edilir derecede başarısız, istisnalar olsa da, genel veriler bunu söylüyor bize. Nedir bunun altındaki nedenler, diye soracak olursak, pek çok bulguyla karşılaşılıyor.

Çocuklarımızın bir kısmı Avusturya doğumlu bile olsalar Almancaya vakıf olamıyorlar, bu lisan ile kendilerini özdeşleştiremiyorlar. Çocukların anaokulunda Almanca ile ilgili yaşadıkları travmalara dahi rastlıyoruz. Bazı çocuklar bu travmalardan dolayı Almanca konusunda bloke oluyorlar.

Türk veliler okulla ilgili konularda kendilerine ve Almancalarına güvenemiyorlar ve okulla irtibat kuramıyorlar. Okul camiasında veli olarak söz hakkına sahip olduklarını bilmiyorlar. Bu özgüven ve lisan yetersizliği öğretmenler tarafından 'ilgisizlik' olarak algılanıyor.

Avusturyalı öğretmenler kültürlerarası yetkinlik açısından yetersizler, Türk çocuklarını yeteri kadar tanıyamıyorlar, gereksinimlerini, iç dünyalarını anlayamıyorlar ve onların performanslarını değerlendirirken önyargılı hareket ediyorlar. Bu konudaki Avusturyalı öğretmenlerde çok sık rastlanan bir önyargıyı örnek verelim: 'Müslüman erkek öğrenciler kadınları değersiz gördükleri için kadın öğretmenleri otorite olarak tanımıyorlar.' Bu iddianın ne kadar gerçek dışı ve gülünç olduğunu biz

Müslümanlar biliyoruz. Avusturya okullarında ürkütücü derecede varolan ırkçılık ve ayrımcılık, çocuklarımızın başarısını engelliyor. Bu konuda hergün korkunç örneklerle karşılaşılıyor. 'İşçi çocuğu işçi kalmalı' veya 'Türk'ten bir şey olmaz' mantığı maalesef bazı öğretmenlerin bilinçaltına yerleşmiş.

Avusturya'daki 18. yüzyıldan kalma tek kültürlü (mono-kültürel) okul sistemi Türk çocuklarına ulaşamıyor. Okullardaki konular ve ders işleyiş tarzı çocuklarımıza hitap etmiyor. Bu konuda kültürel bazlı bir çalışma şimdiye kadar hiç yapılmadı.

Anlayacağımız, önümüzde daha çok uzun bir yolumuz var. Binlerce kilometre sürebilecek bir yolun henüz 50. kilometresindeyiz. Bütün olumsuzluklara rağmen, vizyon geliştiren, hayatı sahiplenen, sorunlarına çözüm üretmeye çalışan Türk insanının sayısı artıyor. Artık Avrupa'daki insanımızı önemseyen, ona hakkettiği saygınlığı geç de olsa gösteren bir Türkiye ve onun organı Yurtdışı Türkler Başkanlığı var. Avrupa'daki Türk kökenli toplumu ileri götürecek projelere malî destekler sağlanıyor. Yunus Emre Vakfı kültürel çalışmalarıyla Avrupa'daki Türk insanına yeniden özgüven sağlıyor. Geri dönme fikrinden vaz geçen insanımız, geleceğine ilişkin başka vizyonlar geliştirmek zorunluluğunda olduğunu günden güne daha iyi anlıyor.

Bu göç hikâyesi bitmedi, hatta daha yeni başlıyor. Her şeyden önce 'farkındalık' yeni başlıyor. Biz sevmesini bilen, bir mekâna, bir coğrafyaya, insanlara gönül verebilen bir toplumuz. Bize adaletli davranan insanlarla, toplumlarla gönül bağı kurarız. Sevgimizle, sabrımızla ve aklımızla bugün Avusturya'da içinde bulunduğumuz sorunları çözebilecek kapasitedeyiz.

Avusturya'da Türk İzleri

Avusturya'daki Türk izlerinin geçmişi, göç hareketliliğinin yaşanmasından çok daha öncesine dayanıyor. Geçmişte yaşanan Viyana kuşatmaları her ne kadar iki toplumun ortak savaş tarihini anımsatıyor olsa da bu aynı zamanda iki farklı kültürün birbiriyle tanışması ve bir nevi kültür aktarımı anlamına da gelmektedir. Öyle ki, üzerinden yüzyıllar geçmesine rağmen halen Avusturya'nın birçok yerinde Türk izlerini görebilmek mümkün. Kuşatmadan geriye kalanlar Avusturyalılar tarafından büyük bir özenle saklanmış ve bugün çeşitli müzelerde sergilenmektedir.

Yunus Emre Çeşmesi

II. Viyana Kuşatması esnasında Kara Mustafa Paşa'nın konuşlandığı bölge bugün Türken-schanzpark (Türk Tabyası Parkı) isimli bir park alanına çevrilmiş durumda. Park içinde yer alan Yunus Emre Çeşmesi parkın tarihine farklı bir anlam katıyor. Türkiye Cumhuriyeti tarafından 1991 senesinde Türkiye ile Viyana arasındaki dostluğu güçlendirmek amacıyla yaptırılan bu çeşmede Yunus Emre'nin şiirleri Almanca ve Türkçe olarak yer alıyor.

Kuşatmadan geriye kalanlar

Viyana Kuşatmasının ardından Türk ordusundan geriye kalanlar çeşitli müzelerde sergilenmekte. Bunların başında Viyana Şehir Müzesi ve Tarihi Ordu Müzesi geliyor. Viyana Kuşatmasından kalan Osmanlı Ordusuna ait çadır, sancak ve silahlar sergilendiği müzede ziyaretçilerin büyük ilgisini çekiyor.

Çerkez Dayı Heykeli

1.Viyana Kuşatmasının en çetin günlerinde Osmanlı topraklarının açtığı gedikten tek başına içeri dalan bir cengaver Osmanlı askeridir Çerkez Dayı. Çerkez dayı arkasından kimse gelmemesine rağmen yolundan dönmez ve kahramanca çarpışarak şehit olur. Bu cesurca ve kahramanca hareket Avusturyalıları bile o denli etkilemiştir ki bu kahraman askerin anısına bir heykel dikilmiştir. Çerkez Dayı heykeli Viyana şehir merkezinde Heidenschuss ve Schaufler Sokağı köşesindeki binada bulunuyor.

i

Avusturya'da bugün yaklaşık 8, 5 milyon insan yaşıyor. Bu sayının 1,5 milyonunu göçmen kökenli insanlar oluşturuyor. Avusturya'daki Türkiye kökenli vatandaşlarımızın sayısı ise yaklaşık 300 bin civarında.

Avustralya Türkleri: Biz bu ülkenin yerlisiyiz...

Hilkat Özgün, bir bilim insanı.
Yaptığı çalışmalarla büyük
ödüllere yürümüş bir karakter...
Aynı zamanda yaşadığı topluma
önemli hizmetler sunmaya çalışan
bir toplum gönüllüsü...

Avustralya'da yaşıyor ve anlattığı göç öyküsü
gerçek anlamıyla bir örnek oluşturuyor...
Hilkat Özgün'e göre Avustralya'da yaşayan
Türklerin yaşam koşulları, Avrupa'dakilerden
hayli farklı... Nüfusu esas olarak
göçmenlerden oluşan bu ülkede, Türklerin
kendilerini bir yabancı olarak değil, ülkenin
sahibi, vatandaşı, yerlisi olarak gördüklerini
vurguluyor.

Avustralya adını ilk kez yedi
yaşında halamın oğlundan
duymuştum. Bana "Kimyager
olup Avustralya'ya gideceğim."
demişti. Ben de "Kimya ne
demek? Avustralya neresi?"
diye sormuştum. Yıllar
sonra Kimyager oldum ve
Avustralya'ya yerleştim. Şimdi
dönüp baktığımda "Başka
bir meslek seçip, başka bir
ülkeye mi yerleşseydim?" diye
bir düşüncem asla olmadı.
Kimyagerlik öyle bir meslek
dalı ki, insanı birçok alanda
yetenekli kılabiliyor. Bu nedenle

kimyagerlik mesleğimin
yanında bir çok farklı işler de
yaptım.

Ailemin Almanya'ya yerleşmesi
üzerine, 11 yaşında onlardan
ayrılmak zorunda kaldım.
Yatılı öğrenci olarak Ankara
Yenimahalle Kız Lisesi'ne kayıt
oldum. Yatılı okul yıllarım,
ailemden ayrı olmam ve okul
müdürümüzün okula gelen
yardımları ihtiyaç olmadığı
gereğince geri yollaması
nedeniyle zorluklar içinde
geçti. Bazen kuru ekmek

yemek bile lüks oluyordu.
Banyolarımızda sular akmadığı
için üç kat aşağıdan kovalarla
su taşıyor, çamaşırlarımızı bin
bir güçlüklerle yıkıyabiliyorduk.
Bunun yanında Türkiye'nin her
bir köşesinden sınavla alınmış
birbirinden candan arkadaşlarım
tüm bu olumsuzluklara
katlanmama yardımcı oldu.
Tüm bu zorluklara rağmen
benim dönemimde okuyan
yatılı arkadaşlarımın çoğu iyi
üniversite puanları ile çok iyi
okullara girdi. Benim şansım
da ODTÜ Kimya Bölümü düştü.

Yaşamın zorlukları ile başbaşa

1982 yılında ODTÜ Kimya Bölümü'nden mezun oldum. Mezun olduğumda hangi kapıyı çalsam işe alınacağım düşüncesindeydim. Beklediğim gibi olmadı. Birkaç iş değiştirip, Üniversite Seçme ve Yerleştirme Merkezi'nde uzmanlık, Kale ve Bilgi Test Dersanelerinde öğretmenlik yaptım. 8 ay bir un fabrikasında laboratuvar şefi olarak çalıştıktan sonra işi bırakıp Almanya'ya yüksek öğrenim yapmaya gittim. Henüz Almanya'ya yerleşmeden üniversiteden arkadaşım Sinan'ın ısrarlarına dayanamayıp Türkiye'ye döndüm ve evlendim. İş konusunda tek ar aynı kısır döngüye girmek oldukça can sıkıcı oldu. Bu nedenle Hacettepe Üniversite'sinde Eğitim Pedagojisi dersleri alıp, Ankara Atatürk Anadolu Lisesinde Kimya, Fen ve Matematik öğretmenliği yapmaya başladım.

Bir yaz tatilinde Belçika'dan gelen bir arkadaşımızla Ege ve Marmara turu yaptık. Arkadaşımız tatil boyunca Avustralya ve Avustralya'ya gitme hayallerinden bahsetti. Almanya'da yapacağım yüksek öğrenim hevesi içimde kaldığı için Avustralya fikrine ilgi gösterdim. Bir gün Ankara'da bir arkadaşımınla birlikte yürüyüş yaparken Avustralya Büyükelçiliğini gördüm. Hemen gidip bir başvuru formu aldım ve eve götürdüm. Eşimle birlikte formları doldurup büyükelçiliğe verdik. Bu arada normal yaşantımıza devam ettik. Hatta bir ara başvurumuzu bile unuttuk. Eşim laboratuvar aletleri satan bir yerde satış müdürü bense öğretmen olarak çalışmaya devam ediyordum. Altı ay sonra gelen bir telefonla tüm hayatımız değişti. Avustralya Büyükelçiliği Avustralya'da meslekler grubuna kabul edildiğimiz ve en geç 6 ay içerisinde ülkeye girmemiz gerektiği haberini veriyordu. Çok istememize rağmen karar vermekte tereddüt ettik. Çünkü yaşantımızda birçok güçlüğü atlatıp rahata ermiştik.

Düzenimizi bozup gitmek, yeni bir ülkede sıfırdan başlamak korkuttu. Uzun uzun düşündükten sonra "Bir gidip görelim, beğenmezsek geri geliriz." diye Ankara'nın soğuk bir sonbahar gününde yola çıktık. Yirmi dört saatlik bir yolculuk sonrası, 21 Ekim 1988'de, Avustralya'nın ılık bir İlkbahar gününde (Avustralya'da mevsimler Türkiye'nin tersidir) Melbourne'e indik. Bizi babamın bir arkadaşının yeğeni ve eşi karşıladılar. Bu ülkeye gelişte karşılanmak çok önemlidir. Ülkenin uzaklığını unutturur.

Bir hafta onların evinde kaldık. Sıcak ve candan bir aileydi. Oturdıkları Glenroy semtinde tüm evler tek katlıydı. Ankara'da yüksek binalara alıştığım için burasını çok yadırgadım. Bir akşam düşünceli düşünceli otururken ev sahibi ne düşündüğümü sordu. "Yüksek binaları özledim." dedim. O akşam ev sahibi bizi şehir merkezine götürdü. O yıllarda şehir merkezinde çok az yüksek bina vardı. Yan yana iki bina olan Rialto Towers'a doyasıya bakıp havayı içime çektim.

Aksanlı İngilizce zor

ODTÜ Mezunları olarak dil sıkıntısı çekmeyeceğimizi düşünüyorduk. Fakat Avustralya aksanı 'Biz bu dili çok iyi bilmiyormuşuz' dedirtti. LaTrobe Üniversite'sinin İngilizce kurslarına kaydımızı yaptırarak. Sınıfta ilk dikkatimi çeken şey birçok değişik ülkeden gelen öğrenciler ve öğretmenlerin son derece kibarlığı oldu. Birçok değişik ülkeden öğrenci ile çok kısa sürede kaynaştık. Sanki yıllardır bir arada yaşıyormuşuz gibi. Farklılıklarımızı değil benzerliklerimizi konuştuk. Ülkelerimizden ayrı olmamız mı? Yoksa öğretmenlerimizin becerisi mi? Bizi o kadar yakınlaştırdı? Bilemiyorum... Sınıfımızı birbirinden güzel ve renkli çiçeklerin bulunduğu bir bahçeye benzetiyordum. Avustralya'nın çokkültürlü yapısı ile işte ilk kez orada karşılaştım ve bu ülkede yaşamaya devam etmeğe o zaman karar verdim.

Avustralya 275 değişik ülke insanın,

248 ayrı dili konuştuğu, 100'den fazla din ve inanca inandığı bir ülke. Nüfusunun çeyreğine yakın kısmı başka bir ülkede dünyaya gelmiş. Tüm Avustralyalılar kanun nezdinde eşitler. Buna göre hiç kimseye ırkı, etnik veya ülke kökeni, yaşı, cinsiyeti, medeni hali veya engellilik durumu ya da siyasi veya dini inançları nedeniyle farklı olarak muamele edilemez. Bir işe girmek veya yükselmek, kişinin kültürel geçmişine veya siyasi görüşüne göre değil, kişinin becerilerine, kabiliyetine ve tecrübesine bakılarak gerçekleşmesi demektir.

İnsanın beyanına güven yüksek

Bu ülkede çalışma hayatıma 1989'da Avustralya Hükümeti'nin Bilimsel Araştırma ve Geliştirme Merkezi olan Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation yani kısa adı ile CSIRO'da Bilim İnsanı olarak başladım. İş görüşmemi İngiliz, Hollandalı, İtalyan,

Avustralyalı, Vietnamlı ve Hintli bilim insanlarından oluşan 6 kişilik bir ekip yaptı. Bu gruptaki hiç kimse daha önce bir Türk ile tanışmamış. Bayan olduğum için de grupta bir bayan olmasına özellikle dikkat edilmiş. Görüşme odasına girdiğimde gözüme ilk çarpan şey inceledikleri bir dünya haritası oldu. Türkiye'nin yerini ve Ankara, İstanbul, Kayseri gibi bazı şehirlerinin isimlerini öğrenmişler. Hepsini gururla saydılar. CV'mi çok iyi inceledikleri sorularından belli oluyordu. İş başvurusunda diploma örneği istemedikleri için iş görüşmesine kırmızı kaplı, bir tarafı İngilizce bir tarafı Türkçe olan ODTÜ diplomamı birlikte götürdüm. Göstermek için büyük çaba sarfettiğimde "Sen CV'de beyan etmişsin. Görmemize gerek yok." dediler. Çok şaşırdım. Çünkü Türkiye'de iş başvurularında bırakın diploma göstermeyi bir de noterden tasdikli kopyasını vermeniz gerekiyordu. Burada insana güven sonsuz. O zamanlar yanınızda kimlik taşımanız bile gerekmiyordu.

CSIRO’da işe başlayan ilk Türk bendim. İlk günlerde ofisimin kapısından gizlice bakan veya bir şey bahane edip birşeyler soran birçok insan oldu. Meğer bu kişiler bölümde bir Türk’ün işe başladığı haberi yayılınca Türk neye benzer diye merak edenlermiş.

Zamanla beni tanıdıklarında kendilerinden farklı olmadığımı gördüler. İngilizce konuşuyor olmama çok şaşırdılar. Birçoğu Türkiye ile ilgili hiç bir şey bilmiyordu. İş yerimde Türkiye’yi tanıtmak benim misyonum oldu. Kısa bir süre sonra “Uluslararası bir öğle yemeği” organize ettim. Herkes kendi ülkesinden bir yemek getirdi. Baklavayı biliyorlardı diye ben de baklava yaptım. 2 arkadaşımın baklavayı alıp üstüne Rus çorbası olan “Borç Çorbası”nı sos gibi döktüklerini gördüğümde bu insanların gerçekten Türkiye ve Türk kültürünü tanımadıklarına karar verdim. Daha sonra mesleğimle ilgili sunumlarımda sunumumun önüne yaklaşık 5 dakikalık Türkiye tanıtım videoları koymaya başladım. İlk önce şaşırdılar. Daha sonra hoşlarına gitmeye başladı. Sunumlarım sonunda sorular meslekten ziyade Türkiye ile ilgili gelmeye başladı. Tanıtımlarım sonucu Türkiye’ye giden birçok iş arkadaşım oldu. Çok güzel anılarla döndüler.

Avustralya’da hem çalışan hem yüksek eğitim yapan bir kişi olarak her iki alanda da birçok tecrübe edindim. Bu tecrübelerimden yararlanılması için Türkiye’den Avustralya’ya eğitim amaçlı gelen uluslararası öğrencilere uzun süre gönüllü hizmet verdim. Bir dönem Avustralya Türk Kültür Platformu bünyesinde Uluslararası Türk Öğrenciler Gurubu’nu oluşturdum. Avustralya’da eğitim amaçlı ulunan Türk öğrencilerle birlikte birçok başarılı çalışmaya imza attık. Bu çalışmalar arasında yeni gelen öğrencileri karşılamak, konuk etmek, kiralık ev bulmak, iş bulmak, banka hesabı açtırmak, okullarını tanımalarına yardımcı olmak, evlerini kurmak, geziler, sinema geceleri, kuru fasulye günleri, barbekü toplantıları, network oluşturmak, askerlik konularında yönlendirme, doğru üniversite kurslarını seçme konusunda yönlendirme gibi birçok gönüllü etkinlik ve servis sayabilirim. Çok keyifli günlerdi.

Çokkültürlü bir ülkenin insanı olmak bir başka duygu. Bir farklılık ve bir ayrıcalık. Kültürüyle, insanlarıyla, yemekleriyle, doğasıyla eşsiz olan bu ülkede yaşayan biz Türklerin Göç Öyküsü alışılmış göç öykülerinden çok farklı. Bizler Avustralya’da yaşayan Avustralya’lı Türkleriz. Yabancı değiliz. Ümit ederim yurtdışında yaşayan her vatandaşımız, hangi ülke olursa olsun, bu duyguyu yaşarlar.

Şefik Birkiye

Başarılı
Türk Mimar

Yeni Başbakanlık Binası

O, gerek hayat hikayesiyle, gerekse mesleki geçmişiyle bir başarı hikayesi...

Babasının Dışişleri Bakanlığı'ndaki görevi sebebiyle daha küçük yaşlarda birçok ülke görüp kendisini çok çeşitli alanlarda geliştirmiş ünlü Türk mimar. Dünya çapında bir çok başarılı işte imzası olan ve "çılgın proje" lere imza atan Şefik Birkiye, kurucusu olduğu Vizzion Europe ile büyük çalışmalar yapmaya devam ediyor.

Birkiye'nin Türkiye'de son zamanlarda ses getiren eseri de Atatürk Orman Çiftliği'ndeki yeni Başbakanlık binası oldu.

Şefik Birkiye, 1954 yılında Ankara'da dünyaya geldi. Eğitim hayatı Türkiye ile beraber Romanya, Almanya, Danimarka, Belçika gibi farklı ülkelerde geçti. Küçük yaşta farklı ülkeler görmek onu geliştirdi. Belçika'da mimari eğitimi gördü ve şehircilik, şehir ekonomisi, şehir hukuku gibi konularda eğitim aldı. Yurtdışında eğitim aldığı için dünyaya açılması da zor olmadı. 1979 yılında arkadaşları ile bir mimarlık bürosu kurdu ve dünya çapında bir marka haline geldi.

Şefik Birkiye ile kendisini, yurtdışındaki Türk vatandaşlarını, kurucusu olduğu VizzionEurope'u, inşa ettiği yeni Başbakanlık binasını ve projelerini konuştuk.

VizzionEurope ve çalışmalarınız hakkında bilgi verir misiniz?

Ben öncelikle bütün şirketlerimin ismini Vizzion olarak değiştirdim ve A'dan Z'ye proje yapmak için soyunduk. Bir arsayı seçmek, programını tespit etmek ve ona en uygun işleticileri bulmak ve inşa ederek işletmeye açmak sistemi üzerine çalışıyoruz. Bu

oldukça az yapılan bir şey ama daha kaliteli proje yapmamıza izin veriyor. Böylelikle bir çok aracıyı aradan çıkartmış oluyorsunuz ve projenin her alanına hakim oluyorsunuz. Biz kullanıcıyı tatmin etme amacına uygun olarak çalışıyoruz.

Birçok konuda yapının inşa edileceği şehirlerin tarihine ve adetlerine uygun, uzun vadeli dayanabilecek yüksek kalitede binalar yapmaya çalışıyoruz.

Projelerinizde nelere dikkat ediyorsunuz?

Bence en önemli kısmı şehirlerin kalitesini yapan mahalleler, caddeler, meydanlar, bulvarlar. Onların da çok fonksiyonlu olması. Çünkü bir caddede hem büro olacak, hem konut olacak, hem de ticaret yeri olacak. Çünkü tek fonksiyonlu projeler hep problem yaratıyor. Biz bunların önüne eski şehirlerin kalitesini yaratan çok fonksiyonlu evler yaparak geçmek istiyoruz.

Türkiye için planladığınız projelerinizden bahsedebilir misiniz?

Ben idealist bir mimarım diyebilirim. Benim gözümde son kullanıcıyı tatmin etmek, onun kullandığı teknikler içerisinde dayanıklı binalar yapmak ve kullanmasını en rahat hale getirmek. Bunu yapmak için de az mimarın yapabildiği, bana en motivasyon veren A'dan Z'ye karar verebilmek. Bu çok büyük bir lüks tabii. Genellikle bu tip projeler yapıyoruz. Türkiye'de de çok proje değil, örnek proje yapmak için çalışıyoruz. Mesela Taksim'de içerisinde eski binalar, moda merkezleri, gastronomi merkezleri, oteller vs. olan çok maksatlı bir adayı yeniden inşa ediyoruz. Herkesin yapmadığı çok maksatlı bir program. Bir de turizmle ilgili projelerimiz var. Belirli arsalarla da anlaştık ve İsviçre ve Fransa'da yaptığımız projelerden Türkiye'de de yapmak istiyoruz. Amacımız turizmi, turizm sezonu dışında

kullanmak. Eğitim olsun, çeşitli merkezler olsun, sporcular için kamp merkezi olsun, tiyatro ve kültür merkezleri gibi turizmi çeşitli konularda kullanmak. Çünkü genellikle Avrupa'da turizm sezonu dört-beş ay ve bu oldukça kısa bir süre. Bunun öbür kısmını başka konularda kullanmak gerekli.

Atatürk Orman Çiftliği'nde yapımı devam eden yeni Başbakanlık binası projesi Türkiye genelinde çok ses getirdi. Peki bu proje nasıl ortaya çıktı?

Başbakanlık binası için uygun gördüğü yer eski Orman Müdürlüğü'nün idare binalarının olduğu bir arsaydı. Bu arsada birkaç proje yaptırılmış. Ben ikisini uzaktan gördüm. Benden de rica edildiğinde memnuniyetle bir eskiz yapabileceğimi söyledim. Sanıyorum bu projeler arasından benim yaklaşımıma tercih etti Sayın Başbakanımız. Ben

çok memnun oldum. Çünkü benim yaklaşımım uzun vade dayanabilecek bir stile imza atmaktı. Her yerde yapmaya çalıştığım gibi kendi yöremizden esinlenerek Türk tarihi ve motiflerinden izlenimler alarak bunları güncel bir mimariye getirmek amacıyla çalıştık ki bu noktaları geleceğe de taşıyabilelim. Bu inşallah bir örnek olabilir. Çünkü binalar moda olmamalı. Mimari bir sanattır. Gitgide üstüne inşa edebildiğimiz, her devire adapte edebildiğimiz ve kendi yöresinin zenginliğini gösteren işler yapmalıyız. Bu proje kariyerimin en uygun zamanına rastladı. Amacım da bu binanın çok uzun yıllar dayanması. Bu yapının her tarafı da Türkiye'de şu anda çok az yapılan bahçelerle donatıldı ve bir çok yenilik içeriyor. Başbakanlık binası benim için de büyük bir fırsat oldu. Elimden geldiğimi yaptığımı sanıyorum.

Ordu Belediyesi Hizmet Binası projenizden bahsedebilir misiniz? Proje karşılığında da ücret kabul etmediniz...

Ordulu olduğum için bu projeyi benden rica ettiler ve büyük memnuniyetle belediye binasını çizdim. Tabi ki ücret almak istemedim. Bu projeden sonra şimdi de valilik binasını rica ettiler. Ondandır ki tabi ki bir şey isteyemeyeceğim. Şimdi de daha büyük bir proje olarak valilik binasını çiziyorum. İnsanın farklı yerlerde çalıştıktan sonra biraz da memleketine hizmet vermesi gerektiğini düşünüyorum. Benim babam Türkiye Cumhuriyeti'nin bir memuruydu ve biz bir

memurun parasıyla eğitim gördük. Onun için ülkeme ve memleketime bir borcum var diye düşünüyorum.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Türkiye'de çok eski ve zengin bir mimari var ve biz bunu dünya çapında tanıtabiliriz. Türkiye'deki çeşitli bölgelerin mimarlarından faydalandığımız zaman çeşitli akımlar yaratabiliriz diye düşünüyorum. Avrupa'da buna alıştık. Türkiye'deki yeni projeleri

de yarışmayla ve çeşitli cemiyetlerin de katılmasıyla seçmek ve halka sunmak gerekli. İsviçre'de yaptığımız projemizde halkla olan görüşmemiz iki sene sürdü. Onlar bölgeyi daha iyi tanıyorlar ve sizin göremediğiniz noktaları görebiliyorlar. Yarışmalar ve halkın da katıldığı karar sistemlerinin birlikte çalışacağı sistemli bir noktaya doğru gidebilirsek bu bizim noktamızı yükseltecektir. Sonrasında dünyaya örnek dahi olabiliriz diye düşünüyorum.

Lübnan'da bir Türkiye Gönüllüsü

Rami Mahfoud'un yaşamı, iki ülke arasında bölünmüş gibi... Lübnan'da doğdu, Türkiye'de okudu, iş hayatına Türkiye'de atıldı, şimdi Lübnan'da çalışıyor.

Ama, Türkiye'yi asla unutamıyor, şimdi, iki ülke arasındaki dostluk köprülerini sağlamlaştırmak için çalışıyor.

Lübnan'daki iç savaş yüzünden Türkiye'ye geldi. Bilkent Üniversitesi'nde eğitimini tamamlayan Rami Mahfoud, mezun olduktan sonra yine Lübnan'daki koşullardan dolayı Lübnan' a gidemedi ve Türkiye'de kaldı. Lübnan Büyükelçiliği'nde başlayan çalışma hayatıyla geçen 13 senenin ardından, Lübnan'dan aldığı bir iş teklifiyle ülkesine geri döndü.

Rami Mahfoud, Türkiye'den asla kopamadığını söylüyor. Lübnan ve Türkiye arasında mekik dokuyan Rami Mahfoud, Lübnan-Türk Dostluk Derneği Başkanlığı görevini de sürdürüyor bir yandan. Türkiye ve Lübnan'ı birbirine daha da yakınlaştırmak, kültürel bağa sahip iki ülke halkını birbirinden haberdar edebilmek, dernek olarak temel amaçları.

Lübnan-Türk Dostluk Derneği

Rami Mahfoud, günümüzde Lübnan ile Türkiye arasında çok önemli görevler üstlenen Lübnan-Türk Dostluk Derneği'nin kuruluşunu şöyle anlatıyor: Türkiye ile Lübnan'ın çok fazla ortak noktası var. Lübnan'dan Türkiye'ye giden çok fazla arkadaşım vardı. Türkiye'de aynı üniversitelerde okuduk. Lübnan'a da döndüğüm zaman bu arkadaşarımla bir araya geldik ve fark ettiğimiz ortak şey, Türkiye ve Lübnan arasında çok güzel bağların olduğunu. Bu konuda neler yapabiliriz diye düşündük ve bir dernek kurmaya karar verdik. Beş kişi bir araya geldik ve bu derneği kurduk. Derneğin adını Türk Dostluk Derneği koyduk ve böylece Lübnan'da

ilk defa böyle bir dernek olmuş oldu. Derneği kurduktan sonra Türkiye ile birlikte kültürel ve sosyal anlamda çok işler yaptık. Hem Lübnan'da yaşayan insanlarımıza Türkiye'yi daha iyi tanıtabilmek hem de Türkiye'ye daha yakın olabilmek isteğimizi giderebilmek için çalıştık. Derneğimiz günden güne büyüdü ve büyüdükçe daha güzel işler yapmaya başladı. Derneğimizin mütevelli heyet başkanı Türkiye'den mezun olan ilk Lübnanlı. Şu anda 80 yaşın üzerinde.

Dernek olarak Lübnan'daki Türkmen köylerinde sürekli kitaplar dağıttık. Her konuda yardımcı olduk. Gerçekleştirdiğimiz faaliyetlere onları da davet ettik. Derneğimizde ayrıca Türkçe eğitim veriyoruz.

Kültür projeleri önemli

Her sene bir hafta Türk Film Festivali düzenliyoruz. İzmir Sinema Derneği ile birlikte gerçekleştirdiğimiz bir proje bu. Geçen sene "Babam ve Oğlum" filmiyle açılış yaptık. Dernekle birlikte yanıma İzmirli bir hanım geldi. Filmin 15-20 dakika sonrasında cüzdanını açtı ve mendiller çıkarttı. Başta neden yaptığını anlamadım ve şakayla karışık sordum: "Hasta mı oldun?" diye. Bana: "Birazdan anlarsın" dedi. Meğer kendisi daha önce filmi izlemiş. Yarım saat sonra ben de kendisinden mendil istedim.

Film bitti. Çıkışta herkesin gözü şişmiş ve kıpkırmızıydı.

Türk dizileri çok seviliyor

Lübnan'da Türk dizileri oldukça popüler. Muhteşem Yüzyıl ve Karadayı bunlardan ikisi. Aşk-ı Memnu iki kere gösterildi. Kıvanç Tatlıtuğ'da oldukça popüler bir isim.

Eskiden bizde hep Meksika dizileri olurdu. Tamam, insanlar bu dizileri de takip ediyordu ama kendilerinden bir şeyler bulamıyorlardı çünkü kültür ve yaşadıkları sorunlar farklıydı ama Türk dizileri geldi ve aynı sorunları yaşadığımız için Türk dizileri daha çok tutuldu.

Lübnan'ı Türkiye'de tanıtmak istiyoruz. Türkiye'ye geldiğimizde fark ettiğimiz nokta şu; insanlar Lübnan'ı tanımıyor. Trablus, Osmanlı tarihinden beri şehir olarak en çok esere sahip şehir. İki

ülkeyi de birbirine tanıtmak için uğraşıyoruz. Türkiye'de Lübnan Haftası yapmayı düşünüyoruz. Bunu Ankara'da gerçekleştirmeyi planlıyoruz. İstanbul için de projelerimiz var. İzmir'i de Beyrut ile kardeş şehir yapmak istiyoruz.

Osmanlı Lübnan'da 500 sene hüküm sürdü. Tabi ki eskilerin de hatırında kalan şeyler var. Tarih kitaplarımızda da maalesef yanlış yazılar yazıldı. Biz de bunun aslında böyle olmadığını; Türklerin her zaman bize kucak açtığını anlatmaya çalışıyoruz.

Türkiye bize çok destek oldu

2006 savaşından sonra İsrail Lübnan'a saldırdığında Türkiye bize çok büyük yardımlar yaptı. Prefabrik okul verildi, iki tane sağlık ocağı, yanık hastaneleri kuruldu. Türkmen

köylerinde okullar yapıldı. Türkiye bunları yapınca ve bizim de çalışmalarımızla birlikte insanların da bu konuda algısı değişti. Bu gelişmeler sayesinde başka güçlerin oluşturmak istediği algı oluşturulamayacak; insanlar bunlara inanmayacak çünkü.

Türkiye'de biz neden Lübnan'ı tanıtmaya çalışıyoruz? Çünkü herkes Beyrut'u eski haliyle biliyor. Eski Türk filmlerinde Beyrut çok güzel gösteriliyordu ama senelerdir insanların aklına Lübnan deyince bombalar ve savaş geliyor. Örnekleri var; kim Beyrut'a gidiyorsa oradan vazgeçemiyor. Tekrar tekrar gitmek istiyorlar çünkü gerçekten Beyrut çok güzel bir şehir. Ufak bir yer; denize sıfır, yemekleri güzel, iklimi güzel... Lübnan'da herkes yabancı dil konuşabiliyor. Modern bir ülke ve Osmanlı'dan kalma bir kültürel bağı var.

Osmanlı eserleri konusunda hassasız

Lübnan'da özellikle Trablus'ta Osmanlı eserleri konusunda ciddi emek harcayan arkadaşlarımız var. Biz elimizden geldiğince nerde Osmanlı tarihinden kalma bir eser varsa oraya gidip ilgileniyoruz. Örnek olarak gösterebileceğimiz Mevlevihane var.

Mevlevihane konusunda da sıkıntılar yaşandı ama o da yakında bitmek üzere. Beyrut'ta bir çeşme var mesela. Trablus'ta bir saat vardı. Bunların hepsi güzel bir şekilde ele alınıyor. Şu anda Lübnan'da kullanılan

başbakanlık binası Osmanlı tarihinden kalma bir bina. Çok güzel bir bina. Yani kalan eserlere çok iyi bakmaya çalışıyoruz.

Tek ümidimiz savaşın bitmesi

Suriye'deki iç savaş ister istemez Lübnan'da istikrarsızlığa sebep oluyor. Bazı kişiler Lübnan'da terör eylemleri yapıyor. Bu büyük bir sorun fakat ikinci büyük sorun mülteciler konusu. Mültecilerin şu anda Lübnan'da 2 milyonun üzerinde olduğu söyleniyor. Lübnan Hükümeti Türkiye'yi örnek almadı. Hatay bölgesinde mülteciler için kamplar kuruldu. Lübnan'da böyle yerler kurulmadı. Bu da büyük sorunlar yaşanmasına sebep oldu.

Ekonomik anlamda da sıkıntılar yaşıyoruz. Ekonomik büyüme sıfır. Lübnan yurtdışından destek alıyor. Lübnan için hiçbir yatırım yapılamıyor. Bunlar olduğu sürece bizler de büyük problemler yaşıyoruz.

Lübnan'da sağlık sorunları da çıkmaya başladı. Ne Türkiye'de ne de Lübnan'da çocuk felci vardı. Mülteci konusunda Lübnan artık geç kaldı. Onları tekrar toparlayıp onlar için kamplar yapmak, böyle bir şey çok zor. Şu anda bizim tek ümidimiz savaşın artık sona ermesi ve mültecilerin yavaş yavaş tekrar ülkelerine geri dönmesi. Kimse mutlu değil. Onlar için de ülkelerinden kopup bu şartlar altında yaşamak zorunda olmaları çok zor. Savaşın bitmesi herkes için daha iyi olacak.

VEFA BEKLEYEN ÇÖLÜN ASİL HÜR İNSANLARI: TUAREGLER

Tuaregler, Afrika'nın en eski kavimlerinden biridir. Çoğunlukla Büyük Sahra Çölü'nün kuzey ve orta kesimlerinde göçebe olarak yaşayan Tuaregler, Berberiler'den kabul edilmektedir. Tuaregler, Sahra'nın kuzeyi ile güneyi arasında asırlardır köprü vazifesi gören tanımlanmış en eski topluluklardandır. Tuaregler, başkenti Marakeş olan Murabıtlar Devleti'ni kurarak Magrip'te de Endülü's'ü savunmuşlardır. Son yıllarda Kuzey Afrika'daki gelişmelerden en fazla etkilenenlerden birisi de Büyük Sahra'nın en eski sakinleri olan Tuaregler'dir.

Araplar tarafından X. hicrî asırdan itibaren Trablusgarp'tan Nijer nehrine kadar Sahra bölgesinde yaşayan Berberî Targa kabilesine Tuareg; reislerine ise "amenukal" denilmektedir. Fransızlar'ın Tuareg, İngilizler'in Tawarik dedikleri bu insanlar, lisanları "Temaşekçe"de kendilerine "hür insanlar" manasına "İmohag" demektedirler. Tarih boyunca

kuzey ve güney Tuaregleri diye iki ana kola ayrılan bu kavmin birçok alt kolu da bulunmaktadır. Kuzey Tuaregler çoğunlukla çölde, Güney Tuaregler ise daha çok step ve savanlarda yaşar. Tuaregler zamanla sahil bölgesindeki siyasi gelişmeler ve çatışmalardan kaynaklanan esareti kabullenemedikleri için iç kısımlara göçmüşlerdir.

İşte bundan dolayı Araplar bu kabilelere, vatan-ı aslîlerini terk etmiş manasına gelen "Târik" ve çoğul sıgasıyla "Tevârik" ismini vermişlerdir. Güney bölgelerde yaşayan Tuaregler kısmen melezleşmiştir. Tuaregler, geleneksel elbiselerini mavi kumaşlardan yaptıkları için "çölün mavi insanları" olarak da bilinir.

Sömürgecilik ve Tuaregler

19. yüzyıla kadar hayvancılık ve bölgelerinden geçen kervanlar

üzerinden ticaret yaparak geçinen Tuaregler'in yaşam tarzları, Fransızlar'ın sömürgecilik için bölgeyi işgal etmesinden sonra değişti. Tuaregler, sömürge döneminde geleneksel yaşam

alanlarını ve kaynaklarını kaybetmişlerdir. Fransa, 1960'ta bölgeden çekilirken Tuaregler'i sınırlarını cetvelle çizdiği 6 devlet (Nijer, Mali, Tunus, Libya, Cezayir ve Burkina Faso) arasında dağıttı.

Fransa bu bölgede sürdürülebilir istikrarsızlık halini bu şekilde inşa etmiştir. Bu altı ülkede 4-5 milyon civarında Tuareg yaşadığı tahmin ediliyor. Tarihleri boyunca çölde sınır tanımadan yaşayan bu millet bir anda birçok farklı ülke ortaya çıkınca sahrada göç edemez hale gelmiştir. Bundan dolayı da bulundukları ülkelerde problem olmuştur. 1970'lerde ve 1980'lerde Senegal, Nijer, Burkina Faso ve Çad'ı etkisi altına alan kuraklık, Güney Tuaregler'in sayısının azalmasına ve hayvancılığa dayalı geleneksel yaşam biçimlerinde önemli değişikliklere yol açmıştır. Fransa, ilk nükleer denemelerini Tuaregler'in bulunduğu sahra çölünde yapmıştır. Tuaregler Fransızlar'a karşı koymalarının cezasını çok ağır ödediler ve de ödemeye devam ediyorlar.

İbn Battuta'nın Seyahatnamesinde Tuaregler

İbn Battuta, Seyahatnamesinde Tuaregler'i Messûfeliler olarak isimlendirmektedir. Tuareg hükümdarlarının devleti ve saltanatı öz evlada değil kız kardeş oğluna bırakmak da olduklarını aktarır. İbn Battuta ağzını ve burnunu sana bu Messufeli kabilesinden başka bu âdete sahip başka bir topluluk görmediğini aktarır. Burada bir hükümdarın halka alışveriş yasağı koymak isterse kölelerine dükkânlara yapraklı ağaç dalları assınlar diye emreder ve bu dallar durdukça kimse dükkânlardan alış veriş yapamaz. İbn Battuta çölden tuz çıkartan Tuaregler'i görür ve zeminin biraz kazıldığında üst üste öbek öbek oturmuş büyük tuz tabakalarına rastlandığını söyler. Bu tabakalarda her bir deveye ancak iki tane yüklenebildiğini ifade eder. Onca küçüklüğüne rağmen yöre halkının alışverişini civardaki madenden çıkarılan saf altınla yapmakta olduğunu aktarır. İbn Battuta Messufeliler'i namazlarını

kaçırmayan, İslam hukukunu öğrenmeye gayret eden ve Kur'an ezberleyen Müslümanlar olarak tarif eder. Kadınların dikkat çekici bir güzellikleri olduğunu ve onların nüfuz ve itibar bakımından erkeklerden daha üstün olduklarını dile getirir. Tuareg kadınlarının isteyen herkesle evlendiklerini ve kocaları ile beraber asla yolculuk etmediklerini ve yerlerinden ayrılmadıklarını söyler. Eğer içlerinden biri çıkar da başka bir yere gitmek isterse ailesi duvar gibi dikilir engel olur. İbn Battuta Sahra'nın dayanıklı ve cesur insanları olan Tuaregler'i "berdema" da dendiğini aktarır. İbn Battuta Timbuktu'ya vardığı zaman orayı anlatırken bu şehir ahalisinin büyük bir kısmının peçeli Messufelilerden yani Tuareglerden oluştuğunu söyler.

Tuareglerin Toplumsal Yapısı

Geleneksel Tuareg toplumu, soylular, din adamları, vasallar, zanaatçılar ve eskiden köle emekçilerinden oluşan katmanlara bölünmüştür. Tuaregler geleneksel olarak, kırmızıya boyanmış deri çadırlarda yaşarlar. Günümüzde deri yerine naylon çadırlar da kullanılmaktadır. Güneyde keçe çadırlar yaygındır. Yetişkin erkekler kadınların, yabancıların ve evlilik yoluyla akraba oldukları kişilerin yanında mavi bir peçe takarlar; ama bu gelenekler kentleşmeyle birlikte kaybolmaya başlamıştır. Tuaregler arasında eski Libyalılar'ın kullandıklarına benzer bir el yazısı (tifinag) varlığını korumaktadır. Tuareg tek eşlilik yaygındır. Kadınlardan çok, erkeklerde örtünmeye önem verilir. Tuaregler ağırlıklı olarak Müslümandırlar ve Maliki mezhebine mensuplardır. Endülüis tarafında Zahiri Mezhebini takip edenlerin de olduğu söylenmektedir. Ancak yerel berberi inanışlardan da etkilenmişlerdir.

Osmanlı Tuareg İlişkileri

2012 yılı Haziran ayında İstanbul'da Ortadoğu ve Afrika Araştırmacıları Derneği (ORDAF)'ın organize ettiği "Afrika'nın Göçerleri: Tuaregler" konulu uluslararası bir toplantı gerçekleştirilmiştir. Bu toplantıya Nijer'in Agadez bölgesi adına seçimle belirlenen Yerel Yönetim Başkanı eski bakanlardan Mohamed Anacko heyet başkanı olarak iştirak etmiştir. Kendisi Osmanlı Devleti'nin Ezgar Tevarik kazasının ilk kaymakamı tayin edilen Şeyh Nahnuhen'in soyundan geldiğini bizzat kendisi ifade etmiştir. Mohamed Anacko, Türkiye'nin kendilerinin son umudu haline geldiğini dile getirmiştir.

Nijer ve Orta Afrika ülkelerinde yaşayan Tuareg halkının liderlerinden İbrahim Oumarou Tuareg Oumarou'nun soyu Osmanlı'ya dayanıyor. Rivayete göre 1405 yılında Tuaregler ile Osmanlı arasında bir akrabalık bağı kurulmuştur. O tarihte şimdinin Nijer topraklarında yaşayan Tuaregler arasındaki birlik bozulur. Bu durum karşısında bir heyet İstanbul'a gelerek Sultan Beyazıt'tan kendilerine hakem de olacak bir yönetici tayin etmelerini ister. Padişah, Afrikalı bir cariyeden olma Yunus adlı oğlunu bu heyetle birlikte Nijer'e

gönderir. Böylelikle Osmanlı ile Tuaregler arasında akrabalık bağı kurulur. Osmanlı'nın Afrika'daki en uzak noktası olan Agadez'in şimdiki yöneticisine 'Sultan' unvanı ile hitap ediliyor. Çünkü Agadez Sultanı İbrahim Oumarou, o zaman bölgede yönetici olarak atanan Osmanlı Yunus Sultan'ın soyundan geliyor.

Nijer'in Agadez bölgesi Tuaregler'i kendilerini "İstanbulleva" yani "İstanbullu" olarak tanımlıyorlar ve Türkiye'ye karşı büyük bir sevgi besliyorlar.

Prof. Dr. Ahmet Kavas'ın aktardığına göre Tuaregler sömürgecinin bittiği 1960 yılından itibaren durumu en zor olan topluluk iken şu anda en huzurlu topluluk konumuna gelmişlerdir. Tuareg bölgeleri için planladığı bir takım projeleri hayata geçirebilirse sağlanan istikrar ortamı uzun ömürlü olabilecektir. Buna ayrıca ciddi ihtiyaç da duyulmaktadır. Zira Nijer'in kuzeyindeki Tuareg toplumu daima bölgeyi terk etme eğilimindedir. Ancak bunların yarısı hayatlarını devam ettirebilmek için ülkenin diğer bölgelerine göç etmişlerdir. Ağır ekonomik şartlar grupları radikalleştirmekte ve birbirine düşman etmektedir. Üç milyona yakın nüfusu olan Nijerli Tuaregler

içinde liseden sonra yüksek tahsil yapan insan sayısının en fazla 200 kadar olduğu ifade edilmektedir. Prof. Kavas'a göre Osmanlı-Tuareg yakınlaşması çok geç bir tarihte ikili ilişkilere, hatta Osmanlı Devleti'ne tebaa olmayı kabul edecek kadar ilerlemişti ve Avrupalı devletlerin sömürgeci yayılmacılığına karşı ortak kader birliği yapmaya başlamışlardı. 1875'te II. Abdülhamit döneminde kendi istekleriyle Osmanlı hâkimiyetine girmişlerdir. 1880'lerde kuzeyde Cezayir'den, 1890'larda ise bugünkü Mali topraklarından ilerleyen Fransız birlikleri karşısında büyük bir direniş gösteren Tuaregler sadece Osmanlı Devleti'nin idaresinde kalan Trablusgarp vilayeti ile irtibat kurup destek talebinde bulundular. Belki de Osmanlı Devleti'ne tebaa olan son milletin Tuaregler olarak kayıtlara girmesi gerektiğini dile getirmektedir. Osmanlı Devleti'nin Afrika'da varlığının devamı için binlerce Tuareg cephelere koştu ve içlerinde şehit olan önderleri ve onlara bağlı birlikleri vardı. Türkiye bugünkü konumu ile Nijer için büyük beklentilere sebep olmaktadır: Bu çerçevede atılacak adımlarla Nijer ile tarihte az da olsa kurulmuş bağlarımızın yeniden canlanmasına vesile olacak ve Türkiye'nin Afrika'daki varlığı daha fazla hissedilecektir.

Soydaşlık

Kavramı ve Çeşitli Ülke Uygulamaları

Günümüzde “soydaş” ve “diaspora” kavramları uluslararası ilişkilerin önemli birer ögesine dönüşmektedir. Halklar arasında giden hızlı entegrasyon süreçleri, diaspora ve lobi örgütlerinin uluslararası politikada artan rolü, bu alanda daha geniş çaplı faaliyet gösterilmesini tarihi zarurete dönüştürmüştür. Diğer yandan, dünyadaki soydaş ve akraba topluluklarına yönelik politikaların üretilmesi, bölgesinde ve tüm dünyada önemli güç haline gelmeyi hedefleyen her ülkenin ulusal ve uluslararası politika stratejilerinin temel parçalarından biri haline gelmiştir. “Soydaş” ve “diaspora”

kavramları hem tanımsal hem de olgusal olarak birtakım hallerde birbirinin yerine geçmekte olup, çeşitli ülke örneklerinde içeriği ülkenin tarihsel, kültürel geçmişi, siyasi vizyonu ve hedefleri çerçevesinde doldurulmaktadır. Söz konusu alanın ülkemiz açısından güncelliği hususunda, diğer ülke tecrübelerine bakılmasının da yararlı olacağı düşünülmektedir. Bu kapsamda, ABD, Avrupa, Orta Asya, Uzak Doğu, Orta Doğu ve Kafkasya bölgelerindeki ülke örnekleri, konu ile ilgili tüm dünyadaki manzarayı hemen hemen gözler önüne sermektedir.

ABD'nin soydaş ya da yurttaş politikası pragmatik ve siyasi nitelik taşıyor

Amerika Birleşik Devletleri yurttaş, soydaş konularına daha geniş ölçekte yaklaşım sergilemektedir. Burada "Amerikalı olmak" demek; genelde ülkeye vatandaşlık bağı ile bağlı olmayı ifade etmektedir. Burada dil, din, milli-etnik açılardan benzerlikten yola çıkarak soydaşlık durumu ve bundan dolayı sahiplenme söz konusu olmamaktadır, zira Amerikalı olmak belli değerlere sahip olmayı ve belli şekilde düşünmeyi ifade etmektedir. ABD'nin yurttaşlık dışında gerçekleştirdiği politikanın amacı "dünyanın geri kalanında" Amerikan zihniyeti, yaşam tarzı ve benzer dünya görüş unsurlarını yaygınlaştırmakla daha çok ülkeler, topluluklarla "kültürel yakınlığı" sağlamaktır. Bu yakınlık, ülkenin dış politikasının başarısına hizmet etmektedir. Esasında ABD'nin soydaş ya da yurttaş politikası pragmatik ve siyasi nitelik taşımaktadır. Bu mantık bir Amerikan diplomati tarafından şöyle izah edilmektedir: "Ülkelerin, günümüzde var olan genelde Amerikan politikalarını destekleme eğilimleri, bu ülkelerin toplumlarının bizi desteklemediği takdirde yok olabilir. Şimdiki durumu sürdürebilmek için ülkelerin topluluk ve toplumlarının da bize güvenmesini sağlamak zorundayız."

Kendini "Azerbaycanlı" gören herkes

Yurtdışında yaşayan Azeriler kavramının tanımıyla ilgili, ülke mevzuatında şöyle bir tanımlama yapılmıştır:

Azerbaycan Cumhuriyeti vatandaşları ve onların çocukları;

Önceleri Azerbaycan SSCB'nin veya Azerbaycan Cumhuriyeti vatandaşları olmuş kişiler ve onların çocukları.

Bunun yanı sıra "yurtdışında yaşayan Azeriler" kavramı, aynı zamanda yukarıda belirtilen maddelerdeki kategorilere ait olmayan, fakat etnik, dil, kültür ve tarihi ilişkiler açısından kendini Azerbaycanlı gören şahısları ve onların çocuklarını da kapsamaktadır.

Büyük Britanya Çıkarları

Britanya'nın geniş sömürge geçmişinden de kaynaklanarak ülkenin kültürel sınırları daha geniş bir coğrafyayı kapsamaktadır. Bu anlamda, deniz aşırı bölgelerde ve ya yurtdışında Britanya çıkarlarının, vatandaşlarının ve iş dünyasının korunması ülkenin söz konusu alanındaki en önemli hedeflerindendir. Bu hedef politikası ilgili alandaki uzmanların ifade ettiği üzere aşağıdaki şekilde özetlenebilir: "Bizim dünyada olanları anlamada ve etkilemede dünya standartlı diplomatlarımız, yurtdışında seyahat eden ve yaşayan ve iş yapan vatandaşlarımıza destek sağlamakta, Britanya'ya göç sürecini yönetmekte, Britanya ticaretini ve diğer çıkarlarını ileri sürmekte ve BK'ya yatırımları teşvik etmektedir." şahısları ve onların çocuklarını da kapsamaktadır.

Çin

Çinli olarak, Çin doğumlu olanlar ya da onların torunları tanımlanmaktadır. Doğrudan Çin kökenli olanlar ya da Çin kültürünü benimseyenler de kendilerini Çinli olarak tanımlayabilmektedirler.

Ermenistan

Diaspora, sadece yurtdışındaki Ermenilerin (vatandaş olanlar ve ya sadece ermeni asıllı olan soydaşlar) sorunlarıyla ilgilenmemekte, aynı zamanda Ermenistan ve halkının tüm dünyadaki imajının güçlendirilmesi, ermeni okullarının geliştirilmesi, yurtdışındaki soydaş gençlerin Ermeni kültürü ve dinine bağlanması yönünde faaliyet göstermektedir. “Diaspora Bakanlığı Her Bir Ermeni Diasporasının Evidir” sloganıyla çalışan ilgili alandaki bir yapılanma ile temel olarak üç istikamet üzere; sözde “Ermeni soykırımının her yerde tanınması, Karabağ sorununun barışçıl çözümü, Anti-Ermeni propagandayla mücadele konuları ile tüm yurtdışı diasporayı seferber etmektedir.

İspanya

İspanyol tanımı, İspanya’dan göç eden İspanyollar ve onların torunlarını kapsamaktadır.İspanyol Hükümeti tarafından, yurtdışında İspanyolca’nın ve İspanyolca konuşan ülkelerin kültürünün tanıtılması ve yaygınlaştırılması yönünde çeşitli mekanizmalar geliştirilmiştir. Bu mekanizmalar yurtdışında yaşayan İspanyol soydaşlar için düzenlenen dil kursları, eğitim bursları, kültür programları, mesleki eğitimler ve diğer faaliyetleri kapsamaktadır. İspanyolca’nın bir dil olarak ideolojik ve sosyolojik kimliği; dilin geliştirilmesi ve İspanyolca’nın uluslararasılaştırılması ülkenin soydaş politikasında temel hedeflerdendir.

İsrail

İsrail diasporası veya soydaşlığı dünyada en sistemli, geniş ve yoğun bir biçimde varlığını sürdüren bir olgudur. İsrail ve Yahudi diasporasının ortak endişesi, Yahudi halkının sürekliliği ve İsrail-diaspora ilişkileridir. Yahudi diasporası, milliyetçiliğin de ötesinde etno-millî bir yapıya sahiptir. Dünyadaki Yahudi ağları sadece basit İsrail çağrılarını değil, aynı zamanda anavatanla diaspora dayanışması, diaspora-İsrail bağların kuvvetlendirilmesi, diasporanın Yahudi âleminde Yahudi devleti merkezîyetçiliğini tanıması, İsrail’e “dönüş” ve İsrail için gerekli ekonomik, siyasi ve diplomatik destek için talepleri de taşımaktadır.Genel olarak, İsrail devletinin diaspora veya soydaş politikasında, BDT ülkelerinin en önemli önceliklerden biri olduğu görülmektedir. Diaspora ve soydaş dernekleri, bu bölgedeki Yahudiler’e özel önem vermektedir. Bu anlamda, Yahudi soydaşlığı; yurtdışında yaşayan Yahudi soydaş gençlerinin İsrail devleti ve halkıyla bağlarının güçlendirilmesi; vatana geri dönüşe destek sağlanması; İsrail ve diaspora gençlerinin sosyal aktivitelere katılmasının ve biri birini tanımasının sağlanması; dünyada zora düşmüş herhangi bir Yahudi topluluğuna acil yardım edilmesi; Rus Yahudiliği’ne Yahudi halkının gelenek ve dilinin geri getirilmesi gibi çok geniş alanları kapsamaktadır. Ülkenin en önemli kanunlarından biri sayılan ve 1950 yılında kabul edilmiş “Geri Dönüş Hakkında” Kanunu’na göre, her Yahudi, eşi, çocukları,

torunları İsrail’e geri dönebilmektedir. Kanunun ilk halinde Yahudi tanımı şöyle verilmektedir: “Yahudi anneden doğan, ya da Yahudi dinini (Museviliği) kabul eden herhangi bir şahıs”. 1970’deki düzelişle, “Yahudi anneden doğan, fakat başka dini kabul etmemiş olanlar ya da sonradan Yahudi dinine geçenler” ifadesi tespit edilmiştir.

İtalya

“İtalyan Diasporası” – İtalya’nın birleştirilmesi (1861) sürecinden başlayarak ülkeden geniş bir şekilde göç eden İtalyanları kapsamaktadır. Bu göçün, 1960’larda “İtalyan Ekonomik Mucizesi” döneminde durduğu söylenebilir. “İtalyan” olarak, çeşitli dönemlerde ülkeden yurtdışına çeşitli nedenlerle gerçekleşen göç eden kişileri ve onların torunları (varisleri) tanımlanmaktadır.

Kazakistan

Kazakistan Diasporası ya da soydaş tanımı yeterince sınırlı olup, esasen Kazakistan’dan birtakım (tarihsel, siyasi, ekonomik) nedenlerden dolayı göç etmiş kişileri, özellikle Sovyetler sonrası BDT ülkelerinde geri kalan ve yoğunlukla yaşayan Müslüman kazak nüfusunu kapsamaktadır. Uzmanlar, Kazak diasporasının 3 temel kaynağı olarak; Kazakistan, Türkiye ve Çin’e vurgu yapmaktadırlar.

Frankofonluk

Fransızca “Francophonie” (Fransız dilli) ismi altında yürütülen politika, Fransa ve eski sömürge ülkelerindeki, aynı şekilde Fransızlar’ın yoğunlukla yaşadığı bölgelerdeki topluluklar arasında dayanışmayı sağlamak amacı gütmektedir. “Francophonie” kelimesini coğrafyacı Onesime Reclus, 1880 yılında, Fransızca’yı kullanan ülke ve topluluklara referans yapılması için önermiştir.

Fransa dışında, 2 milyonu aşkın Fransız vatandaşı yaşamaktadır.

Fakat Fransız diaspora ve soydaşlığı, milyonları ifade etmektedir. Fransız soydaş ya da topluluğu politikasın kendine özgü olup, burada dikkat çeken husus, soydaşlık bağının dil üzerinden kabul edilmesidir.

Zira ülkenin Dışişleri Bakanlığı ve diğer diaspora kuruluşlarının resmi web sitesinde “Dünyada Fransızca”, “Fransız Dilli Olmak”, “Frankofonluk”, “Fransızca’yı Öğrenmek” ve dile vurgu yapan birçok benzer referansa rastlanabilir.

Dolayısıyla, “Fransız olmak” ya da “Francophone ülke olmak” demek;

Fransızca’nın ana dili ya da geleneksel dil olduğu ülkeler; Nüfusunun önemli kısmı Fransız olan ülkeler;

Fransız dili ya da kültürü ile önemli bağları olan topluluk ve ya ülke olmak demektir.

Gürcistan

Gürcistan Cumhuriyeti’nde soydaşlık konusunu düzenleyen en önemli mevzuat “Yurtdışında Yaşayan Soydaşlar ve Diaspora Teşkilatları Hakkında Kanun”dur (2012). Gürcistan Devleti’nin yurtdışında yaşayan soydaşlarla ilgili politikalarında uluslararası hukuk ilkelerini, aynı zamanda insan hak ve özgürlükleriyle birlikte ülkelerin içişlerine karışmama ilkelerini rehber olarak kabul ettiğini belirten kanunda yurtdışındaki soydaşlara ülkeyle ilişkilerinin korunması, milli kimliklerinin muhafaza edilmesi ve Gürcistan’a geri dönülmesi hususlarında destek sağlandığı ifade edilmekte olup, soydaş tanıımı şöyle yapılmaktadır:

Gürcistan vatandaşı olup, uzun süre yurt dışında yaşayanlar;

Başka bir ülke vatandaşlığına sahip olup, Gürcistan kökenli olanlar ve ya ana dili Gürcü-Kafkas dillerine ait olanlar.

Kanuna göre, bu tanımdaki şartları taşıyan kişiler yurtdışında yaşayan soydaş statüsünü alabilmektedirler.

Hindistan

Hindistan, dünyada en geniş diasporası olan ikinci ülkedir. “Hindistan soydaşı olmak” şöyle tanımlanmaktadır:

Hindistan ülke pasaportuna sahip olmak;

Velileri ya da büyük velilerinden her hangi birisi bir zamanlar Hindistan’da doğmuş ve ya burada kalıcı yaşamış olanlar;

Yukarıdaki kategorilere dahil olanların eşleri.

Genel olarak ise, Hindistan’da söz konusu hedef kitle, “NRI” (Indian Citizens Not Residing in India-Hindistan’da ikamet etmeyen Hindistan vatandaşları) ve “PIO” (Persons of Indian Origin who have acquired the citizenship of some other country-Hint asıllı olup başka ülkenin vatandaşlığında olanlar) diye iki grupta ele alınmaktadır.

Rusya

Rusya Federasyonu Dışişleri Bakanlığı’nın resmi sitesinde soydaşlara önemli bir yer ayrılmaktadır. 24 Mayıs 1999 yılında kabul edilmiş, “Rusya Federasyonu’nun Yurtdışındaki Soydaşlarıyla ilgili Devlet Politikası Hakkında Federal Kanun”un 1. maddesinde kavram şöyle tanımlanmaktadır:

Başka bir ülkede doğan, yaşayan fakat ortak dil, tarih, kültür mirası, gelenek-göreneklere sahip olanlar ve onların varisleri;

Rusya dışında daimi ikamet eden RF vatandaşları;

Rusya dışında yaşayan, fakat Rusya Federasyonu arazisinde tarihen yaşamış olanlar, RF ile manevi, kültürel ve hukuki bağları tercih edenler;

SSCB vatandaşlığına sahip olan ülkeler, SSCB’ye dahil ülkelerde yaşayıp bu ülkelerin vatandaşlığını almış olanlar ve vatandaşlıktan mahrum kalanlar;

Rusya’dan, RSFSR, SSCB ve RF vatandaşlığına sahip olup fakat buralardan göç edip başka vatandaşlık alanlar veya vatandaşlıktan mahrum kalanlar;

RF arazisinde daimi ve de geçici olarak yasal esaslarla yaşayan yabancı vatandaşlığa sahip olanlar ya da hiç olmayanlar.

Yunanistan

Kimi zamanlarda Helenik diasporası olarak da tanımlanan Yunan diasporası Yunanistan’ın dışında yaşayanları kapsamakta olup, esasen Güney Doğu Avrupa ve Küçük Asya’ya yerleşmiştir. Bunlar ya kendileri ya da babaları Yunanistan’dan göç eden kişilerdir. Etnik kökenle Yunan olup, Yunanistan dışında doğanlar veli ya da büyük velilerinin milliyetçe Yunan olduğunu kanıtlayarak vatandaşlığa geçebilirler. Günümüzde Yunan diasporasının en önemli merkezleri New York, Chicago, Boston, Londra, Melbourne, Sydney, Montreal ve Toronto’dur.

2008 yılı 15 Ağustos tarihinde, dünya Yunanlıları tarafından kabul edilen Beyanname’nin Dibacesi Yunan diasporasını birleştiren değerleri anlamak açısından ilgi çekmektedir:

“Biz, Yunan teşkilatlarının temsilcileri mukaddes Pont toprağını ziyaret ederek, Panagiya Sumela Manastırı’nın Pont Ellinizmi’nin kutsal abidesine dokunduğumuzda duygusal ve ruhsal kalkışı hissederek bizlerde inanç ruhunu ve dini-milli bilincimizi koruduğu için Tanrıya şükrederiz.”

Beyannameye dünya Yunan diasporası karşısında, Pont yunanlarının devamlıları olan günümüzdeki ve gelecek kuşakların Yunan dili, dini, milli, kültürel özelliklerinin unutulmaması ve korunması için programların gerçekleştirilmesi, Yunan gençlerin manevi-ahlaki değerlerle donatılması, yurtdışındaki Yunanlılar’a destek sağlanması vs. görevlerin durduğu belirtilmiştir. Helenist görüşlerin yaygınlaştırılmasıyla birlikte, Beyanname’de çok fazla Ortodoksluk inancı ve kültürüne vurgu yapılmaktadır.

SONUÇ

“Soydaş”, “diaspora” ve “akraba topluluk” kavramlarının tanımı ve içeriğinin çeşitli ülkelere göre değişmesiyle birlikte, incelenen ülke örneklerinin her birinde, bu

toplulukların din, dil, tarihsel ve ya sosyokültürel yakınlık vs. faktörler dikkate alınarak belirlendiği ve tanımlandığı görülmektedir. Dolayısıyla, her ülkenin yurtdışı vatandaş ve soydaşlarla ilgili uyguladığı strateji ve politikaların da, o ülkenin tarihsel, idari, siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel özelliklerinden kaynaklandığı da söylenebilir.

Türkiye Mezunları

Uluslararası Öğrenciler mezuniyet coşkusunu Ankara'da yaşadı

Türkiye'de öğrenim gören ve 2013-2014 Akademik yılında mezun olan öğrenciler için Ankara'da mezuniyet töreni düzenlendi. Başkanlığımız tarafından ATO Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı'nda gerçekleştirilen mezuniyet törenine Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler de katılarak bir konuşma yaptı. Uluslararası kaliteye sahip üniversiteleri, sosyal, kültürel ve akademik

alanlarda sağladığı imkânlarla yükseköğrenim konusunda bir cazibe merkezi haline gelen Türkiye'de 13 binden fazla Türkiye Burslusu uluslararası öğrenci eğitim görüyor. Dünyanın dört bir yanından ülkemize eğitim görmek amacıyla gelen uluslararası öğrencilerin eğitim süreçlerini en iyi şekilde tamamlamaları ayrıca mezuniyet sonrasında da ilişkilerin sürdürülmesi büyük önem taşıyor.

Bu yıl üçüncüsü gerçekleştirilen Uluslararası Öğrenciler Mezuniyet Töreni, okullarından mezun olan binlerce uluslararası öğrenciyi bir araya getirdi.

Türkiye'de öğrenim gören ve 2013-2014 Akademik yılında mezun olan öğrenciler için Ankara'da mezuniyet

töreni düzenlendi. Başkanlığımız tarafından ATO Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı'nda gerçekleştirilen mezuniyet törenine Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler, Konya Milletvekili Mustafa Kabakçı, Konya Milletvekili Cem Zorlu, İstanbul Milletvekili Hüseyin Bürge, Türk Dil Kurumu

Başkanı Prof. Dr. Mustafa S. Kaçalın, TİKA Başkanı Dr. Serdar Çam, Yunus Emre Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Hayati Develi, YURTKUR Genel Müdürü Prof. Dr. Recep Kaymakcan ve Necmettin Erbakan Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Muzaffer Şeker katıldılar.

“Dünyanın her yerinden gelen genç mezunlar burada”

Törende yaptığı konuşmada uluslararası öğrencilere seslenen Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler, başka bir ülkede yaşamının hayat tecrübesi kazandırdığını vurguladı. Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler sözlerine şu şekilde devam etti: “Gurbet aslında size hayatı öğretir. Başka bir ülkede yaşama ve eğitim alma kararınızın çok isabetli bir karar olduğunu düşünüyorum. Bugün sizlerin mutluluğunuza ev sahipliği yapmanın mutluluğu içindeyim. Dünyanın her yerinden gelen genç mezunlarımız bu salonda. Hepinize katılımınızdan dolayı teşekkür ederim.

“Son 10 yılda ülkemizdeki uluslararası öğrenci sayısı %75 arttı”

Türkiye'nin yaşadığı değişimi bu alanda da görüyoruz. Son 10 yılda ülkemizdeki uluslararası

öğrenci sayısı %75 arttı. Bu durum Türkiye'nin dünyada eğitim üssü olduğunun açık bir göstergesidir. Şu anda 1225'i Türkiye Burslusu olmak üzere 3200 uluslararası öğrenci Türkiye Üniversitelerinden mezun olmuştur. Bu projede emeği geçen herkesi kutluyorum. Hayatınız boyunca size özgüveniniz ve Türkiye'de kazandığınız bilgi birikimi yardımcı olacak. Sizler geleceğin aydınlarısınız. Sizlerin sunacağı öneri ve eylemler, daha yaşanılabilir bir dünyanın imkanlarını sunmalı. Sizler karar mekanizmalarının önemli bir parçasısınız. İnancınızı asla kaybetmeyin. Sizler varlığınızla Türk insanının da ufkunu açtınız; farklılıklarla da yaşanabileceğini gösterdiniz. Dünyanın her yerindeki Türkiye Cumhuriyeti elçilikleri sizin de elçiliğiniz sayılır. Bu tür programlar mesafeleri ortadan kaldıran ve insanları birbiriyle kaynaştıran programlardır. Programda emeği geçen bütün YTB çalışanlarına sizlerle bizi buluşturduğu ve tanıştırdığı için teşekkürlerimi sunuyorum. Sizlere eğitim ve iş hayatlarınızda başarılar diliyorum. Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

“Artık Dünya Gençleri Eğitim Almak için Türkiye'yi Tercih Ediyor”

Törenin açılış konuşmasını yapan Başkan Doç. Dr. Kudret Bülbül ise konuşmasında şunları söyledi: “Bugün hepimiz için çok mutlu ama bir o kadar da zorlu bir gün. Bizler de en az sizler kadar coşku ve mutluluk içerisindeyiz. Bu mutlu günümüzü bizlerle paylaştığı için tüm katılımcılara ayrıca teşekkür ediyorum.

Son 3 yıldır Türkiye Bursları tüm dünyaya yayılmış durumda. Uluslararası öğrenciler başvurularını online olarak yapabiliyor. Türkiye Bursları için 8 dilde başvurular yapılabilir. Böylece dünyanın her yerinden öğrenci, aracıya ihtiyaç duymadan başvurusunu gerçekleştirebiliyor. Bundan 10 yıl önce Türkiye'de gençlerin tek hedefi yurtdışında okuyabilmektir fakat şimdi dünyanın her yerinden genç okumak için Türkiye'yi tercih ediyor. Türkiye'nin büyük bir cazibe merkezi haline geldiğini uluslararası öğrencilere bakarak da anlayabiliyoruz.

“Bu gençler kendi ülkelerine en güzel şekilde hizmet edeceklerdir”

Buradan büyükelçilerimize seslenmek istiyorum. Sizler bize ülkenizin çocuklarını emanet ettiniz. Bizler elimizden geleni yaptık. Umarız ki bu çocuklarımız ülkelere geri döndüklerinde kendi ülkeleri için en iyi şekilde hizmette bulunurlar.

Sevgili uluslararası öğrencilerimiz. Bugün mezun oluyorsunuz. Bizler de sizlerden çok şeyler öğrendik. Günümüzde gelişmiş ülkelerin en büyük sorunu farklılıklara duyulan tepkilerdir. Bizler göç medeniyetinin çocuklarıyız. Bugün farklılıklarla birlikte yaşayabilmek dünyanın en çok ihtiyaç duyduğu şeydir. Bu duyguyu bizler de unutmamıştık. Sizler sayesinde bunu hatırladık. Bu çalışkanlığınızı ülkeniz için de devam ettirin. Arada bizleri de hatırlayın. Bundan sonraki hayatınızda size başarılar diliyorum.”

YTB Uluslararası Öğrenciler Türk Sanat ve Halk Müziği korusu konser verdi

Programda ayrıca 6 farklı ülkeden 23 öğrencinin oluşturduğu “YTB Uluslararası Öğrenciler Türk Sanat ve Halk Müziği korusu” konser verdi. Program sonunda mezun olan uluslararası öğrencilere Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın imzaladığı sertifikalar ve ödülleri takdim edildi.

Kültürel zenginliğe katkı sağlıyorlar

Uluslararası öğrenciler, kültürel zenginliğimizin en değerli parçalarından biri oldular. Her yıl sayıları daha da çok artan öğrenciler, düzenledikleri etkinliklerle hem birbirleriyle arasındaki etkileşimi güçlendiriyorlar hem

de geleneklerini göreneklerini insanlarımızla tanıtmaya fırsat buluyorlar.

Türkiye Mezunlarına yönelik gerçekleştirilen çalışmalar

Yükseköğrenimi Türkiye’de tamamlamış Türkiye Burslusu ve uluslararası öğrenciler ile ülkemiz arasında her alanda kalıcı, sürdürülebilir ilişkiler ve network oluşturmak, toplumumuz ve kültürümüzle olan manevi bağlarını güçlendirmek amacıyla çeşitli buluşmalar gerçekleştiriliyor.

Türkiye Mezunları Envanter Çalışmaları

Türkiye’deki üniversitelerde eğitim görerek ülkelere geri dönen mezunlarla iletişimin sürdürülmesine yönelik yürütülen çalışmaların ilk adımını Türkiye Mezunları Envanter Çalışmaları oluşturuyor. Bu kapsamda Türkiye’deki yükseköğrenim kurumlarından mezun olmuş yaklaşık 50.000 öğrenciye ilişkin bilgiler toplanarak ülke esaslı listeler oluşturulmuş ve ilgili listeler dış temsilciliklerle paylaşılarak mezunların irtibat bilgilerinin güncellenmesine yönelik çalışmalar yürütülmektedir.

Mezuniyet Törenleri

Mezunlarla kurulan bağların devam ettirilmesinin ilk adımı olarak, her biri dünyanın farklı ülkelerinden gelmiş ve türlü güçlüklerle göğüs gererek sürdürdükleri eğitim hayatlarını Türkiye’nin seçkin üniversitelerinden alınan diplomalarla taçlandırmış mezunlarımızı güzel bir şekilde uğurlamak ve onların bizim için değerli olduklarını bir kez daha hatırlatmak amacıyla Başkanlığımız koordinasyonunda mezuniyet törenleri düzenlenmektedir.

Ülkelerde Mezun Buluşma Programları

Ayrıca Başkanlığımız koordinasyonda mezunlarımızın ülkelerinde gerçekleştirilmekte olan Mezun Buluşma Programlarıyla mezunlarımızla kurduğumuz gönül bağlarının tazelenmesi, mezunlarımızla ülkemiz arasındaki kurumsal iletişimin güçlendirilmesi, mezunlarımız arasındaki dayanışmanın sağlanması ve artırılması hedeflenmektedir.

Kenya, Tanzanya, Tacikistan, Yemen, Sudan, Pakistan, Azerbaycan, Etiyopya, Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve Kamerun'da olmak üzere 2013 yılından itibaren 10 ülkede mezun buluşma programları düzenlenmiştir.

Türkiye Mezunlarına Yönelik Proje Destekleri

Ülkeler arası ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkileri geliştirmeye yönelik Türkiye'de ve mezunlarımızın

yaşadığı ülkelerde sektörel ve tematik mezun buluşmaları düzenlenmesi, yeni mezunlarımızla eski mezunlarımızı bir araya getiren portfolyolar oluşturulması, yurtdışında faaliyet gösteren Türk işadamlarıyla mezunlarımızın ortak bir platformda buluşturulmaları ve ülkelerde Türkiye Mezun Dernekleri kurulması gibi konularda sivil toplum kurumlarınca gerçekleştirilmek istenen proje başvuruları Başkanlığımızca değerlendirilmekte ve uygun görülen projelere destek sağlanmaktadır.

TÜRKİYE BURSLARI SCHOLARSHIPS

TÜRKİYE BURSLARI'NA REKOR BAŞVURU

Türkiye Bursları 2014 Lisans ve Lisansüstü programlarına 176 farklı ülkeden 82 bin başvuru gerçekleşti. 19 Nisan-19 Mayıs 2014 tarihleri arasında Türkiye Bursları Lisans Programları için 166 farklı ülkeden 45.581 başvuru gerçekleştirildi. Böylece Türkiye'de burslu öğrenim görmek isteyen dünya öğrencilerinin sayısı da rekor düzeyde ulaşmış oldu.

Geçtiğimiz yıl Türkiye Bursları Lisans Programları için başvuru yapanların sayısı 31.026 olarak gerçekleşmişti. 2014 yılında ise bu rakam 14.555 kişi artarak %47'lik bir artışla yaklaşık 1,5 katına ulaşmış oldu.

2013 yılında 145 farklı ülkeden lisans eğitimi için Türkiye Burslarına başvuru yapılırken, bu yıl 166 farklı ülkeden başvuru gerçekleştirildi.

Lisansüstü Programlarına Büyük İlgi

2014 yılında Türkiye Bursları Lisansüstü Programları için başvuruların sayısı da geçtiğimiz yıla göre büyük bir artış gerçekleştirdi. 2013 yılında başvuru sayısı 24.045 iken 2014 yılında bu rakam 36.164'e çıktı. Dünyanın Dört Bir Yanından Başvuru

2014 yılında Lisans programlarına en fazla başvuruların yapıldığı ilk beş ülke Suriye, Afganistan, Mısır, Yemen ve Somali olurken, Lisansüstü programlara en fazla Pakistan, Afganistan, Filistin, Suriye ve Somali'den başvurular gerçekleştirildi.

Türkiye Bursları, Türkiye'nin uluslararası eğitim markası olarak; ABD, Çin, Norveç, Ermenistan, Vietnam, Zambiya, Rusya, İspanya, Japonya, Moğolistan, Kosova, Hindistan, Benin, Bosna-Hersek, İran, Brezilya, Tanzanya ve İsrail gibi birçok farklı ülke ve bölgelerden gelen başvurularla her geçen yıl daha fazla talep görüyor.

facebook.com/turkiyeburslari twitter.com/TurkiyeBurslari instagram.com/turkiye_burslari

www.turkiyeburslari.gov.tr

Anadolu kültür mozağının çok özel, tarihi değeri:

SÜRYANİLER

Mardin'in Midyat ilçesine kadar uzanıp, bu toprakların kadim medeniyetlerinden biriyle karşılaştığınızda, kuşkusuz Anadolu'nun o her zaman üreten ve var olanı da koruyan bilge kimliğiyle de karşılaşıyorsunuz. Bir kilisede karşılaştığınız küçük bir Süryani çocuk, size, ilk olarak, "Ben Hz.İsa'nın dilini konuşuyorum, Aramice" diyerek nasıl bir tarihsel birikimle karşı karşıya olduğunuzu hatırlatıyor.

Türkiye'de ağırlıklı olarak Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşayan Süryaniler, 1960'lı yıllarda karşılaştıkları sıkıntılar sonrasında Türkiye'den Avrupa'ya göç etmeye başladılar ve bu göçler sonucunda nüfusları büyük ölçüde azaldı. Artık, demokratikleşen "Yeni Türkiye" onlara haklarını geri veriyor, kapılarını açıyor ve atalarının topraklarına dönmelerinin yolunu açıyor...

Süryanilerin kökeni milattan önceki zamanlara kadar dayanır. Çünkü Süryanilerin ataları Aramilerdir ve Aramiler adları antik metinlerde geçen Metopotamya'ya yerleşip krallıklar kurmuş, dilleri, dinleri ve kültürleriyle tarih sanhesinde önemli bir yere sahip bir millettir. Kaynaklara göre Hz. İsa, annesi Hz. Meryem, Havariler ve yakın çevreleri de Aramice konuşuyordu ve Süryanilerin dilleri de Aramice'nin doğu lehçesidir.

Hristiyanlığı ilk kabul etmiş millet Süryanilerdir ve Antakya'da kurulan ilk Hristiyan Kilisesi'ni de Aramiler kurmuştur. Bu kilisenin

ilk patriği de Hristiyan tarihinde önemli bir isim olan Petrus'tur. Süryaniler de bu kilisenin ilk üyelerini oluşturmuşlardır.

Ayrıca Süryani kültürünün önemli bir parçasını da tarihi kitaplar oluşturmaktadır. Özellikle 6. Yüzyılda çok önemli tarih kitapları yazılmıştır ve bu eserler sayesinde bir çok tarihi gerçek karanlıkta kalmaktan kurtulmuştur. Bilim adamları Süryanilere ait olan tarih kitaplarının doğru bilgiler içerdiğini, güvenilir olduğunu ve eleştirilecek yanlarının çok az olduğunu belirtmektedirler.

Süryanilerin dilleri Süryanicedir. Süryanice Sami dil aile grubuna giren, eski Aramice dilinin geliştirilmiş bir devamıdır. Altı tanesi (b, g, d, k, f, t) yumuşak ve sert olmak üzere çift telaffuza sahip olan ve özel işaretlerle bilinen toplam 22 harften oluşur. Ayrıca Süryanice eski ilimleri de içine alabilen, kelime bakımından zengin, söz dizimi esnek ve edatları bol bir dildir. Günümüzde Urfa, Harran, Humus ve Suriye taraflarında sıkça konuşulur.

Süryanilerin ataları olan Aramiler yerleşik düzene geçen ilk toplumlardandır. Dolayısıyla Süryanilerin mimari tarihi de çok eskilere dayanır. Selçuklu hükümdarı döneminde başlatılan Süryani mimar ve yapı ustalarından faydalanma tarih içerisinde de görülebilir. Çünkü taş işlemeciliği de Süryani ustaların ün kazandıkları alanlardan birisidir ve bu mimarların tarzlarını yansıtan en güzel eserler Mardin'de ve Midyat ilçesinde ve Turabiddin bölgesindedir.

Süryani-Müslüman İlişkileri

19. yüzyılda Süryanilerin Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Müslümanlarla ilişkilerinde Kürtler ön plana çıkmıştır. Süryanilerin Osmanlı sınırları içerisindeki bir çok Hristiyan milletten farklı olarak yarı kapalı bir toplum olarak yaşamaları, inançları ile ön plana çıkmaları ve idari bir endişe taşınamaları, diğer Hristiyan topluluklar gibi toplum içine yeterince dahil olmalarını engellemiştir. Ayrıca bu durumlar da Süryanilerin geçmişte Müslüman komşularıyla çok iyi ilişkiler kurmamalarına neden olmuştur.

19. yüzyılın ilk yarısında Mardin'de yaşanan karışıklıklardan bölgede yaşayan Hristiyanlarda doğal olarak etkilendiler. Ancak bu sıkıntılı zamanlarında bile Müslümanlar ve Hristiyanlar bölgenin siyasi hakimiyeti ve güç konumu hakkında asla karşı karşıya gelmediler. Dini konularda da bir sorun da yaşanmadı.

Ancak bu klasik yapıya rağmen ilerleyen zaman bölgede yaşayan Müslümanlarla Hristiyanların birbirlerini algılayışları konusunda

farklılıklar yarattı. O zamana kadar aynı coğrafyayı fazla sıkıntı yaşamadan paylaşan farklı dinlerin mensupları, kendilerini bölgesel durumların üzerinde uluslararası bir kargaşanın tarafları olarak buldular.

Ortadoğu ve Mezopotamya'ya hakim olmak isteyen batılı devletlerin bölgedeki halklara (özellikle de Hristiyanlara) yönelik faaliyetleri sonucunda bölgedeki Hristiyanlar ulusal bir bilince doğru kaydılar. Ayrıca Batı Avrupa ve Amerika'dan gelen misyonerlerin faaliyetleri artırmaları sonucunda da Müslümanlar ile Hristiyanlar arasındaki gerginlikler 1840'lı yıllarda giderek arttı. Bu durum bölgede sıkıntılara neden oldu.

Ayrıca Süryaniler dinsel yapılanma konusunda tamamen özgürdüler. Osmanlı Devleti bürokrasisine de Ermeni Patrikliği vasıtasıyla ulaşıyorlardı. Ayrıca Süryaniler "Hristiyan Milleti" tanımlaması dahilinde yer alıyorlardı ve Osmanlı Devleti organizasyonu içerisinde doğrudan temsil edilme imkanını 20. Yüzyılın başında elde ettiler.

Süryanilerin Göçü

1923 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte Süryaniler için de yeni bir dönem başladı. Bu süreçte kendi varlıklarını koruyup geliştirmeye çalıştılar. Ancak 1960'lı yıllarda yurtdışına doğru göç etmeye başladılar. Bu göç dalgasının temelinde mevcut olan huzur ve güven ortamının aksaması yer almaktaydı. Bu göçler öncelikle ekonomik nedenlerden ötürü değildi. Çünkü Süryaniler zaten çeşitli zanaat kollarında söz sahibiydiler ve ortalama yaşam standardının üzerinde bir hayat koşulları vardı. 1975-1980 yıllar arasında yoğunlaşan bu göç hareketleri Türkiye içinde büyük şehirlere ve Avrupa'ya doğru oldu. Bu göçler sonucunda Süryani varlığı Anadolu üzerinde yok olma durumuna geldi.

Süryanilerin Geriye Dönüşleri

Türkiye'nin son yıllarda attığı çağdaş toplum normlarına ulaşma adımları Süryaniler tarafından da yakından takip ediliyor. Oluşan olumlu hava ve demokratikleşme adımları sonucunda yurtdışına göç eden bazı Süryaniler ata topraklarına geri dönmeye başladılar. Çoğunlukla yurtdışına gitmiş ilk jenerasyon Türkiye'ye geri dönüyor.

“Kimlik istemiyorum.
Topluma yarayacak insan
istiyorum”

Bu durumu Mardin'de bir araya geldiğimiz Süryani vatandaşlar İskender Oktay, Yusuf Yaman, Gabriel Kurt ve Eliyo Alptekin ile konuştuk. Ya da gerçek isimleriyle İskender De Basso, Simon Poli, Gabriel Haydo ve Eliyo Eliyo...

Bir müddet sohbet ettikten sonra asıl konumuza geçtik. Neler yaşamışlar, hangi hatıraları bırakmışlardı kim bilir geçmişlerinde...

Tarihleri hakkında onların ağızlarından bilgi aldıktan sonra asıl hikayeye geçiş yapıyoruz. Süryani vatandaşlar geniş bir yorum ile konuyu açıyor. “Geçmişte çok sıkıntılar oldu ama bu son yapılan açılım Süryaniler için yeni bir düşünme yolu ve süreci olacaktır...”

Geniş bir perspektifle konuşmaya başladığımız altı kişilik meclisimizde geri dönüş yapan konuşmacı Süryaniler, genel anlamda Türkiye'nin Avrupa Birliği uyum sürecinde attıkları adımları oldukça olumlu bulduklarını ifade ediyorlar. Ancak değişimin henüz tamamlanmadığını, devletin bu adımları daha da ilerleterek genişletmesi gerektiğini de ekliyorlar. Süryanilerin arazilerinin eski zamanlarda hazineleştirildiğini ve bu arazilerin de belli başlı kişilere yok pahasına satıldığını da söylediler.

Türkiye'ye geri dönmüş olan Süryani vatandaşlar devletin attığı adımları olumlu olarak karşılamışlar ama hala belli başlı çekinceleri var. Geçmişte ötekileştirilip dışlandıklarını da ifade eden Süryani vatandaşlar, bu sürecin bittiğine hala kesin kanaat getirmiyorlar. Zamana ihtiyaç olduğunu belirtiyorlar. Yaşam düzeyi arzu ettikleri düzeye geldikçe de Türkiye'de yatırım yapmak istediklerini söylüyorlar.

"Bu bir süreç ve Dünya'da değişmeyen hiçbir şey yoktur. İnsan toplumun bir ürünüdür. İsveç'te insanız ama Türkiye'de gavurduk. Bu bakışın değişmesini istiyoruz."

Süryani vatandaşlar geçmişteki göç psikolojisini hala üzerlerinden atılabilmiş değil. O yüzden kendi haklarını anayasal güvence altına almak için yeni anayasayı

destekliyorlar. Yeni Anayasa'dan istedikleri en büyük beklentileri ise dil, din, ırk, renk ve millete göre eşitlik...

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Demokratikleşme Paketi'nde dünyanın ayakta duran en eski Süryani Manastırı Mor Gabriel'in arazisinin Süryanilere iade edileceğini açıklaması da bölgede sevinçle karşılandı. Manastır Papazı Gabriel Akyüz'de Mor Gabriel Manastırı Vakfı'yla ilgili karar değerlendirdi ve bir basın kuruluşuna verdiği röportajında "Bu olağanüstü karar, harika bir şey, bizleri çok sevindirdi. Demokratikleşme Paketi'nde Mor Gabriel Manastırı Vakfı arazisinin vakfa iade edileceğini açıklayan ve çalışmada büyük rol oynayan Recep Tayyip Erdoğan'a ve kararda emeği geçen herkese teşekkür ederiz. Bu kararlar adalet ve hak yerini buldu" dedi.

Ayrıca Mardin Artuklu Üniversitesi'nin de Süryanice eğitim hizmeti vermeye başlamasıyla birlikte büyük bir istekleri daha gerçekleşmiş oldu.

Süryaniler Türkiye'de gerçekleşen demokratik adımlardan umutlular. Her ne kadar kendileri çok sıkıntılar yaşamışsalar da gelecek jenerasyonlara güzel bir dünya bırakmak istiyorlar ve bu konuda çalışıyorlar. Anadolu'nun şüphesiz ki en büyük zenginliği çok kültürlü olmasından geliyor ve Türkiye geliştikçe ve ilerledikçe vatandaşlarına sahip çıkmaya ve talep ettikleri imkanları sağlamaya devam edecek.

İTALYA'NIN TÜRKLERİ

Moena, diğer adıyla Rione Turchia, Türk kültürü açısından belki de dünyanın en ilginç kasabası olarak tanımlanabilir. 17'nci yüzyılda, bir yeniçerinin bu kasabaya gelmesiyle başlayan öykü, bugün, her yıl yapılan bir festivale dönüşmüş durumda...

Moena halkı, kasaba meydanında bir büstle ölümsüzleştirdikleri o yeniçerinin anısını sıcak tutuyor, özellikle festivallerinde, geçmişin Osmanlı kıyafetleriyle, tam anlamıyla bir Türk günü yaşıyorlar... Tarihçiler, yeniçerinin o dönem kasabayı koruduğunu bu nedenle efsaneleştirdiğini belirtiyorlar...

İtalya'da Dolomit sıra dağlarının arasına gizlenmiş Moena kasabasında yaşayan halk, her yıl Temmuz ayında Türk kültürünü hatırlatmak amacıyla bir araya gelerek karnaval düzenliyor. Türk Günü adı verilen bu karnaval, 323 yıldır varlığını sürdürmeye devam ediyor.

Öykü bir Yeniçeri ile başladı

Türk kültürünü yansıtan bu karnavalın başlangıç hikayesi de oldukça enteresan. Bir yeniçerinin kasabaya ayak basmasıyla başlıyor bu kasabanın hikâyesi. Yaklaşık 323 yıl önce başlayan öyküye göre, II. Viyana kuşatması sonrası bir Osmanlı askeri, İtalya'daki küçük bir kasabaya sığınıyor ve ölmek üzereyken kasaba halkı tarafından tedavi edilerek son anda tekrar yaşama döndürülüyor.

Hayata tutunmayı başaran yeniçeri askeri, yaşamını bu kasabada sürdürmeye karar veriyor ve ilerleyen zamanlarda da kasabadan bir kızla evlenerek kasabaya tamamen yerleşiyor. Kasabada yaşamını sürdürdüğü dönemlerde dükalığın halktan talep ettiği haksız vergilere karşı halkı ayaklandırarak kasaba halkını koruyor. Gösterdiği cesaret ve desteği sayesinde kısa sürede kasaba halkının güvenini ve sevgisini kazanan bu Osmanlı askeri, zaman ilerledikçe kendini ve Türk adetlerini halka öylesine kabul ettiriyor ki günümüzde bile bu halkın torunları Türk geleneklerini Moena kasabasında yaşatmaya devam ediyor.

Türk gibi giyinen bir kasaba

İl Turco adını alan ve kasaba halkı tarafından kahraman ilan edilen yeniçeri askerinin büstünün de bulunduğu Moena'da insanlar Türkçe bilmiyor; medyadan takip ettikleri kadar Türkiye hakkında fikir sahipliği taşıyorlar. Halkın kahramanı olarak gönüllerde yaşayama devam eden bu yeniçeri askeri için Temmuz ayında düzenledikleri karnavalda herkes Türk gibi giyinip yeniçeri kıyafetleriyle sokaklarda dolaşıyor. Moena kadınları başörtülü, şalvarlı elbiselerini ve uçları yukarıya doğru kıvrık olan pabuçlarını giyerken erkekler de kılıçlı sultan, vezir ve

gazi kıyafetleriyle bu karnavalda yerini alıyor.

En yaşlı olan kişinin sultan ilan edildiği ve İl Turco'yu temsil ettiği festivalde şenlikler yeniçeri askerinin büstünün de bulunduğu meydanda iki gün boyunca devam ediyor. Festival boyunca Moena evlerinin pencerelerinden Türk bayrakları sarkıyor. Bu sayede Moena halkı, "Rione Turchia" (Türk Bölgesi)'nin de adını yaşatmış oluyor.

Türk örf ve adetlerini ciddi biçimde benimseyen Moena halkı, kız istemeye gittiklerinde başlık parası veriyor. Gelin köyden giderken "Alabastia" adında

bir tören düzenleniyor. Köyden dışarı çıkarken sultanların iznini almak zorunda olan gelin için izin toplantısı düzenleniyor. Bu izin toplantısında köyün büyükleri sultan, geriye kalanlar da Türk gibi giyiniyor. Vox Populi(Halkın Sesi) Düşünce ve Araştırma Kurulu Başkanı Türkolog Dr. Ermmano Visintainer' in Ortadoğu Stratejik Araştırmalar Merkezi (ORSAM) tarafından yayımlanan çalışması olan "İtalya'da Unutulmuş Türk Varlığı: Moena Türkleri" adlı makalesinde Viyana Kuşatması sırasında İtalya'da Moena'ya sığınan bir yeniçeriyle başlayan bu tarihi öykü detaylı olarak anlatılıyor. Makalesinde Moena'daki

Türk bayrağının varlığını sorgulayan Visintainer ayrıca yazısında, J.P. Roux'dan da bir alıntı yaparak Türklerin baskın dil ve gelenek yapısı sayesinde tek bir ferдинin bile başka toplumları rahatlıkla etkileyebildiğini vurguluyor. Moena'daki Türk geleneğinin derin bir şekilde hissedildiğini belirten Visintainer, Türk bayrağının Moena'da bulunmasının nedenini, kasabanın tarihi kökenlerinin "Rione Turchia" (Türk Bölgesi) olarak adlandırılan yerin varlığına bağlıyor.

Moena'da Türk esintisi

Yaptığı gözlemlerin ardından Türk geleneklerinin Moena'da kendini oldukça hissettirdiğine makalesinde değinen Visintainer, Moena'da yaşayan Türk kökenli insanların varlığını ilk kez 1970'li yılların sonuna doğru tesadüfen keşfettiğini anlatıyor. İtalyan uzmanlar ve yöredeki bilim insanları, Türk varlığına bağlamadan açıklamaya çalıştığı "Rione Turchia" adının "torchia" İtalyanca'da ketenin basıldığı yer anlamına gelen "cendere"den türediğini iddia etseler de bu açıklamanın zorlama bir açıklama olduğu, makalede geçen bir diğer önemli ayrıntı. Başka uzmanlara göre ise bu yerin "Türkiye" sözünden türediğinin anlatıldığı makalede ayrıca, Moena sakinleri için gerçekten önemli olan bu yeniçeri askerinin, 1683 yılında II.Viyana Kuşatması esnasında Türk ordusundan biri olup olmadığı da sorgulanıyor.

Türk – İslâm Mimarîsi Üzerine

Arabistan yarımadasından kuzey Afrika'ya yayılan, oradan Avrupa'da Pirene dağlarına ulaşan, diğer taraftan Asya'da Çin sınırına dayanan, Türklerin katılımıyla Anadolu ve Balkanlar'a yerleşen, buralarda kendi özgün kültürlerini geliştirerek kalıcı izler bırakan ve halen yayılmaya devam eden Müslümanların mimarî eserlerindeki muazzam çeşitlilik, görenlerde şüphesiz ki bir hayret ve hayranlık uyandırır. Meselâ bir Anadolu Müslümanı için, alışageldiği kalem misâli Osmanlı minarelerinden sonra, Bağdat'da Samarra Ulucamii'nin, Tunus'da Kayrevan Ulucamii'nin, Mali'de Djenne Ulucamii'nin, Sincan Uygur'da Emin ve Kırgızistan'da Burana minarelerini görmek çok ilginç bir tecrübedir. Ne şekliyle ne

de tezyinatıyla birbirine benzeyen, farklı yerlere ve farklı dönemlere ait çeşit çeşit camiler, medreseler, sair resmî ve sivil mimarlık eserleri; İslâm mimarîsinde büyük bir zenginlik teşkil eder.

Dil ve ırk ayırt etmeksizin herkesi kucaklayan bir dinin temsilcilerinin böyle bir çeşitliliğe imza atmış olmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Ancak bu çeşitliliğin asıl kaynağı, insanın fıtratında var olan sanatçılık özelliğidir ve İslâm'ın sanata olan yaklaşımı da insan fıtratına uygundur. İnsan, insan olmanın gerektirdiği ortak özellikleri taşımakla bir birlik oluşturduğu gibi, fert olmanın bir gereği olarak da bu birlikten ayrılır, benzersiz bir kişilik oluşturur. Her insan aslında

bağımsız, eşsiz ve özgün bir varlıktır. Onun kişiliği, tekrarı olmayan benzersiz bir yolculukla şekillenir ve diğer insanlardan farklılaşır. Dolayısıyla o, ortaya koyduğu eserleriyle de bu farkını göstermek eğilimindedir. Kendi eşsiz ruhunu ve kişiliğini eserine yansıtarak eserini de kendisi gibi eşsiz hale getirmek ister. İşte bu insanın sanatıdır. İlk insanla beraber başlayan sanat macerası, insanın içtimâî ve siyasî maceralarına da karışarak sayısız çeşitlilikte sanatçı, gelenek ve üslûp ortaya çıkarmıştır. Üslûplar, sanattaki kişiselleşmenin toplum ölçeğindeki yansımasıdır. Yakın geçmişe kadar sanat, geleneklerin ve toplumsal kuralların etkisinde şekillenen üslûplar çerçevesinde kendini göstermekteydi.

Ne ferdî sanatçılığın, ne de üslûpların hiç birisinin mutlak bir özgünlük taşımadığı, taşıyamayacağı malûmdur. Her sanatçı bir diğerinden etkilenir ve etkiler de. Her dönemin sanat eserlerinde, daha öncekilerin bir hissesi vardır. İnsanın üzerinde yaşadığı topraklar, göç ettiği alanlar, sanata ilişkin pek çok şeyi daha baştan belirler. Farklı kaynakları veya eski olanı ötekileştirmek ve kökten reddetmek, sanatı özgünleştirmez, kısırlaştırır. Dünyanın her yerinde sanat eserleri, içi içe geçmiş, birbirini etkileyip etkilenmiş kültür tarihleriyle bağlantılıdır. İnançlar, savaşlar, göçler ve sairlerin tarihi bilinmeden, sanat tarihi de okunamaz. Mimarîde ve tezyinatta görülen şekiller, anlam kökleri inançlara ve kültür etkileşimlerine uzanan birer göstergedir. Her toplum kendi şekil ve simgelerini yaratmıştır.

Türk sanatı; Endülü's'ten Hindistan'a kadar uzanan İslâm ortak paydasının içindeki çeşitlilikten sadece bir tanesidir. İslâm Mimarîsi eserlerini evrensel bir şablona sığdırmaya çalışmak gibi, sanat tarihinin akışı içinde katıksız bir Türk damgası aramak da yanlıştır. Ama buna rağmen Müslümanların sanat eserlerinin oluşturduğu bariz bir birlik vardır ve Türklerin de bunun içinde ayrı bir çizgileri. Meselâ tuğla yerine taş kullanımı İslâm mimarîsine Türkler eliyle girmiştir denilebilir. Yine de ne kadar farklılaşırsa farklılaşsın, İslâm sanat eserlerinin ortak özellikleri ortadadır. Arapça olarak indirilen Kuran'ın etkisiyle yayılan Arap elifbası ve hat sanatı,

İslâm mimarîsine de damgasını vurmuştur. Tüm camilerin kibleleri aynı yere yönelir ve namaz ibadeti de her yerde aynı olduğu için mihrap, minber, minare gibi temel donatıları da ortak. Tezyinatta soyut bir anlatım tercih edilmiştir ve tasvir son derece kısıtlıdır. Ayrıca İslâm yapılarında ezici bir dil kullanılmamış olması, İslâm'da ruhban sınıfı ve otoritesinin mevcut olmadığına bir göstergesidir. İslâm, insanları sanatlarında esasen özgür bırakır. Tezyinattaki tasvir kısıtlaması gibi bazı istisnalar da bu gerçeği değiştirmez. İslâm herhangi bir sanat tarzı vaaz etmez. Tıpkı Müslümanlar için belli bir giyim tarzını veya devletin yönetim biçimini vaaz etmediği gibi. Hayatın zamana ve zemine göre değişen bu gibi unsurlarını insanların tercihlerine bırakmıştır İslâm. Ve daha da önemlisi, farklı kültürlerle karşı menfi bir önyargı da olmamıştır İslâm'da. Bunun en bariz tespitini, İslâm sanatının ilk örneklerinin verildiği Emevîler dönemi üzerinden yapmak mümkündür. İslâm'ın fetihlerle hızla yayıldığı bu dönemde, aynı zamanda hızlı bir inşaat faaliyeti de başlamıştır ve Müslümanların farklı din ve kültürlerle ait yapıları dönüştürmeleri, yabancı yapı ustalarına iş vermeleri ve bunlardan yepyeni ve özgün bir kimlik çıkarmış olmaları, onların müthiş bir özgüvene sahip olduklarıyla birlikte ne denli dışa açık bir toplum olduklarını da bize anlatır. Onlar bir takım kaynakları 'öteki' bir medeniyete ait görerek sanatta kendilerini kısıtlamamışlardır. Aksine onları kendilerine mal ederek

aşmışlardır. Buna ilginç bir örnek, kiliseden dönüştürülen Şam Ümeyye Camii'dir.

Osmanlı döneminde de Roma mirasına karşı aynı özgüven ve hoşgörünün sergilendiğinin en tipik örneği ise İstanbul Ayasofya Camii'dir. Hiç kuşku yok ki, sadece İslâm mimarîsi içinde değil aynı zamanda dünya mimarlık mirasında da çok özel bir yeri olan Osmanlı üslûbunun temellerinde Roma mimarîsinin önemli bir yeri vardır. Hem Emevî, hem de Osmanlı sanatı Roma'dan etkilenmiştir ama ikisi de hem Roma'dan hem de birbirinden çok farklıdır. Günümüz Anadolu Müslümanlarının aşına olduğu iki temel mimarî tarz vardır: Selçuklu ve Osmanlı. Selçuklu eserleri; her ne kadar, kullanılan daha ilkel teknik sebebiyle daha kalın duvarlı, küçük pencereci vs. özellikleriyle Osmanlı eserlerinden ayırt edilebilir olsalar da, iki dönem arasında yapı tekniğinin ötesinde kültürel farklar vardır. Selçuklu dönemi eserleri daha fazla İran ve Asya kültürü etkisindeyken, Osmanlı dönemi eserlerinde daha fazla Batı etkisi görülür. Zaten Osmanlı, daha beylikten itibaren yüzünü batıya dönmüş, kendi mimarî üslûbunu daha ziyade Batı'da fethettiği bölgelere taşıma gayreti içinde olmuştur. Nitekim bugün Balkanlar'daki Müslüman izleri tamamen Osmanlı izleridir. Arnavutluk'ta, Bosna Hersek'te, Bulgaristan'da, Makedonya'da, Yunanistan'da Anadolu ile mukayese edilebilecek ölçüde Osmanlı eseri vardır.

Diğer taraftan Selçuklu idaresi, Türk ve İslâm gelenekleri arasında bir denge kurmuş gibidir. Selçuklu sanatı ile Gazneliler'in, Karahanlılar'ın vb. sanatları ilginç bir şekilde örtüşür. Selçuklu eserleri, Anadolu'nun Asya ile olan bağlarını deşifre eder niteliktedir. Taç kapı, çifte minare, eyvan gibi mimarî unsurlar, çini bezemeler İslâm mimarîsine Türklerin eliyle girmiştir ve Anadolu'daki örneklerin kökeni de Asya'dır. Süslemelerde figürün hâlâ canlı oluşu, Budizm ve totemcilikten kalma geleneklerin hâlâ canlı oluşunun bir göstergesidir. Sekiz dilimli tekerlek, çarkıfelek, lotus çiçeği, çift başlı kartal, geyik vb. motifler gelişigüzel kullanılmış değillerdir ve kökleri Asya'ya uzanan sembolik anlamları havidirler. Han ve kervansaraylardaki güneş ve arslan figürleri ise İran kökenlidir. Ancak bu izler, sadece Selçukluların geçmişten getirdiği geleneklerin izleri değildir. Göçler aslında hiç kesilmemiştir. Özellikle 13. Yüzyıl'da Moğol

istilalarından kaçarak Anadolu'ya sığınan Türklerin de bu izlerde önemli hissesi vardır. Budizm'e ait semboller, muhtemelen Uygurlar eliyle Anadolu'ya taşınmıştır. Konya şehir surlarında, Erzurum Çifte Minareli Medrese'nin taç kapısında ve Divriği Ulu Camii'nde görülen çift başlı kartal figürü, Niksar Çöreğibüyük Camii'nin taç kapısında görülen geyik figürü, Selçuklu'nun figürlü mimarîsinin tipik örneklerindendir. Özellikle Divriği Ulu Camii'nin, heykelsi yüksek kabartmalı çiçek bezemeleri eşsizdir.

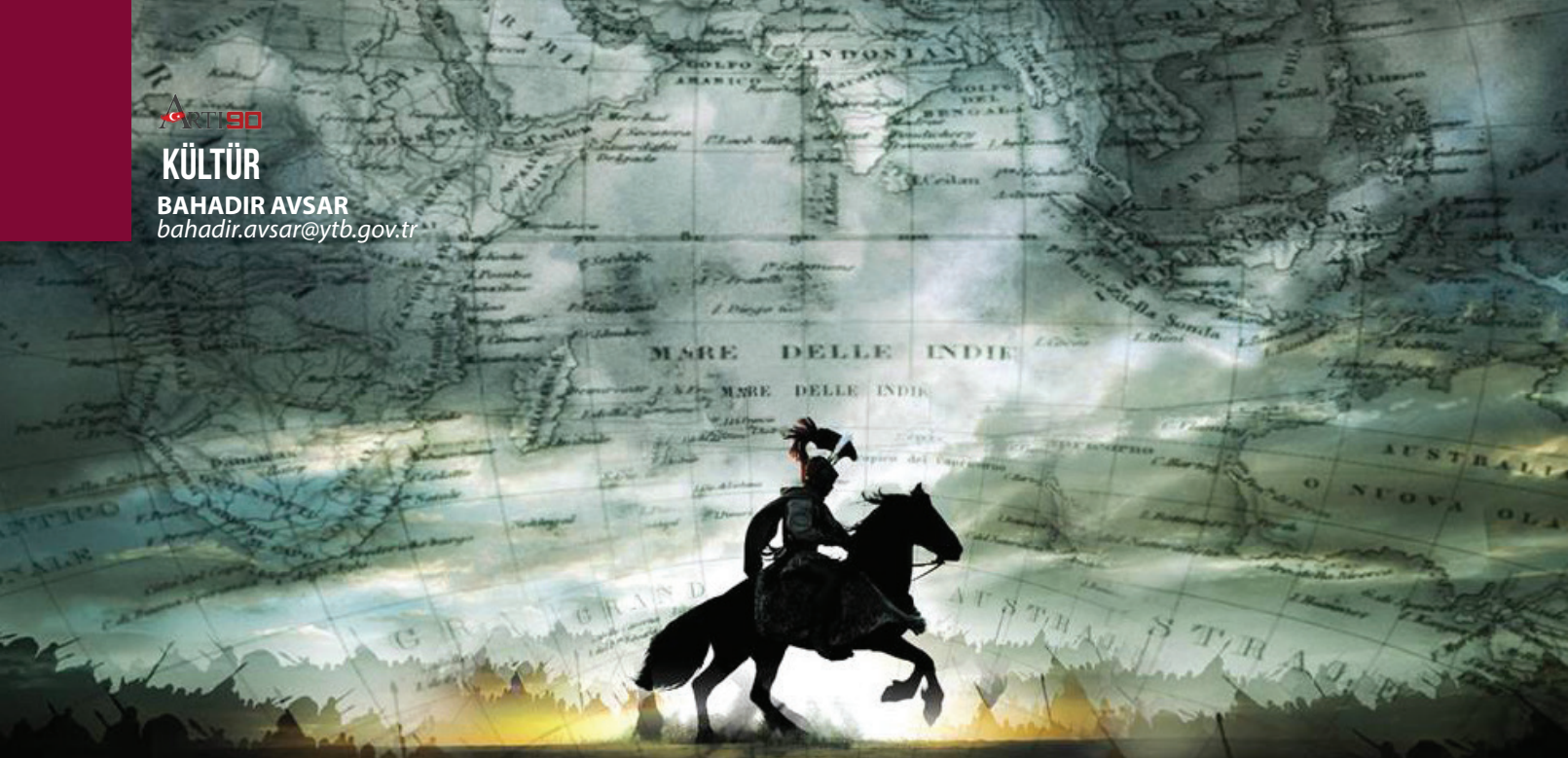
Selçuklu'dan sonra Osmanlı, Asya ve İran etkilerinden arındırılmış bir dönem olarak okunabilir. Beylikler döneminde figürlü bezemeler yerini soyutlamalara bırakır. Osmanlı Klâsik Üslûbu, kubbeli yapıların gelişim sürecine kendince getirdiği yorum ile bir zirvedir ve Avrupa Rönesans Mimarîsi ile rekabet eder. Osmanlı, Selçuklu'nun kısa süre için de olsa

gerçekleştirdiği Türk-İran-Arap birleşim ve uzlaşısını çok daha ileri götürerek Arabistan'dan Balkanlara ve Afrika'ya kadar pek çok bölgenin birleştiricisi ve küresel bir güç olmuştur.

Anadolu Müslümanlarının geliştirdikleri ve örnekleri bugün koruma altında olan tipik sivil mimarînin de göçebe Türklerden kalma izler taşıdığı, Çadır içindeki yerleşim düzeninin ve kullanım mantığının, yerleşik düzene geçince kalıcı mesken mimarîsine uyarlandığı, böylelikle Anadolu'da mevcut mesken geleneği ile göçebe geleneğinin sentezlendiğine dair ileri sürülmüş tezler vardır. Ancak bugün için tüm ayrıntılarıyla tahlilini yapamadığımız bir kaynaşma ve yorumlama süreci neticesinde gelişmiş bir Anadolu ev geleneği söz konusudur ve bu gibi köken araştırmaları her zaman tartışmaya açıktır.

Divriği Ulucamii'si ve darüşşifasında güneşin açısına göre ortaya çıkan namaz kılan insan silüeti

ŞU DESTANI

TÜRKLERİN BÜYÜK İSKENDER'LE İMTİHANI

Alp Er Tunga destanı gibi Şu Destanı da 11. yüzyıla kadar Türkler arasında dilden dile söylenegelmiş, kopuz çalan ozanların başlıca konularından biri olmuş ve 11. yüzyılda Kaşgarlı Mahmud'un kalemiyle yazılı edebiyata geçirilmiştir.

Kaşgarlı Mahmud'un Divan-i Lügati't Türk'te kaydettiği destan, ilk görünüşte tarihi yönden Makedonyalı İskender'in İran üzerinden Türkistan'a yaptığı sefer anında, Türk Kağanlarından ŞU'nun davranışları konu olarak işlenmekte ise de, gerçekte, destanın tarihi kaynakları çok daha önceki asırlara çıkmaktadır. Kaşgarlı Mahmud'un Şu adı ile kaydettiği destanın, aslında SAKA destanı olduğu anlaşıyor.

Kırgızlar ise ŞU kelimesini ÇU şeklinde etmektedirler. Çin tarihlerinde, ÇU'larla ilgili tarihi izleri milattan önce 1116 Çin tarihlerine karışmış olarak görmektediriz.

Şu Destanı hakkında kaynaklar farklı araştırma sonuçlarına ulaşmaktadır. Destanların içeriğini Milletin sözel hafızasının oluşturduğu fikrinden hareketle Şu Destanı'nı anlatmaya çalışacağız. Bu doğrultuda, Şu Destanı M.Ö. 330-327 yıllarındaki olaylarla bağlantılıdır. Bu tarihlerde Makedonyalı İskender, İran'ı ve Türkistan'ı istilâ etmişti. Bu dönemde Saka hükümdarının adı Şu idi.

Şu Destanı'nda müzik ve ezgi önemli bir rol oynar; ama bu müzik insan sesine değil, sazların sesine dayanır. Destanın

kahramanı genç kağan Şu, Türk destanlarının yerinde durmayan hareketli ve atak yiğitlerinden daha değişik bir yapıdadır. Rakibi Büyük İskender'den, Kaşgarlı Mahmud Divan ü Lügat-it Türk'de Zülkarneyn olarak bahseder. Kağan Şu, beden ve ruh yapısı ile daha çok, Osmanlı hakanı 3. Selim'i andırır. Şu Kağan, 3. Selim gibi içli, sanatçı, düşünceli ve mantıklı biridir.

Şu Destanı'nı ilginç kılan bir başka özellik ise, Türkmen isminin kaynağını ne olduğunu açıklamasıdır. Büyük İskender'in, Hakan Şu'nun hakimiyetindeki bölgeyi istilası sırasında Doğuya çekilmeyen 22 ailenin Türkmen adıyla anılmaları ile ilgili sebep açıklayıcı bir efsane de Şu Destan içinde yer almaktadır.

ŞU DESTANI

Şu Kalesi; Balasagun yakınlarında, genç bir Hakan olan Şu tarafından yapılmış bir kaleydi. Ne var ki Hakanın sarayı Balasagun'da idi. Kalede ve Balasagun'da, o çağların en güçlü, en büyük ordusu bulunuyordu. Şehir varsıldı(zengindi). Öyle ki, her gün, Şu Hakanın sarayının önünde, ordu beyleri için 365 nöbet vurulurdu.

BÜYÜK İSKENDER'İN DOĞU SEFERİ

Bu sıralarda, bir ismine de "Zülkarneyn" denilen Makedonya Kralı İskender; ünlü Doğu seferine çıkmış, Ön Asya'dan İran içlerine doğru önüne neresi gelmişse ordusunu yenmiş, ülkesini ellerinden almıştı. İskender, Semerkand'a kadar gelmiş ve burayı da geçip Türklerin yaşadığı ülkelere doğru ilerlemişti.

İskender'in, Balasagun'a ve Şu Kalesine doğru yaklaşmakta olduğunu, genç Hakan Şu'nun gözcüleri gelip bildirdiler.

Dediler ki:
"İskender denilen, gün batısından kopup gelen bir kral, ordusuyla bize yaklaşmaktadır. Önüne gelen ülkeleri dize getirmiş, yerle bir etmiştir. Bize ne buyurursun? Savaşalım mı?"

Genç Hakan, ordu habercilerini dinlemez gibi göründü. Çünkü

çok daha önce, en güvendiği yiğitlerden 40 kişiyi seçmiş, Hucend Irmağı kıyılarına gözcülük etsin diye göndermişti. Yiğitler kimseye görünmeden, gizlice gidip Hucend Irmağı'nın kıyılarına yerleştikleri için ordu habercileri durumu bilmiyorlardı. Getirdikleri haberdan, Hakanlarının kaygılanıp yerinden kımıldamadığını gördükleri için de şaşmışlardı. Hakanın gönlü rahattı.

ŞU'NUN GÜMÜŞTEN HAVUZU

Hakan Şu'nun bir havuzu vardı; gümüşlendi. Bu işten çok iyi anlayan ustalara yaptırmıştı. Her yere taşınabilecek biçimdeydi. Bunun için Hakan da gümüş havuzunu, sefere bile çıksa yanına alır, konakladıkları yerlerde içine su doldurtur, kazlar ve ördekleri su dolu gümüş havuza salar, onlarla oyalanırdı, eğlenirdi. Kazların ve ördeklerin gümüş havuzda yüzüşlerini izlemek Hakan'ı dinlendirir, dinlenirken seferle ulusunun geleceği ile ilgili taşanları hazırlardı.

Haberciler geldikleri zaman yine gümüş havuzunda yüzen ördeklerle kazları izleyip dinleniyordu. Habercilerin:

- Nasıl buyurursunuz? İskender'le savaşalım mı? Diye sorup buyruk beklemeleri üzerine onlara havuzu, havuzda yüzen kazlarla ördekleri gösterdi:

- Görüyor musunuz, Kazlarla ördekler suda nasıl güzel güzel yüzüyor; nasıl dalıp dalıp çıkıyorlar? Dedi.

Haberciler, Hakanlarının bu sözünü olağandışı karşıladılar; ona kuşku ile baktılar. "Herhâlde Hakanımızın hiç bir hazırlığı yok; ne yapacağını bilemiyor." diye düşündüler. O sırada İskender, Hucend Irmağı'nı geçmişti.

İSKENDER BALASAGUN'DA

Vakit, gece yarısına geliyordu. Hucend Irmağı'nın kıyılarında gözcülük yapıp devriye gezen Genç Hakanın en güvendiği 40 yiğit, yıldırım hızıyla atlanıp Şu kalesine geldiler; gece vakti İskender'in Hucend suyunu geçip Balasagun yolunda ilerlemekte olduğunu Hakan Şu'ya haber verdiler. Daha önceki habercilerin haberlerini dinlerken kılı bile kıpırdamayan Hakan Şu, yiğitlerin sözü üzerine birden gece yarısı göç davulunun çalınmasını buyurdu. Davulun çalınmasıyla birlikte, Doğuya doğru hızla yola çıktı.

Bu durum, halkı şaşırttı. Hakanın, gündüzün hiç bir hazırlıkta bulunmadan böyle gece vakti göçü başlatması üzerine korktular. Ellerine ne geçtiyse toplayıp, buldukları ata atlayan halk Hakanla birlikte yola düştü. Sabah olurken, şehirde hemen hemen hiç kimse kalmamıştı; bomboş ve dümdüz bir ova görünüyordu.

İŞU KALESİNDE KALAN 22 TÜRK

Bütün halkın, Hakan Şu'nun arkasından gitmiş olmasına karşın, gece vakti binecek hiçbir şey bulamayan 22 kişi, ne yapacağını bilemeden Şu Kalesi'nde kalmışlardı. Bu 22 kişi, ne yapacaklarını düşünürken yanlarına 2 kişi daha geldi. Kap kaçakları toplamışlar, sırtlarına yüklenmişler, öyle taşıyorlardı. Yorgundular. Yine de pek duracağı benzemiyorlardı. Önceki 20 kişi, bu yeni gelenlere bir yere gitmemelerini, kendileri gibi burada kalıp beklemelerini söylediler. Ayrıca: - İskender dedikleri her kim ise, burada uzun süre kalamaz: geldiği gibi geri dönüp gider. Burası bizim yurdumuz, yine bize kalır, diye ısrar ettiler.

Şu Destanı'nda Türkmen isminin kökeni

İskender gelip de uzun saçlı 22 kişiyi görünce: "Türk mânend" dedi. "Bunlar Türk'e benziyorlar" demişti. Bu yüzden 22 kişinin soylarının ismi "Türkmen" olarak kaldı. Giden iki kişi gittikleri için tamı tamına Türkmen sayılmadılar. 24 boydan 22'si "Türkmen", kalan 2'si "Kalaç" diye bilindi.

Şu, Büyük İskender'i Karşılayabilecek Kadar Güçlendi

Bu olaylar gelişse dursun, öte yandan Şu Hakan ordusu ve yanında gidenlerle birlikte Çin sınırına kadar yürümüşlerdi. Çin'e yakın Uygur iline vardıklarında Şu, İskender'i artık karşılayabilecek durumda olduğunu, onu asıl merkezinden çok uzaklara çektiğini, kendi soydaşları arasında bulunduğu için İskender'den daha güçlü bir duruma geldiğini düşündü. Bir kısım askerini ayırarak, içlerinden en gençlerini seçerek İskender'in üstüne yolladı. Veziri, gidenlerin hepsinin genç olduğunu, deneyimlerinin olmadığını ileri sürdü. Başaramazlarsa sonucun kötüye varacağını söyledi. Şu Hakan vezirine hak verdi ve yaşlı, deneyimli bir Subaşını askerleriyle birlikte gönderdi.

İSKENDER VE ŞU BİRLİKLERİ KARŞILAŞIYOR

Hakan Şu'nun seçtiği gençlerin oluşturduğu birlik bir zaman sonra İskender'in gönderdiği öncü birliklerle karşılaştılar. Türk Erleri, İskender'in öncü birliklerine bir gece baskını yaptı. Çok kanlı bir baskındı bu; ölüm kalım konusuydu. İskender'in öncü birlikleri bozguna uğradı. Türk erlerinden biri, İskender'in askerlerinden birini bir kılıçta ikiye

bölmüş, askerin kemerine bağladığı altın dolu bir kemer parçalanarak içindeki altınlar yere saçılmış ve İskender'in askerinin kanıyla bulanmıştı. Ertesi sabah güneş ışıkları, bu kanlı altınları parıltıdı.

Bunu gören Türk erleri birbirlerine bakıp "Altın Kan! Altın kan!" diye bağırıştılar. O günden bu yana, bu baskının yapıldığı yere yakın bulunan bir dağın ismi "Altın Han Dağı" oldu ve öyle söylenip geldi.

ŞU VE İSKENDER ARASINDA BARIŞ

Baskından sonra Şu Hakan ile İskender bir daha savaşmadılar, barış yaptılar. Barışın sonu her iki taraf için de iyi sonuçlar verdi. Birbiri ardınca şehirler yapılmaya başlandı. Uygurlar ile öteki Türk boyları şehirlere yerleşti. Şu Hakan da Balasagun'a döndü. Şu kalesini sağlamlaştırdı, şehri geliştirdi. Bütün bunları yaptıktan sonra bir de tılsım koydu. Bu tılsım öyle bir tılsımdı ki her yanda duyuldu. Leylekler bu şehre geldikleri zaman tılsım yüzünden daha öteye geçemediler, şehri aşamadılar.

Kırım...

Çok yakın, çok uzak...

Anadolu'nun Kırım'la birlikteliğinin 1475 yılına kadar uzanmış olması bir tesadüf olabilir mi? Gedik Ahmet Paşa'yı yarımadanın güneyine gönderen iradenin çok değil, 22 yıl önce İstanbul'u alan bir irade olması, tarihin akışı açısından önemlidir. Kırım, bu yapıyla, aslında bizler için Balkan topraklarından farklı değildir...

Kırım Tatarları, tabii ki, Türk boyu, ama, tarihçilerin de belirttiği gibi, Akmesit, Sivastopol, Bahçesaray, en az, Üsküp, Saraybosna, Mostar, Gümüllüne veya Kırcaali kadar köklü bir Osmanlı gelenek yaşar... Tarihi geriye saymanın imkanı ve faydası yok, ama, insanların bir kez daha milliyetçi dalgalarla boğuşuyor olması ilginçtir...

Ardan ZENTÜRK

Osmanlı komutanı Gedik Ahmet Paşa, Kırım'ın güney kıyılarına çıkıp, mevziyi tuttuğunda, Karadeniz'in geleceği açısından tarihi bir adımı atıyordu... Sene 1475'ti... Buluştuğu insanlar, yabancı değillerdi... 14'ncü yüzyılın başlarında, Slav toplumlarıyla çevrili olmalarına karşın İslamiyet'i seçmiş bir Türk boyu vardı.

Kırım Hanlığı, dönemin en parlak doğu devletlerinden biri olarak kabul ediliyordu, akıllı bir yönetim oldukları, dönemin yükselen süper gücü Osmanlı İmparatorluğu'nun himayesini kabul etmeleri ve bu

yolla, Karadeniz-Akdeniz-Kuzey Afrika hattında büyük bir ticaret olanağını yaratmalarından belli oluyor...

Tarihin kulislerinde dolaşmaya niyetim yok, bu, tarihçilerin uzmanlık alanı kuşkusuz... Volga Tatarları'ndan Moğol akıncılarına, Cengiz Han geleneklerinden Türk kavimleri, Peçenekler'den Kıpçaklar'a kadar uzanan çok yüklü bir tarihi öykünün içinde bulabilirim kendimi, ama, derdim, bir an önce günümüze ulaşmak.

Çünkü, 5 asır boyunca Müslüman hakimiyetinde yaşamış Kırım'ın,

neden bugün, hala, dünya istikrarını bozacak ölçüde gerginliklere ve büyük bir nüfus değişimine sahne olduğunun ipuçları çok önemli...

Osmanlı'nın çok geniş coğrafyasında tüm savaşlarda Dersaadet'in yanında yer alan ve düşmanlarının gördüğü anda bayrak indirdiği Tatar Süvarileri ile 300 yıl boyunca kanını dökmüş bir bağlılık geleneğinden geliyoruz, bugün yaşananlara bu ölçüde kendiliğinden tepki vermemizin temelinde, ortak tarih ve kardeşlik bağları yatıyor...

18'nci yüzyılda değişen kader

Yenilgiyle sonuçlanan 1769-1774 Osmanlı-Rus Harbi'nin tarihi dönüm noktası olduğu bir gerçek. Küçük Kaynarca Anlaşması'nda Osmanlı'nın Kırım Hanlığı'nın güvenlik garantörlüğü kalkınca, yarımada da yaşayan, asırlar boyu büyük bir medeniyet yaratmış Tatarlar açısından her şeyin kötüye gittiği bir dönemden söz ediyoruz.

9 yıl boyunca Ruslar'ın yerleştirmeye çalıştıkları kukla hanlar ve üç Rus işgali nedeniyle çok çektiler, sonunda 1783 yılında Çariçe Katerina hakanlığı yok etti ve Kırım'ı topraklarına katma kararını imzaladı.

Kırım'ın Ruslaştırılması programı aynı yıl devreye sokuldu. Tarih, Osmanlı'nın en çok göç aldığı toprağın Kırım olduğunu yazıyor. 1917 yılındaki Bolşevik Devrimi'ne kadar, Kırım Tatarları'nın "halifenin topraklarına göçü" hiç durmadı, hatta bazı yıllar bu göç yüzbinlerle ölçüldü.

Ne zaman Osmanlı ile Rusya savaşa, hedef tahtasına oturtulan ilk kavim Tatarlar oldu, Çarlık

Rusyası, bu insanlara hiçbir zaman güvenmedi, topraklarına el koyarken de Rusya'nın Karadeniz'e dönük stratejisini uygulamaktan başka bir amaç taşımadı.

Kırım Harbi, neydi?

Kişisel kanaatim, "dünya savaşları" tarihinin yeniden yazılması gerektiğidir. Birinci Dünya Savaşı olarak adlandırabileceğimiz hesaplaşma iki cephede, 1853-1865 yılları arasında yaşanmıştır.

Bu iki cepheden biri olan Kırım Savaşı'na kadar uzanan gelişmeler zinciri, Osmanlı topraklarında yaşayan tüm Ortodokslar'ın doğal hamiliğini üstlenmeye kalkan Çarlık Rusya'sının 1853'te Sinop'taki Osmanlı donanmasını bombalamasıyla başladı. Devamında, İngiltere ve Fransa'nın da ittifakında Osmanlı, Kırım'a ayak bastı, hatta, Rusya'yı da geriletmeyi başardı. Kırım Savaşı, "sanayi devrimi" döneminin ilk savaşı olma özelliğini taşımaktadır. Telgraf ve tren ilk kez bu savaşta kullanılmış, ordu lojistik ve silah sistemleri sanayi alt yapısına göre yapılandırılmış, mesleğimiz açısından ilk savaş muhabirliği bu savaşta kendini göstermiş ve ilk

hemşirelik (Florance Nightingale) bu savaşla ortaya çıkmıştır.

Aynı dönemin benzer hesaplaşması, 1861-1865 yılları arasındaki Amerikan İç Savaşı'dır. Kırım Harbi, Avrupa'nın, Amerikan İç Savaşı ise günümüz süper gücü Amerika'nın yeniden yapılanmasına, bugüne kadar uzanan siyaset tarihinin yazılmasına neden oldu.

Bu görüş açısıyla bakıldığında, Kırım Harbi'nden galip ama, aldığı ilk dış borçlar nedeniyle de hayli zayıf çıkan Osmanlı'nın esas olarak 2'nci Dünya Savaşı olarak adlandırılacak hesaplaşma sonrasında tarihe karıştığını söylememiz de mümkündür. Çünkü, 175 bin askerin şehadetine, alınan dış borçlara, ülke hazinesinin kurumasına, ilerleyen dönemlerde ünlü Düyun-u Umumiye'nin kurulmasına, kısacası, Osmanlı'nın giderek her alanda felç olmasına yol açan Kırım'daki zafer, Osmanlı'yı ve Kırım Tatarları'nı en fazla 20 yıl rahatlatabilmiştir.

Soğuk Savaş yıllarında hep 3'ncü Dünya Savaşı'nı bekledik ama belki de olmasını asla istemediğimiz savaş 4'ncüsüydü.

1944 büyük felaket

Biz yine de, tarihçilerin tercihleri üzerinden gidelim, 2'nci Dünya Savaşı'nın Nazi Almanyası'nın ağır yenilgisiyle sonuçlanmasının kesinleştiği günlerde Kırım, bir kez daha yıkıma sahne oldu. Sovyet lider Stalin, ne Ukrayna diye bir ulus ve bu ulusun güçlü bir siyasi yapılanmasını istiyordu, ne de Kırım'ı Tatarlar'a bırakmaya niyeti vardı...

Ukraynalılara zaten yapacağını yapmıştı. 1932-1933 yıllarında insanlık tarihinin ilk "insan eliyle gerçekleştirilmiş açlığı" Ukrayna halkına yaşatmış, bilimsel verilere göre yalnız iki yıl içinde 7.5 milyon Ukraynalı'nın ölümüne neden olmuştu. Tarihe Holodomor olarak geçen bu soykırımda Stalin liderliğindeki Sovyet yönetimi, Ukraynalı çiftçilerin topraklarına el koyarak, halkın ihtiyacı olan gıda birikimini Sovyet depolarına kaldırarak, insanların seyahat özgürlüğünü kısıtlayarak milyonlarca insanın ölümüne planlı olarak neden oldu. Aslında yaşanan, 1921-1922 yılları arasında Tataristan'da gerçekleşen ve 2 milyon Tatar'ın ölümüyle sonuçlanan açlığın benzeriydi.

Kırım Tatarları, Ukrayna'da yaşanan açlıktan paylarını aldılar, bugünkü Moldova ve Ukrayna topraklarında yaşanan kitle ölümlerinde yüzbinlerce mezarı Tatarlar doldurdu

2'nci Dünya Savaşı ise, Kırım Tatarları'nın tam anlamıyla ortada kaldığı ve büyük bir yıkım yaşadığı bir savaş oldu. Alman orduları, 1941

yılında Kırım'a girdiler, gelişme, özellikle açlıkla sınav vermiş bölge halkı açısından geçici bir ferahlamanın habercisiydi, ama hiçbir şey başladığı gibi olmadı, Naziler, Avrupa'nın diğer topraklarında gerçekleştirdikleri terörü Kırım halkına da uyguladılar. 11 Nisan 1944'te bu kez Sovyet Kızılordusu geldi, 9 Mayıs 1944'e kadar süren savaşla Kırım'ı geri aldı. Almanlar geri çekilirken, bütün Tatar köylerini, kasabalarını, yakarak gittiler, Kızılordu ise, benzer uygulamayı, bu insanların "işbirlikçi" oldukları öngörüsüyle gerçekleştirdi.

Ama asıl öldürücü darbe, 11 Mayıs 1944 günü Stalin tarafından imzalanan ve Kırım'daki bütün Tatarlar'ın en kısa zamanda tehcirini öngören kararnameyle geldi. Stalin, Tatar büyük fikir adamı, eğitimci, milliyetçi İsmail Bey Gaspralı'nın (1851-1914) eski Çarlık, o günkü Sovyet coğrafyasında yaşayan Müslüman Türk toplumları için yarattığı ortak ruhu ve ortak hedefleri çok iyi biliyordu. Özellikle, Tatar halkının 1917 Devrimi öncesinde ulaştığı milli şuurun ve Bahçesaray'da İsmail Bey Gaspralı'nın yayınladığı Tercüman Gazetesi'nin bu toplumlar için yarattığı ortak hedeflerin de bilincindeydi. Akmescit ve Bahçesaray Tatarlar'dan temizlenmeli, İsmail Bey Gaspralı'nın tarihi meşruiyeti tarihe gömülmeliydi, öyle de oldu.

Tarih, Kırım Tatarları'nın ellerine bir bavul bile alamadan çıktıkları o yolculuğu, yakın tarihin en büyük kıyımlarından biri olarak yazıyor. Yük vagonlarına oturacak bir yer kalmayacak şekilde dolduruldu, havasızdılar, yemek verilmiyor, su ihtiyaçları karşılanmıyordu. O vagonlarda onbinlercesi öldü, cenazeleri dışarı çıkarmalarına

bile izin vermediler. Önce yaşlılar, sonrasında çocuklar öldüler, o korkunç yolculuklardan sağ kalabilenler ise kendilerini Özbekistan Urallar ve Sibirya'da buldular.

"Özel iskan" adı altında toplama kamplarına konuldular. Çalışma olanakları yoktu, yemekleri yoktu, zorla kapatıldıkları kamptan 5 kilometre uzağa gitme hakları yoktu, ama, her akşam, kamp komutanlığına içtima verme zorunluluğu vardı. Bu yaşam, 12 yıl boyunca sürdü, esas olarak, Stalin'in ölümünden sonra, kamplardan çıkmalarına, sürgün edildikleri topraklarda yaşama karışmaya izinleri çıktı. Farklı vagonlarda seyahat edip, farklı yerlere düşen ailelerden sağ kalabilenler anca bu kısmi yumuşamadan sonra birbirlerini bulabildiler. 1944 yılının o günlerinde, o vagonlarda yaklaşık 50 bin Tatar'ın öldüğü biliniyor. Sürgün topraklarında ilk iki yıl içinde yaşanan ölümlerin de 100 bine ulaştığı belirtiliyor. Bıraktıkları anavatanlarına Ruslar başta, Sovyet yönetiminin güvendiği uluslardan insanlar yerleştirildi, mezarları hızla söküldü, ibadethaneleri yıkıldı, 1950'lerin başlarına gelindiğinde Kırım, sanki, bu topraklarda hiçbir zaman bir tane bile Tatar'ın yaşamadığı bir yarımada olmuştu...

Türk kamuoyu onu, Soğuk Savaş yıllarında, Mustafa Cemiloğlu adıyla tanıdı. Dönemin önde gelen Sovyet rejim muhalifleri Andrei Sakharov, Alexander Soljenitsin ile birlikte adının anılması önemlidir. O, halkının haklarına sahip çıkarken, Sovyetler Birliği'nin totaliter, özgürlükleri yok eden ve bünyesindeki bütün halkları kendi arzularının hilafına "Demir Perde" arkasında tutan rejimine de karşı çıkıyordu.

Mustafa Abdülcemil Kırımoğlu

1943 yılında, Kırım'ın Sudak şehri Ayserez köyünde doğduğunda anavatanı Alman işgali altındaydı, 1944 yılında ailesiyle birlikte Özbekistan'a sürgün yolculuğuna çıktığında altı aylık bir bebektir, sağ kaldı, büyüdü, liseyi bitirdi, Taşkent Üniversitesi'nde okumak istedi, bu talebi, "Sovyetler Birliği'ne ihanet etmiş bir ulusun çocuğu olması nedeniyle" reddedildi. O, 1980 yılına kadar "Kırım Tatarı" tanımlamasının yasak olduğu bir dünyada yaşadı, anavatanını özledi, halkına karşı yapılan büyük haksızlığa ve kıyıma öfke ile şekillendi.

Yaptığı çalışmalar nedeniyle, yaşadığı Özbekistan'dan da sürgüne gönderildi, ev hapsine konuldu, hatta sonunda, Soljenitsin'in "Gulag Takımadaları" olarak adlandırdığı Sovyet çalışma kamplarında buldu kendini.

Dönemin Amerikan Başkanı Ronald Reagan ile Sovyet lider Mihail Gorbaçov 12 Ekim 1986 günü İzlanda'nın başkenti Reykjavik'deki tarihi zirvelerinde pek çok kararın altına imza attılar ama, Kırım Tatarları açısından anlamlı olan, Andrei Sakharov ile birlikte Mustafa Cemiloğlu'nun da özgürlüğüne kavuşması konusunda anlaşmalarıydı. Gorbaçov, 1991 yılında Kırım Tatarları'nın anavatanlarına dönmelerine izin verdi, 1992 yılından itibaren başlayan tersine göçle, bugün dedelerinin topraklarında yaşayan Tatarlar'ın sayısı 300 bine ulaştı. Mustafa Cemiloğlu da, halkına örnek bir liderlik yaparken adını Mustafa Abdülcemil Kırımoğlu olarak değiştirdi. Kırım Tatarları, anavatanlarına dönüşlerinde dışlandılar, onlara, Kırım'ın verimsiz, çoğunluğu bataklık toprakları verildi, ama, onlar, topraklarında tutunmakta kararlı çıktılar, barakalarda yaşadılar, çok büyük zorluk çektiler, özellikle, Türkiye'nin TİKA üzerinden sağladığı büyük desteğin de gücüyle, bugünkü kolay sökülebilir konumlarına ulaştılar.

Putin'in araması anlamlıdır

Rusya Federasyonu'nun Ukrayna'da patlak veren olayları ileri sürerek Kırım'ı yeniden ilhak etme sürecinde, Moskova'ya giden Kırımoğlu'nun Rus yetkililerle görüşmesi, o sırada Soçi'de bulunan Vladimir Putin'le

de bir telefon görüşmesi yapması anlamlıdır. Bu görüşmeye esas anlam katan, Putin'in Kırımoğlu'nun telefonda söylediği, Kırım'ın Rusya'ya bağlanmasına karşı olduğu yönündeki sözlerini, "Sizi çok iyi anlıyorum ve hak veriyorum, geçmişte yaşanan acı tecrübeler bu konumunuzu haklı çıkarıyor, fakat Tatarlar açısından hiçbir şeyin değişmeyeceğini, aksine, koşulların daha iyi olacağını ifade etmek isterim" diyerek yanıtlamasıdır. Tatarlar'ın Türkiye'nin de telkiniyle, Rusya ve Kırım'da yaşayan çoğunluktaki Rus nüfusa karşı karşıya gelmemesi, krizin bir Tatar-Rus ve haliyle giderek bir Türkiye-Rusya krizine dönüşmemesi, kuşkusuz, Kırımoğlu'nun sergilediği yüksek liderlikten kaynaklanmaktadır. Tatarlar'ın şu anda yaşamakta oldukları ruh halini en iyi anlayacak taraf Türkiye'dir, beklenen ise, Ruslar'ın muhataplarına gösterecekleri empatidir.

Çünkü Tatarlar, tarih içinde yaşadıklarının haklı olarak etkisi altındadırlar ve kendilerini bir kez daha Rusya'nın kontrolü altında bulmuşlardır. Yaşanılan fiili durum, geçmişin acı hatıralarının canlanmasına, büyük bir güvensizliğe ve geleceğe dönük umutsuzluklara yol açmaktadır.

Yaşanılan kriz küreseldir

Rusya lideri Vladimir Putin, bırakın son üç yüz yılı bir kenara, Sovyet lider Stalin'in Kırım yarımadasında gerçekleştirdiği etnik temizliğin hazırladığı bir referandumun sonucuna göre hareket etti. Rusya'ya katılmayı onaylayan nüfus, Kırım'da 1944 yılında uygulamaya konulan

nüfus değişikliği programının sonucu olarak oradaydı...

Kırım üzerinde fiili durum yaratılırken, başka ulusların itirazları da dikkate alınmadı. Bütün bu gelişmeler, Kırım krizinin doğasını göstermektedir: Kriz, küresel güçlerin çözebileceği bir krizdir, asla, bir Türk-Rus gerginliğinin fitilini ateşleyen yapıda değerlendirilemez.

Bir NATO üyesi ve Avrupa Birliği tam üyelik sürecindeki ülke olarak Türkiye'nin içinde bulunduğu ittifakla birlikte hareket etmesi normaldir. Krizin "ikili sorun" haline getirilmemesi ise çok önemlidir. Türkiye ve Rusya'nın Kırım üzerinden yeni bir Karadeniz güçler mücadelesine girişmesi, bu yüzyılın karakterine de uymamaktadır.

Türkiye açısından bu krizde önemli olan birinci husus, 1992'den bu yana anavatanlarında yeniden tutunmaya çalışan ve giderek kök salan Tatarlar'ın tekrar oradan sökülüp atılmasına neden olacak kışkırtmaları önlemektir. Türkiye-Rusya ilişkisinin özellikle ekonominin her alanında büyük bir işbirliği sergilemesi ve siyasi olarak da stratejik derinlik kazanması, Türkiye'ye, Rusya nezdinde Tatarlar'ın haklarının uluslararası hukuk çerçevesinde savunulması şansını kazandırmaktadır.

Öncelikli çaba, gerilim değil, diyalog yollarını açık tutarak Tatarlar'ın yeni bir trajedi ile karşılaşmasını önlemektir. Tarih bize, aksi yolların vahim sonuçlarını gösteriyor...

Azmin, inancın,
fedakarlık ve bağlılığın
alim ismi:

EBUBEKİR EFENDİ

Osmanlı... Halife'nin devleti... En zor günlerinde, yıkılma süreçlerinde, artık "hasta adam" olarak nitelendiği dönemlerde bile, dünyanın neresinde bir Müslüman varsa onun derdine koşmaya çalışmış, İslam dünyası için elinden geleni yapmaya çalışmış bir devlet... Hilafet merkezinden, Müslümanlar'ın azınlık olduğu diyarlara alim göndermek bir devlet geleneği olmuş.

Ebubekir Efendi, Osmanlı Halifesi adına, dini eğitimlerinde zor günler yaşayan Güney Afrika'daki Müslümanlar'ın hizmetine gönderilmiş bir alim... 1863 yılında Afrika'nın en güneyine Cape Town'a ayak bastı, yaşamının geri kalanını bu topraklardaki Müslümanlar'ın eğitimine adadı.

Osmanlı Devleti son döneminde bile Dünyada Müslümanların her ne talepleri olursa buna cevap vermeye çalışmıştır. Hatta en güçlü olunan dönemlerde yapılması düşünülmemiş kimi faaliyetler en zayıf olunan dönemde gerçekleştirilmiştir. Bu çerçevede Müslümanların talepleri üzerine Hilafet merkezinden dünyanın çeşitli bölgelerine âlimler gönderilmiştir. İşte azmin, inancın, fedakarlığın ve misyon adamı olmanın sembol isimlerinden Ebubekir Efendi de bunlardan biridir. Ebûbekir Efendi Türkiye – Güney Afrika ilişkileri açısından - özellikle sosyo – kültürel bağlamda

- en önemli figürlerden biridir. Osmanlı Halifesi adına orada olması özellikle Müslümanlar arasındaki bilgi eksikliğinden dolayı yaşanan anlaşmazlıkların çözümünde büyük bir rol oynamasına vesile olmuştur.

Ebubekir Efendi Kimdir?

Ebubekir Efendi 1823 yılında Şehrizar'ın Hoşnav köyünde yani bugünkü Irak'ın kuzeyinde doğmuştur. Hoşnav aşiretinden Kürt asıllı bir âlim olan Ebubekir Efendi baba tarafından şeceresine göre "Seyyid'dir. İlk tahsilini dedelerinin Emir Süleyman adına köyde kurulu medresede yaptıktan

sonra Bağdat ve İstanbul'da okumuştur. İstanbul'da okuduğu zaman memleketine hiç gitmemiştir. Annesi kendisini ziyarete geldiği zaman oğlunun Bağdat'a müderris olarak atandığını öğrenmiştir. O da Bağdat'a oğlunun ders verdiği medreseye gitmiştir. Fakat burada da oğlunun kendisini derslere nasıl verdiğini görünce oğlunu uzaktan hayranlıkla seyretmiş ve konuşup görüşmeden köyüne dönmüştür. Ebubekir Efendi Bağdat'ta iken Bedevi istilasından dolayı Şehrizordaki aşiret zora düşüp ailesi de sıkıntıya girince Ebubekir Efendi ailesiyle birlikte Erzurum'a göç etmiştir.

Ebûbekir Efendi'nin çalışmaları 1870'lerde Güney Afrika'nın her tarafına yayıldı. Ebûbekir Efendi, hafızlığını tamamlayan ve ilmî yeterliliğe sahip öğrencileri, ilmî çalışmalarda bulunmaları için ülkenin çeşitli yerlerine gönderdi. Yetiştirdiği öğrenciler Cape Town'dan başka Port Elizabeth, Johannesburg, Kimberley, Durban hatta Mozambik'te bile Osmanlı okul ve camileri açıp, bütün Güney Afrika Müslümanları'na liderlik yaptılar. Güney Afrika'da bir taraftan eğitim ile meşgul olan Ebûbekir Efendi, diğer taraftan halka daha iyi bir şekilde nüfûz edebilmek için kısa zamanda mahallî dil olan Felemenkçe'yi ve İngilizce'yi öğrendi. Dinî ve ilmî faaliyetlerini sadece Güney Afrika ile sınırlı tutmayan Ebûbekir Efendi, çeşitli ülkelerden gelen heyetlere de ilmî konularda yardımcı olmaya çalışıyordu. Bu münasebetle de Ebûbekir Efendi'nin birkaç defa Mozambik'e gittiği de bilinmektedir.

Ebûbekir Efendi, 29 Haziran 1880'de Capetown'da 67 yaşında, arkasında altı çocuk bırakarak

vefat etti. Cape Town'da Tana Baru mezarlığında defnedildi. Mezarı hâlâ ziyaret edilmektedir. İki evlilik yapan Ebûbekir Efendi'nin ikinci eşinden üç oğlu vardır. İslâmî ilimlerde iyi bir âlim olarak yetiştirdiği büyük oğlu Ahmet Atâullah Efendi, 1884'de Kimberley'de açılan ilk Osmanlı okulunun müdürlüğüne tayin edilmişti. Babalarının ölümünden sonra, eğitimlerini sürdüren çocukları daha sonra Ebûbekir Efendi'nin görevini başarıyla sürdürdüler.

Ebubekir Efendi'den sonra da Güney Afrika'da camilerde hutbeler Osmanlı sultanları adına okundu. Açılan kampanyalarla Hicaz Demiryolu için binlerce sterlin toplandı. Yüzlerce Afrikalı 1911 Trablusgarb ve 1912 Balkan savaşlarında savaşmak için Harbiye Nezareti'ne müracaat ettiler. Milli Mücadele'de de Ankara'ya 17.634 lira ve 875 sterlin göndermişlerdir. İstiklâl Harbi şehitlerimiz için İngiliz sömürgesi olan Güney Afrika'da mevlit ve hatimler okutmuşlardı. Ebubekir Efendi'nin torunları şimdi Güney Afrika, Avustralya,

Yeni Zelanda, Kanada, Amerika Birleşik Devletleri, Singapur, Suudi Arabistan, İngiltere, İtalya, Mısır, Türkiye gibi 10'un üzerinde ülkeye dağılmıştır. Şu anda Güney Afrika Cumhuriyeti'nde Cape Town şehrinde Kemal Efendi ve Hişam Nimetullah Efendi gibi aile ileri gelenleri başta olmak üzere aileden 600'e yakın kişi bulunmaktadır. Aile üyeleri kültürel ve dini bağlarının gittikçe zayıfladığından bahsetmektedirler ve Türkçe öğrenmek istediklerini dile getirmektedirler.

Güney Afrika Hükümeti, Ebûbekir Efendi'nin Güney Afrika'ya gelişinin 115. yılı olan 1978'de "Ebûbekir Efendi Müzesi" açarak, burada Ebûbekir Efendi ve ailesine ait belge, resim ve eşyalar sergilenmeye başlandı. Türkiye'de de 27 Aralık 2012 tarihinde İstanbul'da Ebûbekir Efendi'nin Güney Afrika'ya gönderilişinin ve oraya ulaşmasının 150. Yıldönümü münasebetiyle Ebubekir Efendi'nin torunlarının ilk defa biraraya geldiği uluslararası bir sempozyumla anılmıştır.

Güney Afrika'ya Nasıl gönderildi?

Cape Town Müslümanları, 16 Nisan 1862'de Osmanlı Fahri Konsolosu Roubaix aracılığıyla Güney Afrika'daki İngiliz sömürge valiliğine Cava dilini unuttukları için dini kitaplarını okuyamadıklarını, bu yüzden de kendilerine İslam'ı öğretmek ve anlatmak üzere Hilafet merkezi olan İstanbul'dan bir âlim getirtilmesini istiyorlardı. Osmanlı idaresi, bu talep kendilerine ulaşınca meseleyi gündemine aldı. Ahmed Cevdet Paşa'nın araştırmaları sonucu bulunduğu Ebûbekir Efendi'nin 25 lira maaşla Güney Afrika'ya gönderilmesine 3 Eylül 1862 tarihinde karar verildi.

Ebûbekir Efendi, 1 Ekim 1862'de İstanbul'dan ayrılarak, uzun ve meşakkatli bir yolculuktan sonra 13 Ocak 1863'te Cape Town'a vardı. Gemi limana yaklaşırken, birinci direğine İngiliz, ikinci direğine Osmanlı bayrağı çekildi. Karadan da üç pare top atışıyla karşılandı. Ancak İngiliz yönetimi, 'Osmanlı nüfuzunu artıracığı' düşüncesiyle,

bölgedeki Müslümanların Ebubekir Efendi'yi karşılamaya gelmesini istememiş ve olayı gizli tutmuştu. Ebûbekir Efendi, başlangıçta kendisine karşı ilgisizliğin nedenini anlayamamıştı. Cape Town Müslümanları biraz gecikmeyle de olsa, Ebûbekir Efendi'nin geldiğini öğrendiler. Şehrin gazeteleri Ebubekir Efendi'nin gelişinden ilgiyle bahsettiler. Ebûbekir Efendi'nin Cape Town Müslümanları arasındaki ayrılık ve cehaleti gidermek üzere Halife Abdülaziz tarafından gönderildiği haberi şehrin her tarafına yayıldı.

Güney Afrika'daki Çalışmaları

Araştırmacı-Yazar Dr. Ahmet Uçar'ın Güney Afrika'da Osmanlılar kitabında aktardığına göre Ebûbekir Efendi ilk günlerini Cape Town ve halkını tanımakla geçirdi. 13 bin civarında nüfusa ve minaresiz iki camiye sahip olan Cape Town Müslümanları, genellikle dar gelirli olup, daha çok arabacılık, balıkçılık ve çiftçilikle uğraşmaktaydılar. Felemenkçe-Malayca karışımı

yeni bir dille konuşuyorlardı. Hristiyanlar'la araları iyiiken, kendi aralarında devamlı kavga vardı. Bâtıl âdet ve gelenekleri de bulunuyordu. Ebûbekir Efendi Cape Town'da önce Müslümanları birliğe çağırıp ayrılık olmaması için camilerde hutbeyi Osmanlı Sultanı adına okuyordu.

Ebûbekir Efendi, Cape Town'a varışının 15. gününde bir okul açtı. 20 gün içinde 300'den fazla öğrenci topladı. Kur'an-ı Kerim, Arapça, Türkçe öğretti ve dini kitaplar okuttu. Birçok önemli dini kitabı, altı ayda hızla öğrendiği Cava Malaycası'na çevirip, eliyle çoğaltarak öğrencilerine dağıttı. Yaşlılara tatil günlerinde tefsir okutup, sohbet etti. Çok yoğun bir eğitim çalışması içerisine giren Ebûbekir Efendi, yetişkinler için akşamları ayrı bir program uyguluyordu. Pazar günleri halka Rûhu'l Beyân tefsirinden vaaz veriyordu. Hanımların eğitimine de ayrıca önem veren Ebûbekir Efendi, hanımlar için de bir okul açmıştı.

Ebûbekir Efendi'nin çalışmaları 1870'lerde Güney Afrika'nın her tarafına yayıldı. Ebûbekir Efendi, hafızlığını tamamlayan ve ilmî yeterliliğe sahip öğrencileri, ilmî çalışmalarda bulunmaları için ülkenin çeşitli yerlerine gönderdi. Yetiştirdiği öğrenciler Cape Town'dan başka Port Elizabeth, Johannesburg, Kimberley, Durban hatta Mozambik'te bile Osmanlı okul ve camileri açıp, bütün Güney Afrika Müslümanları'na liderlik yaptılar. Güney Afrika'da bir taraftan eğitim ile meşgûl olan Ebûbekir Efendi, diğer taraftan halka daha iyi bir şekilde nüfûz edebilmek için kısa zamanda mahallî dil olan Felemenkçe'yi ve İngilizce'yi öğrendi. Dinî ve ilmî faaliyetlerini sadece Güney Afrika ile sınırlı tutmayan Ebûbekir Efendi, çeşitli ülkelerden gelen heyetlere de ilmî konularda yardımcı olmaya çalışıyordu. Bu münasebetle de Ebûbekir Efendi'nin birkaç defa Mozambik'e gittiği de bilinmektedir.

Ebûbekir Efendi, 29 Haziran 1880'de Capetown'da 67 yaşında, arkasında altı çocuk bırakarak vefat etti. Cape Town'da Tana Baru mezarlığında

defnedildi. Mezarı hâlâ ziyaret edilmektedir. İki evlilik yapan Ebûbekir Efendi'nin ikinci eşinden üç oğlu vardır. İslâmî ilimlerde iyi bir âlim olarak yetiştirdiği büyük oğlu Ahmet Atâullah Efendi, 1884'de Kimberley'de açılan ilk Osmanlı okulunun müdürlüğüne tayin edilmişti. Babalarının ölümünden sonra, eğitimlerini sürdüren çocukları daha sonra Ebûbekir Efendi'nin görevini başarıyla sürdürdüler.

Ebubekir Efendi'den sonra da Güney Afrika'da camilerde hutbeler Osmanlı sultanları adına okundu. Açılan kampanyalarla Hicaz Demiryolu için binlerce sterlin toplandı. Yüzlerce Afrikalı 1911 Trablusgarb ve 1912 Balkan savaşlarında savaşmak için Harbiye Nezareti'ne müracaat ettiler. Milli Mücadele'de de Ankara'ya 17.634 lira ve 875 sterlin göndermişlerdir. İstiklâl Harbi şehitlerimiz için İngiliz sömürgesi olan Güney Afrika'da mevlit ve hatimler okutmuşlardı.

Ebubekir Efendi'nin torunları şimdi Güney Afrika, Avustralya, Yeni Zelanda, Kanada, Amerika Birleşik

Devletleri, Singapur, Suudi Arabistan, İngiltere, İtalya, Mısır, Türkiye gibi 10'un üzerinde ülkeye dağılmıştır. Şu anda Güney Afrika Cumhuriyeti'nde Cape Town şehrinde Kemal Efendi ve Hişam Nimetullah Efendi gibi aile ileri gelenleri başta olmak üzere aileden 600'e yakın kişi bulunmaktadır. Aile üyeleri kültürel ve dini bağlarının gittikçe zayıfladığından bahsetmektedirler ve Türkçe öğrenmek istediklerini dile getirmektedirler.

Güney Afrika Hükümeti, Ebûbekir Efendi'nin Güney Afrika'ya gelişinin 115. yılı olan 1978'de "Ebûbekir Efendi Müzesi" açarak, burada Ebûbekir Efendi ve ailesine ait belge, resim ve eşyalar sergilenmeye başlandı.

Türkiye'de de 27 Aralık 2012 tarihinde İstanbul'da Ebûbekir Efendi'nin Güney Afrika'ya gönderilişinin ve oraya ulaşmasının 150. Yıldönümü münasebetiyle Ebubekir Efendi'nin torunlarının ilk defa biraraya geldiği uluslararası bir sempozyumla anılmıştır.

SALZBURG

Salzburg dendiğinde akla öncelikle iki şey gelir: Tüm zamanların en kült müzikal filmlerinden Neşeli Günler (The Sound of Music) ve Klasik Batı Müziğinin en üretken ve etkili bestecisi Wolfgang Amadeus Mozart. 1966 yılında beş farklı dalda Oscar'ı kucaklayan bu film belki de birçoğumuzun çocukken zihinlerimize yerleşmiş en güzel Salzburg manzaralarını kaydeden film.

Meydanlardan, köprülere, sokaklara, binalara hatta çikolatasına kadar her adımda Mozart'ı soluyan bir şehir Salzburg. Turizm gelirinin en büyük kısmı Mozart üzerine kurulu.. Burada mutlaka görülmesi gereken yerlerden biri Mozart'ın 1756 yılında doğup büyüdüğü ev, eski şehir merkezinde bulunan Getreidegasse Sokağında tarihi meydan okuyarak sapasağlam ayakta duruyor ve günümüzde Mozart müzesi olarak ziyaretçilerin kullanımında bulunuyor. Aynı şekilde Cafe Mozart'ta kahve ve marzipanlı çikolata (Mozartkugeln) sevenlerin mutlaka uğraması gereken noktalardan biri.

Avusturya'nın orta-kuzey kesiminde yerleşmiş olan Salzburg, 150.000'lik nüfusuyla Avusturya'nın dördüncü büyük şehridir. Tuz kalesi anlamına gelen Salzburg, Salzach nehrinin kıyısında kurulmuştur. Adının anlamı kentin ilk yerleşiklerinin geçim kaynağı olan tuz madenlerinden gelmektedir. Günümüzde şehrin gelir kaynakları arasında çalgı yapımcılığı, bira yapımcılığı, dokuma sanayi, çeşitli

makineler ve elektrikli gereçler yapımı, basımcılık ve yayımcılık v.b. sayılabilir. Fakat gelir kaynağının omurgasını turizm oluşturmaktadır.

Kenti panoramik bir bakışla keşfetmek isteyenler için Salzburg kalesi (Hohensalzburg) biçilmez bir kaftan. 250 metre uzunluk ve 150 metre genişliği ile Avrupa'nın bugüne kadar gelebilmiş en büyük ortaçağ kalelerinden biri, yapımının başlangıcı 11. yüzyılın başlarına dayanıyor. Koruyucu çevre duvarları 1462 senesinde ilave edilmiştir. Kaleye çıkmak için dünyanın en eski föniküler hatlarından biri kullanılmaktadır. Kaleden kentin dünyaca ünlü yemyeşil silüeti ise görülmeye değer...

Düzenli ve yemyeşil görüntüsüyle herkesi büyüleyen Salzburg'un inanılmaz temiz bir havası var. Kaleye çıktığınızda oksijen adeta başınızı döndürüyor.

Bunda Alplerin etkisi büyük tabi, yanı sıra nüfus ve araç sayısı da diğer önemli bir etken.

Salzburg'un eski şehir (Altstadt) adıyla alınan bölgesi UNESCO tarafından 1996 yılında Dünya Kültür Mirası listesine alınmış. Bu bölge barok mimarisinin canlı bir senfonisi gibi. Özünde iyi korunmuş bu şehrin merkezinde Kuzey Alplerinin en eski Başpiskoposluğu, St. Peter, Nonnberg gibi antik manastırları ve Karolenj İmparatorluğuna dayanan Salzburg Katedralini görmek mümkün.

Mimari ve güzel bahçelere ilgi duyanlar için ise Mirabell Sarayı ve bahçeleri görülmesi gereken en önemli bir diğer Salzburg noktası. Saray Barok mimarisinin baş yapıtlarından biri. Presn Başpiskopos Wolf Dietrich von Raitenau hükümdarlığında 1606 yılında yaptırılıyor. Bunu cariyesi Salome Alt için yaptırdığı rivayet edilir. Kanaviçe ile işlenmiş gibi görkemli bahçeleri dünyaca bir üne sahiptir. 1818 yılında Salzburg büyük yangını sırasında, Mirabell Sarayı ciddi hasar gördü ve sonraki yıllarda Peter Nobile tarafından yapılan plana göre yeniden inşa edildi.

Alişveriş sevenler içinse Getreidegasse Sokağı mevcut. Burası aynı zamanda Salzburg'un en işlek sokağı. Sokaktaki dükkanların hepsi küçük birer butik mağaza izlenimi veriyor ve görüntü de inanılmaz bir standardizasyon var. Ünlü markaların katı franchise kurallarına rağmen logoların hemen hemen tümü sokağın tarihi dokusuna uygun bir şekilde ferforjeden yapılmış.

Salzburg için adeta bir bilim ve kültür cenneti diyebiliriz. 150 bin kişilik nüfus için Salzburg üç üniversiteye ev sahipliği yapıyor. Sadece şehir merkezinde 30 müze ve sanat galerisi ve beş konser salonu var. Bu konserlere ayrıca zaman zaman dini yapılar ve saray salonları dâhil ediliyor. Mirabell Sarayı'nın büyük mermer salonunda yılda 250'nin üzerinde oda orkestrası konseri veriliyor. 1920 yılında ilki gerçekleştirilen Salzburg Festivali, opera, bale, tiyatro ve konserlerden oluşan dünyanın en önemli festivallerinden biridir. Mozart'ın Salzburg'ta doğup büyümesi festivalin önemini daha da çok arttırmaktadır.

Hem doğal güzellikleri, hem tarihi yapıları, kültür festivalleri ve daha birçok etken sizi Salzburg'un büyüğü atmosferine çekebilir. Yeşilin en güzel tonlarını görmek isteyenler açısından bahar ayları özellikle tercih edilebilir. Kayak sevenler içinse kış ayları da Salzburg için başka bir seyahat nedeni. Alplerin en meşhur kayak merkezlerinden bazıları (Bad Hofgastein, Saalbach gibi) burada. Kısacası Salzburg, kaotik ve yorucu bir kent yaşamından biraz sıyrılıp enerji toplamak isteyenler için müthiş bir fırsat.

Bu gördüğünüz Salzburg'un en küçük evi. Rivayete göre bir kıza âşık olan genç delikanlı sevdiği kızı babasından ister. Kızın babası delikanlının evi olmadığını öne sürerek kızını vermez. Bunun üzerine delikanlı sevdiğiyle evlenebilmek için bu küçük evi inşa eder. Şimdilerde ünlü bir mücevherci olarak kullanılan bu dükkan Salzburg'un adeta kalbinde yer alıyor.

“Afrika’nın zengin olduğunu Türkçe’de öğrendim”

“Biz küçük yaşlarda İngilizce’yi öğrendik ve bize bu dilde Afrikalıların ve Afrika’nın fakir olduğunu öğrettiler. Şimdiyse Afrika’nın aslında zengin bir yer olduğunu öğrendim ve bunu Türkçe’de öğrendim.”

Cemil, Türkiye Burslusu olarak Uganda’dan ülkemize gelen öğrencilerden sadece biri. Onun için Türkiye’ye gelmek hayallerinin gerçeğe dönüşmesi demekti.

Türkiye, onu III. Uluslararası Öğrenciler Mezuniyet Töreni’nde gösterilen filmle tanıdı. Cemil’in Türkiye Bursları ile tanışma hikâyesi büyük ilgi uyandırdı. Yaşanmış bir olaydan uyarlanan film, kısa zamanda yayıldı. Filmin sonunda ise güzel bir sürpriz vardı.

Cemil ailesiyle birlikte Uganda’nın fakir bir köyünde yaşıyor ve maddi imkânsızlıklardan dolayı üniversiteye gidemiyordu. Ancak bir gün Cemil’in Uganda’nın başkenti Kampala’daki Türkiye

Cumhuriyeti Büyükelçiliği binasının duvarında gördüğü Türkiye Bursları ilanı onun hayatını değiştirecekti.

“ Benim adım Jamil Mwanja 20 yaşındayım. Annem terzi, babam oduncu ve yedi kardeşiz. Uganda’nın Jinja şehrinde Vantunda köyünde yaşıyordum. Liseyi bitirdikten sonra en büyük hayalim üniversite okumaktı. Ama bu yaşadığım yerde neredeyse imkânsızdı, çünkü yaşadığımız yer çok fakir bir yer burada her şey çok zor.”

Bütün bu zorluklara rağmen bu güzel hikâyenin de bu imkânsız günlerde başladığını söylüyor Cemil.

Üniversiteye gidemeyince köydeki çocuklara okuma yazma öğretmeye başlıyor. Bu amaçla çocuklara defter ve kitap almak için gittiği Kampala'da Türkiye Bursları ilanını görüyor. Cemil bu heyecanını şöyle anlatıyor: "Birden içimi müthiş bir heyecan kapladı, hemen ilandaki e-postayı elime yazdım ve bir internet kafeye koştum. Başvurumu yazıp telefon numaramı bıraktım. Türkiye'ye gitmek için bol bol dua ettim Allah'a. Allah'ım bana bir baksana Türkiye'ye gitmek istiyorum ya. Çok çok, yani her zaman, her namaz bittikten sonra dua ediyordum." Cemil'in duaları kabul olmuş, Türkiye Bursları mülakatlarına çağırılmıştı. Mülakat güzel geçmişti. Ama bursu kazanıp kazanmadığını bilmiyordu. Bunun için bir elektronik posta atılacağı söylenmişti. Ancak küçük bir sorun vardı.

"Yaşadığım yerde internetim yoktu, internetin olduğu en yakın yer saatlerce uzaktaydı. Bu problemi kesinlikle çözmem gerekiyordu, çünkü bu hayatımın

en önemli fırsatıydı. Her hafta sonu maillerimi kontrol etmek için şehre gitmek zorundaydım, ilk yolculuğumu yürüyerek yaptım ve tam 6 saat sürdü. Beklediğim mail gelmemişti, çok yorulmuştum ve buna bir çare bulmalıyım. Bir sonraki hafta motosiklet kiraladım ve onunla şehre gittim ama halen beklediğim mail gelmemişti ve bende motosiklete verilecek para kalmamıştı. Bir çare bulmalıyım ve arkadaşımın bisikletini ödünç almaya karar verdim. Ama bir problemim vardı, çünkü ben bisiklet sürmesini bilmiyordum. Türkiye'ye gitmek için bisiklet sürmesini öğrenmek zorundaydım. Bir günde öğrendim, o hafta bisikletle şehre gittim ve beklediğim mail gelmişti." Cemil, Türkiye Burslusu olmaya hak kazanmıştı. Kayseri Erciyes Üniversitesi İktisat Bölümü'nde okuyacaktı. "İnanılmaz bir duyguydu, çok mutluydum. Bisiklete atlayıp durmaksızın eve kadar bisikleti sürdüm, uçuyor gibiydim. Bu güzel haberi ailemle paylaştım ve onlar da benim kadar sevindiler."

Ve Cemil'in Türkiye yolculuğu başlıyordu artık. "Annemle vedalaşıp uçağa bindim ve Türkiye'ye doğru yola koyuldum. Yolculuk 8 saat sürdü ve ben heyecandan 1 dakika bile uyuyamadım. Kayseri'ye geldiğimde, beni alıp kalacağım yurda götürdüler, sonrada üniversiteye kayda, sonraki günlerde sigortam yapıldı ve bursum verilmeye başlandı."

Kayseri'ye gelip yerleştikten sonra Cemil, Türkçe öğrenmek için kursa başlamıştı. Cemil için Türkçeyi öğrenmenin bir dili öğrenmekten çok daha büyük bir anlamı vardı. "Biz küçük yaşlarda İngilizceyi öğrendik ve bize bu dilde Afrikalıların ve Afrika'nın fakir olduğunu öğretiler. Şimdiyse Afrika'nın aslında zengin bir yer olduğunu öğrendim ve bunu Türkçe'de öğrendim. Amacım okul bittikten sonra ülkeme ve diğer Müslüman ülkelere faydalı bir insan olmak."

Kayseri'ye geleli henüz 7 ay olmasına rağmen Cemil, güzel bir şekilde Türkçe konuşmaya başladı. Cemil, Türkiye'ye ve Türkçeye olan ilgisini şöyle ifade ediyor: "Sadece ben değil, dünyanın her yerinden gelen çocuklar Türkçe öğreniyoruz. Mesela Âşık Veysel çok seviyoruz ya da Mehmet Akif Ersoy. Bir şiiri çok hoşuma gidiyor; Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem, Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem. Yani o sözleri benim çok hoşuma gidiyor, çok seviyorum. Türkiye'de çok mutluyum."

"Cemil'in annesinin hediyesi herkesi duygulandırdı"

"Annemle vedalaşırken bana annem gittiğin yerde sana sahip çıkanlara layık bir insan ol demişti. Sana yüreklerini açan o insanlara sonsuz şükranlarımı ilet. Seni benim kadar düşünen o insanlara sonsuz şükranlarımı

ilet. Seni benim kadar düşünen o güzel insanlara selamlarımı söyle. Seninle kalbimi ve yüreğimi yolluyorum. Bir de bu hediyeği gönderiyorum."

Cemil'in hikayesinin anlatıldığı film III. Uluslararası Öğrenciler Mezuniyet Töreni'nde gösterildi. Filmin gösteriminin ardından sahneye çıkan Cemil, annesinin el emeği göz nuruyla hazırladığı hediyeği Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler'e takdim etti. İşler, gazete kağıdına sarılı hediyeği açtığında 3 parça kumaşın birleştirilmesiyle yapılmış bir Türk bayrağı ortaya çıktı.

"Kayseri'de hiç yalnızlık çekmedim"

Cemil şimdi Kayseri'de Türkçe kursuna devam ediyor. Türkiye'ye geldiği günden beri çok mutlu olduğunu ifade ediyor. Kayseri'deki insanların yabancılara karşı çok sıcakkanlı olduklarını söylüyor Cemil. "Ben Kayseri'de geldiğimden beri kendimi hiç yalnız hissetmedim çünkü buradaki insanlar bana karşı iyi davrandılar, yardım

ettiler. Bana karşı kötü bir tavırlarını görmedim." Oldukça ses getiren belgesel filmin ardından birçok tepkiler aldığını dile getiriyor. "Belgesel yayınladıktan sonra olumlu ve birkaç olumsuz tepkeler aldım. Ama genel olarak belgesel yayınlamasıyla hayatım daha güzel oldu. O belgesel filmi izleyenler çoğunlukla beni cesaretlendiriyor, bana diyorlar ki vazgeçme, başarılı olmaya devam et ve de takdir ediyorlar. Ama birkaç insanlardan negatif tepkiler aldım da ama bunlar önemli değil."

"Hayatımda ilk kar yağışını Kayseri'de gördüm"

"Kayseri'de karşılaştığım en ilginç olay kış mevsiminde oldu. Daha önce kar hiç görmemiştim, ilk defa gördüğümde pamuk sandım ancak dışarıya çıkıp bir avuç karı elime alıp tadına baktığımda buz olduğunu fark ettim. Okuldayken her teneffüste dışarıya çıkıp karda oynuyordum arkadaşlarla. Ondan sonra Erciyes Dağına gittik, kayak yaptım ama çok düşüyordum ve nihayet sonunda öğrendim."

“Türkiye’de Ramazanlar çok güzel geçiyor”

“Türkiye’de ramazan ayı çok güzel geçiyor. Biz Uganda’da 13 saat oruç tutuyoruz bu yüzden ilk günler bana zor geldi ama artık alıştım. İftarımı açmak için çadırlara gidiyorum. Çadırlarda ortam çok güzel. Müslüman kardeşlerle beraber iftar yapıyorum. Uganda’da Ramazan ayı

buradaki gibi aynı, ama Uganda’da iftarınızı yapabileceğiniz çadırlar çok az.”

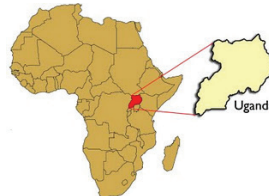
“Ülkeme ve diğer Müslümanlara faydalı olmak istiyorum”

Ülkeme ve diğer Müslümanlara faydalı olacak işler yapmak istiyorum. Üniversiteyi bitirdikten

sonra ülkemde köylerdeki çocukların ve yetimlerin eğitim görmelerine yardımcı olmak istiyorum, İnşallah onlar için bir okul açmak istiyorum ve onlara yardımcı olmak istiyorum. Bir de bu öğrendiğim dili yani Türkçeyi başka insanlara da öğretmek istiyorum. Recep Tayip Erdoğan gibi olmak istiyorum, düşünceli olup ilerde ülkemizin gelişmesine yardımcı olmak istiyorum.

Filmi buradan izle:
www.ytb.gov.tr
<http://www.youtube.com/user/basbakanlikytb>

Uganda
Başkent: Kampala
Nüfus: 35.000.000

Uluslararası Öğrenci Akademisi Programı 11 İlde Gerçekleştirildi

Ülkemizde 150'yi aşkın ülkeden gelen yaklaşık 13 bin uluslararası öğrenci, Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı koordinasyonunda yürütülen Türkiye Bursları kapsamında kamu burslusu olarak yükseköğrenim görmektedir. Eğitim giderlerini kendisi karşılayanlarla birlikte bu sayı 54 bine ulaşmaktadır.

Başkanlığımız, Türkiye Burslusu olarak ya da eğitim giderlerini kendileri karşılayarak ülkemizde yükseköğrenim gören öğrencilerin akademik, sosyal ve kültürel donanımlarının güçlendirilmesi; bulundukları üniversiteye, şehre, ülkemize, toplumumuza ve kültürümüze yakınlık sağlamaları; Türk kültür ve medeniyeti ile Türkiye'nin küresel vizyonu hakkında bilgilendirilmeleri ve öğrencilerin mezuniyet sonrasında kendilerinden beklenen sosyal sorumluluk bilinciyle donatılmaları amacıyla bir eğitim ve kültürel etkinlik programı geliştirilmiştir.

Bu program ilk kez "Uluslararası Öğrenciler Akademisi" adıyla, 2012-2013 akademik yılında 5 ilde toplam 7 proje ile gerçekleştirilmiştir. Program Ankara, İstanbul, Bursa, İzmir ve Sakarya İllerindeki üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve araştırma merkezleri aracılığı ile gerçekleştirilmiştir. Uluslararası Öğrenciler Akademisi burslu ya da burssuz tüm uluslararası öğrencilerin katılımına açık tutulmuştur. 2013 yılı şubat ayında yukarıda sayılan

illerde tüm uluslararası öğrencilere ilan edilmiş, 2 binin üzerinde başvuru arasından seçilen 600 öğrenci ile yürütülmüştür.

Programlar her ilde toplam 14 hafta sürmüş, öğrenciler Türkiye'nin önde gelen akademisyen, yazar ve sanatçılarından program boyunca faydalanmışlardır.

Programlar çerçevesinde yapılan şehir içi ve şehir dışı kültür gezileriyle ülkemizin binlerce yıllık tarihsel zenginliği ve kültürel mirası öğrencilere tanıtılmıştır. Ayrıca Uluslararası Öğrenciler Akademisi çerçevesinde uluslararası öğrencilerin katılabileceği, Türkçe öğrenimlerine katkıda bulunacak ve öğrenme süreçlerini hızlandıracak Türkçe çalışma grupları oluşturulmuş; Türkçe kitap okuma gruplarıyla öğrencilerin Türkçe hazırlık eğitimleri desteklenmiştir.

Programlara devamlı olarak katılıp başarılı bir şekilde bitiren öğrencilere sertifikaları verilmiş ve en başarılı öğrencilere Ankara'da gerçekleşen Türkiye Mezunları Mezuniyet Programında Başbakan Yardımcısı Sayın Bekir Bozdağ ve Dışişleri Bakanı Sayın Ahmet Davutoğlu tarafından çeşitli ödüller verilmiştir.

'Uluslararası Öğrenciler Akademisi'nin 2014 yılı programları 11 ilde tüm uluslararası öğrencilere duyurulmuş ve başvuran 6 bin adaydan yaklaşık olarak 2300 uluslararası öğrenci programlara kabul edilmiştir.

Söz konusu illerdeki üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ve araştırma merkezleri aracılığı ile gerçekleşen Uluslararası Öğrenciler Akademisi

dersleri "Sosyal Bilim Çalışmaları", "Kültürel Çalışmalar" ve "Sivil Toplum Çalışmaları" adlı 3 ana başlık altında işlenmiş olup, Uluslararası İlişkiler, Siyaset Bilimi, Türkiye Çalışmaları, Medya ve İletişim, Edebiyat, Sivil Toplum ve Lobicilik üzerine dersler verilmiş, şehir içi ve şehir dışı kültürel geziler düzenlenmiştir.

2014 yılında 11 ilde yürütülen Uluslararası Öğrenciler Akademileri, uluslararası öğrencilerin mesleki formasyonunu geliştirmenin yanında onları kültürel açıdan da beslemeyi amaçlamıştır. Bu amaçla düzenlenen seminerler edebiyatın, sanatın ve düşüncenin verdiği birçok imkânlarla zenginleştirilmiştir.

Bu programlarla öğrencilerimiz, ülkemiz kültürünü tanımanın yanında kendi kültürlerini de ülkemize taşımış olmaktadır. Eğitimlerini 11 ilde farklı üniversitelerde sürdüren Uluslararası Öğrenciler Akademisi'nin değerli öğrencilerinin kendi dillerinden, şiir başta olmak üzere, öykü, deneme ürünlerini dilimize kazandırmalarına olanaklar sağlanmış, her ilde çeşitli dergiler, kitaplar yayımlanmıştır. Ülkemizin çeşitli şehirlerindeki şiir, öykü günlerine kendi dillerinden çevirilerle Akademilerin öğrencileri de katkıda bulunmuş ve birçok programda görev almışlardır. Örneğin Nijerya'da konuşulan yerel dillerden olan Yoruba dilinden dilimize ilk kez bir şiir çevrilmiştir.

Türkiye'de yükseköğrenime devam eden tüm uluslararası öğrencilerin başvurusuna açılmış; ayrıca toplam kontenjanın %10'u kadar yerli öğrenci de seminerlere kabul edilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Eğitim Hamlesinin Sembolü: GAZİ ÜNİVERSİTESİ

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması ile birlikte dönemin idarecileri aydınlık, bilgili, kültürlü ve ülkeye iyi şekilde hizmet edecek nesiller yetiştirilmesi gerektiğini eğitimde gördüler ve bu konuda çalışmalara başladılar. Bu çalışmalar sonucunda 1926 yılında "Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü" Ankara'da açıldı. Bu enstitü uzun yıllar boyunca hizmet verdi ve çok değerli insanlar yetiştirdi. 1982 yılına gelindiğinde de ismi Gazi Üniversitesi olarak değiştirildi.

Kurulduğu günden bu yana ulusal ve uluslararası alanlarda da bir çok başarıya imza atan Gazi Üniversitesi, Türkiye'nin kalkınması, yeni nesillerin akademik ve bilimsel olarak iyi şekilde yetiştirilmesi amacıyla eğitim faaliyetlerine devam ediyor. Dünyanın en iyi 500 üniversitesi içerisinde yer alan Gazi Üniversitesi, 21 fakülte, 11 meslek yüksekokulu, 5 yüksekokulu, 7 enstitü ve bir devlet konservatuvarı ile köklü geçmişi ve yenilikçi

anlayışı benimseyerek Türkiye'nin yüksek öğreniminde büyük bir rol oynuyor. Gazi Üniversitesi Ankara'nın merkezinde bulunan köklü geçmişe sahip bir devlet üniversitesidir. Merkez yerleşkesinin yanında Beşevler, Emek, Maltepe, Gölbaşı, Çankaya, Ostim, Çubuk, Polatlı ve Beypazarı'nda da faaliyet göstermektedir. 77 bini aşan öğrenci sayısı ve 4 bin akademik personeli ile yüksek öğretimde önemli bir yere sahip olan

üniversite, Türkiye'nin en çok fakülte ve yüksek okuluna sahip üniversitesidir.

Gazi Üniversitesi 938 profesör, 498 doçent, 622 yardımcı doçent, 383 öğretim görevlisi, 1232 araştırma görevlisi, 234 okutman, 165 uzman olmak üzere 4072 öğretim elemanı ile hizmet vermektedir. 3468 idari personelin de görev yaptığı Gazi Üniversitesi, Türkiye'nin en büyük eğitim fakültesini de bünyesinde bulundurmaktadır.

Gazi Üniversitesi'nin 7 gün 24 saat araştırmacılara açık olan bir merkez kütüphanesi vardır. Kütüphanede mevcut 251.543 cilt yayın bulunmaktadır ve her yıl arşive 10.000-15.000 cilt yeni yayın eklenmektedir. Üniversitenin öğrencilerine, akademik ve idari personeline hizmet veren kütüphaneden üniversite dışından araştırmacılar da faydalanabilmektedir.

Ayrıca Merkez Kütüphane koleksiyonunda bulunmayan yayınlar için "Kütüphanelerarası İşbirliği" yoluyla yurtiçi ve yurtdışındaki kütüphanelerden ödünç kitap ve makale fotokopileri getirtilebilmektedir ve öğretim üyelerinin ihtiyaç duydukları yayınlara ulaşmaları sağlanmaktadır.

Gazi Üniversitesi'ne değişim programları ve burslarla gelen uluslararası öğrenciler de eğitim görmektedir. Türk Cumhuriyetleri ve akraba topluluklardan gelen 1500'ün üzerinde öğrenci üniversite bünyesinde eğitim görmektedir. Ayrıca Gazi Üniversitesi, Türkiye'nin yurtdışından en çok öğrenci kabul eden üniversitelerinden birisidir.

Gazi Üniversitesi Rektörü
Prof.Dr.Süleyman Büyükberber

"Tarihi sorumluluk taşıyoruz..."

Gazi Üniversitesi, 1926 yılından beri var olan, Anadolu ve Cumhuriyet'in ilk büyük üniversitesi. Şu anda Türkiye'nin en büyük üniversiteleri arasında. Misyonu gereği daha çok Orta Anadolu ve Anadolu insanının renklerini taşıyan bir yapısı var ve konumu itibarıyla de devletle, sanayiyle, siyasetle, sanatla iç içe bir okul. Atatürk'ün adeta kendi elleriyle inşa ettirdiği, tarihi ve kökeniyle büyük bir üniversite.

Bugün 22 fakültesiyle, 80 bin öğrencisi ve 5 bin'i akademik olmak üzere 10 bin personeliyle dünya çapında bir devlet üniversitesi olarak eğitim veriyoruz. Dünya çapında ilk 500'ün arasındayız. 17 bin yüksek lisans ve doktora öğrencimiz var ve bu Türkiye'de ki üniversiteler arasında en yüksek rakam. Ayrıca Ankara'da ki her üç öğrenciden birisi Gazi Üniversitesi öğrencisidir.

Üniversitemiz sosyal bilimlerde Türkiye birincisi, dünyada 20. sırada. Büyük ve tarihi okullarımız var ve bunlardan birisi Gazi Eğitim Fakültesi. 12 bin öğrencisi var ve 700 akademisyenle hizmet veriyor. Türkiye'nin ilk eğitim fakültesi olduğu için sanatı, müziği ve siyaseti şekillendirmiş bir yapı. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi de birçok büyük devlet adamını mezun etti. Tıp fakültemiz de sıralamalarda ön sıralarda yer alıyor. Ayrıca Türkiye'de ki en büyük hastanelerden birisine sahibiz. Teknolojide de önde gelen bir okul ve bu konuda ülkemizde bazı gelişmeler sadece Gazi Tıp bünyesinde hizmete sunuldu. Hala pek çok konuda en değerli merkez konumunda.

Bugün de Gazi Üniversitesi olarak uluslararasılaşma hedefinde çalışmalarımız devam ediyor. Dünya çapında pek çok okulla ilişki ve anlaşmalarımız var. Afrika Kıtası eğitim olarak tamamıyla Gazi Üniversitesi işbirliğiyle yürütülüyor. Ayrıca Orta Asya'da en çok ağırlığı olan üniversiteyiz. O bölgelerdeki pek çok üniversiteyle öğrenci ve akademisyen değişimleri yapıyoruz. Avrupa ve Ortadoğu ülke üniversiteleriyle de iş birlikleri yapıyoruz. Uluslararasılaşma konusunda YÖK'ün uyguladığı Mevlana Programı var ve biz bu programda açık ara birinciyiz. Yurtdışından en çok öğrenci getirip gönderen, hoca getirip gönderen okul biziz. Farabi Programı'nda da Türkiye'de ki tüm üniversitelerin toplamından daha fazla öğrenci kabul ediyoruz. Ayrıca Gazi Üniversitesi Erasmus Programı'nda da önde geliyor.

Spora da büyük önem veriyoruz. 1940'lardan bu yana Beden Eğitimi Spor Yüksekokulumuz var ve şimdiye kadar büyük sporcularını bünyesinde yetiştirdi. Erkek voleybol takımımız 30 yıldır aralıksız yenilmiyor ve bu dünya çapında bir rekor. Hentbol takımımız 24 yıldır aralıksız Türkiye şampiyonu. Taekwando takımımız bu sene Moskova'da yapılan üniversitelerarası turnuvaya Türkiye'den tek temsilci olarak katıldı ve 2 altın, 1 gümüş ve 1 bronz madalyayla geri döndü. Yakında yine turnuvalar olacak ve çeşitli alanlarda Türkiye'yi temsilen Gazi Üniversitesi katılacak. 12 bin metrekairelik Türkiye'nin en büyük acil servisini kuruyoruz. Ayrıca son teknolojilerle donatılmış yeni bir Onkoloji Hastanesi de yapılacak. Ayrıca yeni fakülteler kurulması konusunda planlarımız var. İngilizce Tıp Fakültesi'de bunlardan birisi ve YÖK gündeminde de kabul gördü. Tüm bölümlerimiz hızla İngilizce bölümler de açıyor. Zaten bu da uluslararasılaşma için çok önemli. Ayrıca yabancı öğrenci sayımız şu anda 1700. Yakın zamanda bu sayıyı 3 bin 500'e, sonrasında da 10 bine çıkarmayı hedefliyoruz.

Avrupalı Türkler bu kanalda birleşti... KANAL AVRUPA.

Türk medyası, her zaman, Almanya başta, Avrupa'da yaşayan Türkler ile iletişim içinde olmaya çalıştı, Avrupa için yapılan gazeteler, özel olarak hazırlanan TV kanalları ve dergiler... Ama, bütün bu çalışmalar esas olarak Türkiye merkezli olarak yürütüldü... Kanal Avrupa, Almanya'da kurulu, Avrupa'nın gerçeklerinden yola çıkan bir yayıncılık anlayışına sahip...

Kanalın kurucusu Ali Paşa Akbaş'a göre, Avrupalı Türklerin sorunları Türkiye'den çözülebilecek bir sorun değil, işin içinde olmak, gelişmeleri yakından takip etmek, özellikle, yeni yetişen nesil ile sağlıklı bağlar kurmak gerekiyor...

Kanal Avrupa, bu amaçlarla yola çıkan, şimdi STK'larla kolkola girmeye çalışan bir yayın kuruluşu.

Ali Paşa Akbaş, medya dünyasında zoru başaran isimlerden biri. Yüksek sermayeye sahip büyük medya kuruluşlarının bile girmeye cesaret edemediği, girse bile, Türkiye'deki yayınlarının devamı olarak gördüğü bir piyasaya, bağımsız kuruluş olarak girmeyi başardı. Kurduğu Kanal Avrupa, Avrupa'da yaşayan Türklerin gerçeğinden yola çıkarak

yayın yaşamını sürdürüyor.

Bu başarılı girişimin öncüsü Ali Paşa Akbaş, yaşadığı yayıncılık serüvenini bakın nasıl anlatıyor:

Avrupa Türklerin geleceği

Avrupa'da Akbaş müzik olarak yaptığımız dönemlerde öteki Türk televizyonlarına zaman zaman program yapıyorduk. Yılda ciddi bir bütçe ayırarak televizyonlara Avrupa Türkleri'nin geleceği ile ilgili programlar yapıyorduk fakat bu şekilde televizyonculuğun yapılamayacağını gördük. Avrupa'da 5-6 milyona yakın Türk var, neden onlara yönelik bir televizyon kurmayı düşündük. Hem müzik piyasası bitiyordu hem de televizyona geçerek bu insanlara

daha çok hizmet etmiş olacaktık. O dönemlerde televizyon işi çok da iyi değildi. Araştırma yaptık ve bu işin bize maliyetinin ayda 50-60 bin Euro olacağını öğrendik. Müzik piyasasına yaptığımız harcama da aşağı yukarı aynıydı ve bu şekilde Avrupalı Türklerin televizyonunu kurmaya karar verdik.

2004 tarihinin sonunda yayın lisansını aldık, 2005'in sonunda da yayına çıktık. Almanlar bu durum için diyorlar ki; "Planlaması, projelendirmesi derken biz bir kanalı ancak 5 senede kurarız." Bu kadar kısa sürede kanalı kurmamıza çok şaşırdılar ve bu işi nasıl başardığımızı anlamak için özel olarak üç gün inceleme yaptı.

Avrupalı Türklerin ortak sorunları var

Yayın planımızı Avrupa'da yaşayan Türklerin geleceğiyle ilgili, hiçbir zaman Türkiye politikasından ayırtmadan hedeflerimize ulaşabileceğimiz bir yapı içerisinde bulunarak bu işleri yapabileceğimize inandık. Bizde her görüşten çeşit çeşit insan vardır. Oradaki meseleler hepimizin meselesi. Irkçılık, eğitim, siyaset... Hepsi bizim ortak meselelerimiz. Dolayısıyla bizim yaptığımız iş de bunu ortak bir potada buluşturmak. Yapımız ne olursa olsun bir araya geldiğimiz zaman konu ortak sorunlarımız olunca haftada bir defa bir araya gelerek durumları tartışıyoruz.

Hiçbir masraftan kaçınmadık

Teknik anlamda biz bu kanalı kurarken hiçbir masraf ve ayrıntıdan kaçmadık.

Türkiye'deki şartlar nasılsa aynı sistemi biz de Avrupa'da kurduk. Kurduğumuz dönemlerde yayınlar analog olarak yapılıyordu. O dönemlerde yavaş yavaş dijitale geçişin yapıldığı bir dönemdi ve biz de bunu iyi değerlendirdik ve dijital yayına geçtik. Yaklaşık 9 senedir de işimizin başındayız. Biz kanalı kurduğumuz sırada aynı anda yaklaşık beş kanal daha kurulmuştu. Biz orada öyle bir hava yarattık ki, kanal olarak Avrupalı Türklerin kendi sorunlarını konuştuğu ve geleceği için çalışan bir kanal algısı kamuoyunda oluşmuş oldu.

Yeni nesle sahip çıkmalıyız

Almanya'da bir ayrışım oluşuyor; yeni bir nesil yetişiyor. Bu neslin bir kısmı her iki dili de çok iyi konuşuyor. Almanlarla ilişkilerde sıkıntı yaşayanların bir kısmı da Türkçesini

geliştirmek için uğraşıyor. Kısacası sahipsiz bir toplum var orada maalesef. Mühim olan nokta bu yetişen yeni nesle sahip çıkmak gerekiyor. Gençlerimizi sahiplenici çalışmalar yapmalıyız.

Ben Türkiye'ye geldiğim zaman Almanya'yla alakalı hiçbir şey göremiyorum. Buradaki insanın Avrupa'yı algılama şansı yok çünkü buranın gündemi kendine göre bir gündem. Almanya'da o gündemi yaşamak çok farklı bir şey. Ben burada ayrımcılık konusunu anlatsam birçok insana hikaye gibi gelir, doğal olarak ama benim çocuğum bunları hep yaşıyor. Türkiye'den Avrupalı Türklerin sorunları çözülemez. Bizler orada kendi problemlerimizi çözmek zorundayız ama Türkiye Devleti'nin desteği de şart.

Türkçe dersleri çok önemli

Almanya'da Türkçe sıkıntımız var. Çocuklarımız iki dilli yetişemiyor; yarım dilli yetişiyor. İkisinden bütün bir dil olmuyor maalesef. Ortaya çıkan dil tam anlamıyla tarzanca oluyor; daha da kötü oluyor. Bu durumu aşmak için bu kurumları bir araya getirip eğitimle ilgili projeler geliştirmek lazım. Bunun için eksikleri giderici çalışmalar yapmak gerekiyor; teşkilatların bir kısmı eğitim için kullanılabilir. Faaliyet ve hareket gerekiyor. Hareket etmeden hiçbir şey olmuyor. Orada bizim çocuklarımız büyüyor. Çocuklarımız büyüdüğü zaman bir bakıyorsunuz ki Türkçe için mücadele eden bizlerin çocukları Türkçe konuşamıyor. Bunları hep gördük. Bu çocukların Türkçe dersleri alması gerekir. Edebiyat dersleri alması lazım.

Yeni bir nesil yetişti

Yurtdışındaki Türkler üzerine düşenleri yapmış ama devlet bu konuda yetersiz kalmış. 60'lı senelerde babalarımızı yollamışlar, 22—23 yaşındaki bu gençler Almanya'ya gitmiş; iki ev bir araba alıp geri döneceğiz diye. Zor şartlarda yetişmişler. 80'den sonra yeni bir nesil daha oraya gitmiş. İhtilal öncesi sonrası dediğimiz bizim kuşak, orada insan gibi yaşaması gerektiğini ve kalıcı olduğunu algılayan bir nesil yetişti; orada ev tutan, sosyal hayatın parçası olan bir nesil.

80'den sonra Almanya'ya giden nesil şu an hep iş adamı olmuş durumda. Almanya'da yaşayan insanların birçoğunun psikolojik ve sosyolojik anlamda sıkıntıları var. Almanya'daki devlet yapısı istenmeyen hiçbir şeyi vermez. Bekler bekler, ne zaman zorlarsan o zaman alırsın. "Şu adam perişan, şuna bir şeyler yapalım" yok öyle bir şey. O sistem böyle bir sistem. Bu sistemin sıkıntılarını şu anda Yurtdışı Türkler Başkanlığı'nın kurulmasıyla birlikte Türkiye tespit edebiliyor. Bundan sonra artık eylem zamanına geçmek gerektiğini ben şahsen düşünüyorum. Orada bizim gibi vatan kurtaracağım diye kendi çoluk çocuğunu kaybeden bir sürü insan var. Almanya'da gerçekten çok dramlar var.

Mücadele etmek şart

Mesela Türkiye'den Almanya'ya evlenerek gitmiş erkek veya kadınlarımızın ne kadar sıkıntılar yaşadığını, boşandığını, kültür sorunları yaşadığını sizin buradan görme şansınız yok ama bizler hep görüyoruz. Müdahale de edemiyoruz. Bizler Avrupalı Türkler olarak oranın birer parçasıyız. Ben Alman vatandaşım. Aynı zamanda da Türk vatandaşım. Dolayısıyla Alman bize hizmet etmek zorunda. Bunun demokratik mücadelesi iyi yapılırsa bizim insanımızın demokratik hakların alınabileceğine ben şahsen inanıyorum. Bunun için birtakım zorluklar var. Bunları aşmak zorundayız.

Herkes "Aman devlet bana dokunmasın, ben ona karşı mücadeleye girmeyeyim" diyor ve herkes bir kenarda oturuyor. Organize teşkilatlar bu şekilde hep sindirilmiş durumda. Orada bir dinamizm yok. Bu dinamizmin oluşturulması gerekiyor. Hedef kitlesi Avrupalı Türkler olan yeni mücadelelere

girişmek gerekir. Mesele, bizim orada yaşadığımız sorunlarımız. Benim çocuğum yetişirken kimliğini, dinini, maneviyatını kaybediyorsa benim hiçbir davam olmaz çünkü asıl davamı kaybetmiş olurum. Buna rağmen çok iyi bir üniversite gençliği yetişiyor fakat onlarla ilgili hiçbir faaliyet alanı yok.

Almanlar'da Türk aile yapısına karşı bir önyargı var. Alman'ın gözünde Türklere olan bakış açısı, onlar dört duvar arasında oturacak, eşleri evden çıkmayacak, başını açmayacak gibi bir bakış açısıdır. Mesela bir Türk'ün kızı modern olmak istiyor ve ailesi tarafından engelleniyor, baskı görüyor diye ufak bir şikayette hemen gelip çocuğu alabiliyorlar.

STK'lara çok iş düşüyor

Aynı şeyi kadınlar için de yapıyorlar. Boşanmaya teşvik ediyorlar. Özgürlüğüne kavuşmuş havasında boşananların sayısı çok. Para, sosyal yardım var. Hayatında çok bir şey değişmeyecek sonuçta. Türkiye'nin bu konuda yapabileceği en doğru hareket STK'ları güçlendirmek olacaktır. Almanya'daki Türk kadınına sahip çıkacak STK'ların oluşturulması lazım. Şu ana kadar bu anlamda hiçbir çalışma yapılmamış. Bunları dile getirip bu hedefleri gerçekleştirmeye yönelik eylem planları yapmak gerekir. Sivil Toplum Kuruluşlarının komple yeniden yapılanması lazım.

Bence asıl problem, Avrupa'da yaşayıp kendi çocuğunun daha hangi okula gittiğini bilmeden, Türkiye haberlerini izleyerek vakit geçiren insanlar var. Bana göre kendi meselesini bir kenara atıp Türkiye meselesiyle ilgilenmesi en büyük handikaptır. Orada yaşayan bir Türk'ün kendi geleceğini ilgilendiren meselelere eğilmesi lazım.

Gündeme hakim olabilmek önemli

Almanya'daki meselelere hakim, Almanya'daki gündemi takip eden, Alman gazetelerini de okuyan bir nesil oluşturmak gerek. Mesela maalesef ki Almanya'da başlığı "Türkiye" olan gazeteler daha çok satılıyor. Türkiye konusunda yazılanlar daha çok ilgi

görüyor. Mesela ben Televizyon programlarımda Türkiye konusuna asla girmem. Çok ender olarak Türkiye konularına girdiğimizde daha çok talep görüyoruz.

Almanya'da hemen hemen 15-20 bin üyesi olan Hip Hop grupları var. Bunlar çok ciddi gruplar. Alman radyolarının kullandığı bir nesil var. Avrupa'nın yapısına bakarsanız özellikle gettolaşmış şehirlerde patlamaya potansiyeli olan insanlar oluşur. Yirmi yıldır Türk televizyonları sadece reklam keserek oraya yayın yapıyor. Bunlar çok büyük etkilerdir. Avrupa ile alakası olmayan bu yayınlara devlet müdahale etmedi. Medya ciddi paralar kazandı fakat orada yaşayan Türklerin geleceği için yatırımlar yapılmadı. Biz Duisburg'daki anıtı nasıl diktirdik? Gücümüzü kullandık. 11 senedir çıkmayan karar kamuoyu baskısıyla dikildi. İşte bu konuda sıkıntı var. Kamuoyu baskısı oluşturmak önemli fakat bu baskıyı oluşturacak medya yok.

Durumu basit algılamamak lazım. Bu anlamda da Yurtdışı Türkler Başkanlığı çok önemli bir kurum. Böyle bir kurumun varlığı çok önemli. Tabi bunlar hep adımdır ve bu adımların da devamının gelmesi gerekiyor. Eyleme geçmek çok önemli. Eksiklikleri görerek bu eksiklerin nasıl giderilebileceğini tespit ederek çözümler üretmek lazım. Yoksa ne olur? İşler belki yine yürür ama orada kaybolan bir nesil var.

Haklarımıza sahip çıkmalıyız

Bizler Avrupalı Türkleriz. Avrupa'da kalıcı bir Türk toplumuyuz. Bu kalıcı Türk toplumunun ülkeye çok büyük faydalarının dokunabileceğini göstermeliyiz. Kimliğimize ve manevi değerlerimizi de sahip çıkmalıyız. Bu bir insan hakkıdır. Bunun peşinden mutlaka gitmeliyiz. Orada yaşanan antidemokratik uygulamaları net bir şekilde ortaya koymalıyız. Oradaki Sivil Toplum Kuruluşlarıyla beraber, biraz daha bu STK ları da güçlendirerek ve yapılarını düzelterek bunu yapmalıyız.

Bir belgeselden kitap raflarına uzanan çalışma:

ASYA'NIN KANDİLLERİ

“Bizim bütün hikayemiz ve bütün geçmişimiz ise, yeryüzünün “Doğu” kısmında, şimdi işgallerin, savaşların yaşandığı ama “insan”ın ve insanlığın yaşatılmadığı bir coğrafyada; Bağdat’ın, Şam’ın, Herat’ın, Tebriz ve İsfahan’ın, Semerkant ve Buhara’nın ve daha nice şehirlerin sokaklarında, kaşanelerinde ve harabelerinde “mührü sökülmemiş bir hazine” olarak sahibini bekliyor.”

Kitabının önsözünde aslında ne anlatmak istediğini yukarıdaki cümleleriyle açıkça ifade ediyor Halime TOROS. Asya’nın Kandilleri ile şimdiye kadar ezberlenen tarihe, araştırmadan öğrenmişliğe, kulaktan dolma bilgiye, basmakalıp bildiklerimize ve geçmişte unuttuklarımıza ışık tutuyor. Yönetmenliğini Muammer SEVİL’in yaptığı TRT Haber’de yayınlanmış olan Asya’nın Kandilleri belgeseli, Halime TOROS tarafından genişletilip kitap haline getirilerek okuyucuların beğenisine sunulmuş bir kitap.

Hece Yayınları’ndan çıkan Asya’nın Kandilleri, kısa zaman içerisinde büyük bir satış rakamına ulaştı ve kitap dünyasında kendisine önemli bir yer edindi. Yazarı Halime TOROS bu kitabında akıcı ve net anlatım dili ile coğrafyamızda unutulmuş değerlere, kendi kökenlerine götürüyor okuyucuları. Üç bölümden oluşan kitabın ilk bölümünde 13 edebiyatçı ve alimi anlatan portre yazıları, ikincisinde bu insanların yaşadıkları coğrafyaların gezi notları, üçüncüsünde de yaşadıkları devrin zaman dilimini anlatan kapsamlı bir kronoloji var. Kitabın her bir bölümü ince ince işlenmiş...

Asya’nın Kandilleri okuyucuları yeni şeyler öğrenmeye, yeni yerler görmeye, araştırma yapmaya ve bildiklerimizi tekrar sorgulamaya davet eden bir kitap. İlgi alanınız her ne olursa olsun, tarihin buğulu tarafından eşsiz bilgiler sunan bu lezzetli kitabı okumalısınız...

Uluslararası Öğrenciler Akademisi'nin İlk Meyvesi: Her Boydan Dergisi Yayında!

Türkiye Bursları kapsamında ülkemizde eğitim gören öğrencilerimizin emekleri bir bir ortaya çıkıyor. Bunlardan biri de Uluslararası Öğrenciler Akademisi öğrencilerinin, ülkelerinin şiir, öykü, deneme gibi edebi türlerdeki birikimlerini dilimize taşıdıkları Her Boydan Dergisi.

Birçok bakımdan ilkleri barındıran Her Boydan'a geçmeden önce Uluslararası Öğrenciler Akademisi ve önemi üzerinde durmak gerekiyor. Aralarında İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Sakarya, Eskişehir, Konya, Kayseri, Kocaeli, Edirne ve Trabzon'un da bulunduğu 11 ilimizde, 2014 Mart – Haziran ayları içerisinde eş zamanlı olarak yürütülen Uluslararası Öğrenciler Akademisi, daha şimdiden kendi alanında önemli bir boşluğu doldurmuş durumda. 12 hafta süren ve edebiyattan ekonomiye, güzel sanatlardan siyasete farklı alanlara yoğunlaşan, alanlarında uzman hocalar tarafından verilen ellinin üzerinde semineri kapsayan akademinin meyvelerinin olmaması düşünülemezdi. İşte Her Boydan, kendi türünde bir ilk meyve olarak

önümüzde duruyor. Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül, Her Boydan'a yazdığı sunuş yazısında şunlara işaret ediyor: Dünya Barışı'nın 'boşuna söylenmiş bir söz' olarak kalmaması, kuşkusuz milletlerin birbirlerini tanımalarına bağlıdır. Doğrusunu söylemek gerekirse Türkiye'miz, uzunca bir süre kendi iç dünyası içinde kalmıştır. Bu içe kapanış hali, esasen bizim tarihi rolümüze de uygun değildir. Bu hususlarda, son yıllarda ülkemizde belirgin bir ilerlemenin olduğu açıkça görülmektedir. Türkiye Bursları kapsamında ülkemizde ağırladığımız öğrencilerimiz, bu ilerlemenin en güzel örneklerindendir.

HER BOYDAN

İZMİR ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER AKADEMİSİ EDEBİYAT SANAT DÜŞÜNCE SEÇKİSİ HAZİRAN 2014

Doç. Dr. Kudret Bülbül
Nizar Kabbani, Abror Masharipov
Ramon O. Hammed, Kemal Dawood
Sezzy Raim Naim, Enver Gülşen
Flora Hajdarmataj, Zuale Rexhepi
Enese Mehmedovic, Elmedina Česko
Anton Z. Čajupi, Kuralay Omar
Celâl Fedai, Ali Podrimir, Mikhail Yampolskiy

D. Mehmet Doğan, Hüseyin Su
J. F. Odunjo, B. N. Dashdorj
Prof. Dr. Fatih Andı, Risto Ratkovic
Hashmatullah Sultani, Lutpulla Mutellip
Mustafa Özbaş, Peyo Yavorov
Tuvshin J. Munkhbat, İsmail Kadere
Reziwanguli Yusupu, Zhazira Tashmatova

Öğrencilerimiz, kendi dillerinden, şiir başta olmak üzere, öykü, deneme ürünlerini dilimize kazandırmakla birbirimizi tanımamızın önündeki engelleri kaldırmaya hizmet etmiş olmaktadır.

Söz gelimi Nijerya'da konuşulan yerel dillerden Yoruba dilinden, dilimize ilk kez bir şiir çevrilmiştir:

*Toju iwa re ore mi
Ola a ma silo nile eni
Ewa a si ma lo lara eniyan
Sugbon iwa ni I ba ni de saare.*

dizelerindeki anlamsız sesler, bizim için artık, insan için karakterin ne derece önemli olduğunun anlamlı sesleridir:

*Karakterini koru, arkadaş
Şeref, insanın evinden çıkar
Güzellik de kaçır insane vücudundan
Ama karakter bırakmaz mezara kadar."*

Her Boydan, eskilerin “nev-i şahsına münhasır” dedikleri türden kişiliği, duruşu, edası olan bir dergi. Nizar Kabbani’nin Türkçemize ilk kez çevrilen “Vatansız Vatandaşlar” şiiri, 1986 yılında Bağdat’ta önemli bir şiir toplantısında okunduğunda, oldukça büyük bir yankı uyandırmıştı. Büyük şair, Arap toplumlarını yöneticilerinden başlayarak eleştiriyor:

*“Vatansız vatandaşlar
Kovalanmış kuşlar gibi zaman haritasında
Evraksız yolcular... Kefensiz ölümler
Hayat kadınlarıyız biz bu asrın
Her hakim bizi satar ve fiyatı yakalar”*

Her Boydan edebiyat, sanat ve düşünce dergisi Yorubaca, Arapça, Rusça, Arnavutça, Boşnakça, Uyгурca, Moğolca gibi dillerden Türkçe’imize yapılan çevirileri içermiyor sadece. Akademi’de seminerlere katılan Prof. Dr. Fatih Andı, Enver Gülşen gibi hocaların yazılarının yanında Hüseyin Su, D. Mehmet Doğan’la yapılan söyleşiler de yer alıyor. Akademi öğrencileri kendilerini de ihmal etmemişler ve arkadaşlarıyla söyleşilerde gerçekleştirmişler.

Türkiye Bursları’nı, akademiye ve genel anlamda Türkiye’mizi nasıl bulduklarını sormuşlar birbirlerine. Afganistan’dan gelen öğrencimiz Hashmatullah Sultani: “Gönlümüzde Türk halkına özel bir sevgimiz var” diyor. Sezzy Naim’s e, Türkiye Bursları’nın sağladığı imkânları sıralıyor.

KARAKTER

*Karakterini koru, arkadaş
Şeref, insanın evinden çıkar
Güzellik de kaçır insan vücudundan
Ama karakter bırakmaz mezara kadar.*

*Karakter, alev gibidir sonunda belirir
İnsan, şerefle uzakta görünür
Karakter, yaklaşınca insana iyi bilinir
Karakter, kendi sahibini bırakmaz hiç.*

*Çocuğun karakteri çocuğu adlandırır
Çocuk güzelse karakteri önemli
Vücut güzelse kıyafeti önemli
Ayaklar güzelse ayakkabı önemli*

*Kişi güzel ama karakteri güzel değil
Vah ona, o kaybetmiş en değerli şeyi
Güzellik değil midir insanın görevi
Ve kutsal sabır... Atası karakterin.*

*J.F ODUNJO
Çeviren: Ramoni O. Hammed*

Doç. Dr. Kudret Bülbül YTB Başkanı Oldu

Yurtdışı Türkler Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül, Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler'in katılımıyla gerçekleşen görev teslim töreninde Yurtdışı Türkler Başkanlığı görevini Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar kurucu Başkanı Kemal Yurtnaç'tan devraldı.

Başbakan Yardımcı Prof. Dr. Emrullah İşler "YTB Önemli Bir Kurumdur"

Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler, konuşmasında şunları söyledi: "Doç. Dr. Kudret Bülbül'ün yeni görevinde bu kurumu aldığı noktadan daha ileri noktalara götürecektir. Doç. Dr. Kudret Bülbül'ün akademisyen kimliğinin dışında üç buçuk senelik bürokrasi tecrübesi vardır. Bu tecrübeyi önemsiyorum. Donanım ve birikimi aynı zamanda akademik bakışıyla da bu kuruma yeni bir vizyon katacaktır. Yeni görevinde Doç. Dr. Kudret Bülbül'e başarılar diliyorum."

Doç. Dr. Kudret Bülbül "Birlikte Daha Çok Çalışacağız"

YTB kurucu Başkanı Kemal Yurtnaç'tan görevi devralan Doç. Dr. Kudret Bülbül konuşmasında:

"Bu anlamlı günde bir arada olmaktan mutluluk duyuyorum. Türkiye'de hepimiz birer başarı hikayesiyiz. Emek verdiğiniz sürece en alt düzeyden en üst noktalara kadar gelebiliyor olmanız Türkiye'de alınabilecek en büyük hazlardan biridir. Türkiye, ilişkileri siyasal çizgilerle sınırlı olamayacak kadar geniş bir ülkedir. Elbette güncel sorunlara çözümler üreteceğiz ancak entelektüel sermaye işbirliğinin ihtiyaç duyulan bir alan olduğunu düşünüyorum. Entelektüel sermaye işbirliğini sadece kamu üzerinden değil, sivil toplum örgütleri ve üniversiteler üzerinden ve diğer kamu kurumlarıyla birlikte gerçekleştireceğiz. Çalıştığımız alanda tüm taraflarla daha fazla işbirliği yaparak hareket

edeceğiz. Daha fazla ortak aklı öne çıkaracağız ki daha az yanlış yapalım. Bunu yaparken tabii ki gelişmiş demokrasilerin deneyimleri ve en az onun kadar değerli medeniyetimizin birikimiyle de hareket edeceğiz. Yurtdışı Türkler Başkanlığı, Türkiye'nin en çok ihtiyaç duyduğu kurumlardan birisidir. Hep birlikte daha da çok çalışacağız. Yeni bir kurum kurmak gerçekten çok zordur. Ben de böyle bir kurumdan geliyorum. Bu çerçevede Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı'nı bugünlere getiren Sayın Bakanım, Kemal Bey'e ve bütün YTB çalışanlarına çok teşekkür ediyorum. Başarılı faaliyetler hızlandırılarak devam ettirilecektir" dedi.

Kemal Yurtnaç da veda konuşmasında Başkan Doç. Dr. Kudret Bülbül'e yeni görevinde başarılar diledi.

Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül, YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbul'ü Çankaya Köşkü'nde Kabul Etti

24 Şubat 2014 tarihi itibarıyla Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı olarak göreve başlayan Doç. Dr. Kudret Bülbul, Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül tarafından Çankaya Köşkü'nde kabul edildi.

YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbul, Cumhurbaşkanımız Sn. Abdullah Gül'e kurum hakkında bilgiler verdi.

Cumhurbaşkanı Sn. Abdullah Gül, göreve atanmasından dolayı YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbul'ü tebrik etti.

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı'nın stratejik öneme sahip bir kurum olduğunu belirten Cumhurbaşkanımız Sn. Abdullah Gül, kurumun faaliyet alanı ve çalışmaları hakkında önemli tavsiyelerde bulundu.

Başbakanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbul'ü Makamında Kabul Etti

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbul, Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan tarafından kabul edildi.

Başbakanlık Resmi Konutu'nda gerçekleşen görüşmede Sayın Başbakanımız, YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbul'den, YTB'nin yeni yol haritası ve önümüzdeki süreçte yapılacak projelerle ilgili bilgi aldı.

Genç Liderler Programı Başarıyla Gerçekleştirildi

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı tarafından bu yıl ikincisi düzenlenen Genç Liderler programı sona erdi.

8 ülkeden 41 genç katıldı

Genç Liderler'e bu yıl 8 farklı ülkeden 41 başarılı genç katıldı. Programın açılışı Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı'nda yapıldı ve Başbakan Yardımcısı Prof.Dr. Emrullah İşler ile YTB Başkanı Doç.Dr. Kudret Bülbül'de gençlere yönelik bir konuşma yaptılar.

Seminerler, eğitim programları, kültür gezileri ve vizyon konuşmalarına katıldılar

Genç Liderler'in katılımcıları çeşitli konularda alanında uzman kişilerle bir araya geldiler. Dışişleri Bakanlığı'nda "Türk Dış Politikasına Genel Bakış" seminerine katılan gençler, YTB Başkanı Doç.Dr. Kudret Bülbül'ile "Medeniyet ve Küreselleşme"yi tartıştılar ve Kamu Diplomasi Koordinatörü Cemalettin Haşimi ile yurtdışında yaşayan Türkler üzerine konuştular. Program çerçevesinde uluslararası siyaset, Türkiye'nin konumu ve tarihi, liderlik ve kişisel gelişim gibi çeşitli konularda seminerler alan gençler, atölye çalışmaları yaptılar ve düzenlenen etkinliklerle Ankara'yı

yakından tanıma fırsatı buldular. Kültürel etkinlikler kapsamında birinci ve ikinci meclisi ziyaret eden gençler, TRT, Anıtkabir ve Anadolu Medeniyetler Müzesi ve Ankara Kalesi'ne gittiler.

Konya Gezisi

Genç Liderler, programın son gününde Konya'yı gezdiler. Gününbirlik düzenlenen programda Hz.Mevlana Türbesi'ni ziyaret eden gençler Aladdin Camii'ni gezdiler ve Silke Köyü'ne giderek tarihsel öneme sahip yerleri gördüler.

Programdan memnun ayrıldılar

Genç Liderler, programla ilgili görüşlerini paylaştılar.

Furkan Şenel / Belçika

Programı ailemin haber vermesiyle öğrendim. İnternette de kısa bir araştırma yaptım ve çok faydalı olduğunu görerek ben de katılmaya karar verdim. Beklentimin karşılığını aldım. Çünkü almış olduğumuz bilgiler çok faydalı oldu. Bu programda almış olduğum not ve dokümanları dijital hale getirip Belçika'ya götürerek oradaki kardeşlerimizle paylaşacağım. Yağmur Topuz / Almanya İyi hazırlanmış ve çok önemli bir programdı. Eğlence faktörü de olan çok eğitici bir içeriği var. Aynı

zamanda gezerek çeşitli yerler gördük. YTB'deki buluşmaya Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler katıldı. Bunun bize verilen değeri gösterdiğini düşünüyorum ve bence çok önemliydi. Emeği geçen herkese tekrar teşekkür etmek istiyorum.

Ayşe Şanlıalp / Almanya

Programa sınavlarım nedeniyle geçen sene katılamamıştım. Ancak YTB bana bu sene bu şansı verdi. Programa çok büyük masraflar edilmiş ve her şey çok güzel planlanmış. Hepimiz geldiğimiz ülkelerde çeşitli faaliyetlerde bulunuyoruz. Bu programda arkadaşlarla birlikte "Türkiye için neler yapabiliriz?" sorusuna cevap arayabileceğimizi gördüm. 41 kişi olarak birlikte inşallah Türkiye'nin büyümesine katkı sağlayabiliriz. Emeği olan herkese çok teşekkür ediyorum.

Emre Keskin / Kanada

Program ve seminerler çok güzel geçti. Bilmediğimiz şeyleri burada görerek öğrenme şansımız oldu. Bu program sayesinde yeni tanıdıklarımız oldu ve onlarla istişareler yaptık. Onların ülkeleri üzerine konuştuk ve sorunlarını öğrenme imkanımız oldu. Memnun ayrılıyorum. Çünkü bana çok şey kattı.

Türkiye Bursları Koordinasyon Ofisleri Toplantısı Başkanlığımızda Gerçekleştirildi

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül, 16 üniversiteden rektör ve rektör temsilcisiyle bir araya geldi. Türkiye Bursları ile ilgili sunumların yapıldığı görüşmede Türkiye burslusu olarak Türkiye’de eğitim gören uluslararası öğrenciler için üniversitelerde açılması planlanan koordinasyon ofisleri hakkında da fikir alışverişinde bulunuldu.

Başkan Doç. Dr. Kudret Bülbül: “Koordinasyon Ofislerimizden Beklentilerimiz Sadece Kampüs İçi Değildir.”

Başkan Doç. Dr. Kudret Bülbül şöyle konuştu: “Bu tip çalışmaları oldukça önemsiyoruz. Bizim koordinasyon ofislerinden beklentimiz sadece kampüs içi değil, kampüs dışında da bir beklentidir. Türkiye’deki uluslararası öğrencilerin %25’ini biz fonluyoruz. Bizler, bu öğrenciler Türkiye’de okusunlar, mezun olsunlar, Türkiye’den ayrılıp kendi başlarına kalsınlar istemiyoruz. Türkiye’deyken Türkiye’nin kurum ve kuruluşlarıyla, iş dünyasıyla, STK’larıyla, belediyeleri ve valilikleriyle çok yakın ilişkiler içinde olsunlar istiyoruz. 6 kıtadan 176 ülkeden 82 bin başvurusu olan ve bunların 4 binini fonlayacak olan çok değişik bir alandan bahsediyoruz. Mesela Kolombiyalı bir öğrenci sizin üniversitenize geldiği zaman bizim oradaki koordinatörlüğümüz onu alıp Kolombiya için çalışan bir şirket varsa onlarla ilişkisini kursun. Belediyeye Kolombiya’dan bir heyet geldiyse bunu takip etsin ve yakından ilişkisini kursun. Diğer koordinatörlüklerden farklı olarak aktif, icracı, işin içerisinde olan bir koordinatörlük olması gerekir.

Türkiye Bursları Koordinasyon Ofisleri, öğrencilerimizle kalıcı ve sürdürülebilir bir ilişkinin taşıyıcısı olacak

13 bin insanla devlet üzerinden kalıcı ve sürdürülebilir bir ilişki kurabilmek mümkün değil. Bunu şehir üzerinden yürütmek en makul olanıdır. Şehir üzerinden yaparken de Türkiye Bursları ofisimiz bunun taşıyıcısı olsun istiyoruz. Örnek verecek olursak Kayseri’de Çin ile ilgili çalışan kuruluşlar var. Bizim orada Çinli bir öğrencimiz varsa belki o Çinli şirketin çok işine yarayacak. Ülkemizin bu anlamda geri kazanımları olmalıdır.”

7. Uluslararası Öğrenci Buluşması Ankara'da Yapıldı

Uluslararası Öğrenci Derneği Federasyonu (UDEF) tarafından düzenlenen 7. Uluslararası Öğrenci Buluşması'nın Ankara'daki açılış programı Gençlik Parkı'nda yapıldı. Programa Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül, Asma Köprü Uluslararası Öğrenci Derneği Başkanı Erkan Halıcı, Memur-Sen Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Emin Esen, Hak-İş Konfederasyonu Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Toruntay ile çok sayıda davetli katıldı.

Kuran-ı Kerim tilavetiyle başlayan program protokol konuşmalarıyla devam etti. Asma Köprü Genel Başkanı Erkan Halıcı bu buluşmaların Türkiye genelinde yedinci, Ankara'da ise dördüncüsünü düzenlemekten dolayı büyük memnuniyet duyduklarını belirtirken, Hak-İş Genel Başkanı Mustafa Toruntay da bu buluşmayı düzenleyen herkese teşekkür etti ve katkı vermeye devam edeceklerini belirtti. Memur-Sen Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Emin Esen ise sınırlarının gönül sınırları olduğunu belirterek Memur-Sen'in her zaman yanlarında olduğunu söyledi. Gündoğdu'nun ardından YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül kürsüye çıkarak bir konuşma gerçekleştirdi.

YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül: "İçerisinde bulunduğumuz bu tablo Türkiye'nin geldiği noktayı gösteriyor"

YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül konuşmasında öğrenci buluşmalarının bir kültür akışı olduğunu belirtti ve emeği geçen herkese teşekkür etti. Türkiye'de yaklaşık 55 bin uluslararası öğrencinin bulunduğunu ve yaklaşık 13 bininin de Başbakanlık tarafından fonlandığını belirten Başkan Kudret Bülbül, bu tablonun Türkiye'nin geldiği noktayı gösterdiğini söyledi.

Başkan Kudret Bülbül: "Geçtiğimiz haftalarda lisansüstü başvurularımızı kapattık. 2 bin kontenjanımız vardı. Fakat 2 bin kontenjan için 176 ülkeden 37 bin kabul edilmiş başvuru aldık. Bunlar çok basit gibi görünebilir. Ancak bir zamanlar 70 cent'e muhtaç bir Türkiye'yi düşünürseniz, bir zamanlar nüfusunun %70'inin ülkesinde yaşamak istemeyen bir Türkiye olduğunu düşünürseniz "Uluslararası Öğrenci Vizyonu" geldiğimiz noktayı çok net bir biçimde ortaya koyuyor." dedi.

YTB Başkanı Kudret Bülbül: "Bu faaliyet bizim medeniyet yürüyüşümüze katkı sunan ve onu yeniden hatırlatan bir çalışma"

176 ülkeden insanların Türkiye'ye okumak için müracaat ettiklerini belirten Başkan Kudret Bülbül sözlerine şöyle devam etti. "Tek yönlü bir kültür aktarımını değil, karşılıklı bir kültür etkileşimini konu edinen bir çalışmayı önemsiyoruz. Uluslararası Öğrenci Faaliyeti bizim için son derece değerli. Çünkü son 150 yıldır durağanlaşarak kendi içine kapanmış bir ülke pozisyonundaydık. Ancak

bu faaliyet bizim yitik medeniyetimiz dediğimiz arayışımıza bir katkı sunan, medeniyet yürüyüşümüzü yeniden hatırlatan bir çalışma. Ben bu çalışmalarından dolayı UDEF'e ve bütün öğrencilerimize teşekkür ediyorum."

Konuşmaların ardından Mehter Takımı sahne alarak bir gösteri gerçekleştirdi.

20 farklı şehirde iki gün boyunca devam eden olan Uluslararası Öğrenci Buluşması'nın final programı 17. Mayıs Cumartesi akşamı İstanbul Abdi İpekçi Spor Salonu'nda Başbakanımız Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ın katılımlıyla gerçekleştirilecek.

Ahmet Santo – Uganda Buluşma çok güzel ve düzenli geçti. Kuran tilaveti dinledik. Zaten Türkiye'de öğrenci olmak çok güzel. Yeni bir dil ve kültür öğrendim. Ayrıca Türk yemekleri de çok güzel.

Bilal Rabah – Filistin Çok güzel bir buluşma oldu. Bir araya geliyoruz ve bundan çok memnunuz. Farklı kültürler görüyoruz.

Mamman Balla – Nijer Burada okumak büyük bir şans. Ben burada kardeşliği öğrendim.

Sessay Varlee – Liberya Bugün herkesin bulunduğu bir gün oldu. Türkiye'de konaklayacak yer güzel ve eğitimi de çok iyi.

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı 4. Yılını Kutladı

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı'nın 4. kuruluş yıldönümü, Başkanlık binasında düzenlenen resepsiyonla kutlandı. Resepsiyona Başkan Doç.Dr. Kudret Bülbül ve kurum çalışanları katıldı.

Resepsiyonun açılış konuşmasını yapan Başkan Bülbül şunları söyledi: "Bu kadar genç, enerjik, heyecanlı bir ekiple birlikte çalışmaktan gerçekten büyük mutluluk duyuyorum. Öncelikle hepinizi sevgiyle selamlıyorum. 4. Yılın hepimize hayırlar getirmesini temenni ediyorum. Umarız önümüzdeki yılları hep birlikte kutlarız. 5. Yılı, 10. Yılı ve 40. Yılı. Tabii 40. yılı kutladığımızda çoğumuz burada olmayacağız ama burada olduğumuz süre boyunca öylesine güzel işler yapalım, öylesine hoş anı ve izler bırakalım ki 40. yılda burada olacak çocuklarımıza ve torunlarımıza "o izler bırakılırken bir oradaydık; biz Bosna'daydık, biz Afrika'daydık, biz Bakü'deydik, biz Şam'daydık, biz Latin Amerika'daydık, biz Uzak Doğu'daydık; dünyanın her tarafındaydık" diyebilecek ve torunlarımıza anlatabilecek güzel öyküler bırakabilelim. Onlarla, gurur ve mutlulukla burada bıraktığımız izleri paylaşabilelim."

"On Yıllardır Verilmemiş Selamlar, Alınmamış Gönüller Var"

Konuşmasında 4 yıllık bir sürenin kurum ve milletler açısından oldukça kısa bir süre olduğunu vurgulayan Bülbül: "4 yıl kişilerin tarihinde belki uzun bir zamandır fakat kurum ve milletlerin tarihinde 4 yıl gerçekten az bir süredir. 4 yılda belirli bir mesafe kat ettik ama inanın, kat edeceğimiz mesafeyi düşündüğümüzde ben kat ettiğimiz mesafenin çok az olduğunu düşünüyorum. Bunu küçümsemek adına değil, kat edeceğimiz mesafenin büyüklüğünü, uzunluğunu görmek adına söylüyorum. Çünkü hakikaten bizden yüzyılları aşan beklentiler var. Az önce bahsettiğim coğrafyada on yılları, yüz yılları aşan özelemler var. Yüzyıllar içerisinde kurulmamış ilişkiler, alınmamış gönüller var. Verilmemiş selamlar ve hakkımızda edilmemiş o kadar çok dua var ki ben kat edeceğimiz mesafeleri bu duygularla bu perspektiften değerlendiriyorum. İnşallah hep birlikte o ilişkileri geliştirir, selamları ve duaları hep birlikte alırız" diye konuştu.

"Yeni yol haritamızda daha fazla kalıcı ve sürdürülebilir çalışmalara öncelik vereceğiz"

Kurum içi iletişime değer verdiğini belirten Başkan Bülbül sözlerini şöyle sürdürdü: "Yol haritasının mihenk

taşlarından size bahsedebilirim. Bu mihenk taşları esas itibarıyla yeni bir çalışma tarzına, yeni bir ivmeye ve yeni bir gayrete de işaret ediyor. Bu yol haritasının mihenk taşları nelerdir diye baktığımızda daha fazla sistematik yaklaşım ve daha fazla sistematik çalışma. Yerli ve yabancı kurumlarla daha yakından ve daha fazla işbirliği. Daha fazla sivil toplum. Daha fazla entelektüel kapasite geliştirme, daha fazla kalıcı ve sürdürülebilir çalışmalara öncelik verme. Elbette bazen günlük, anlık çalışmalar gerekli olabilir ama bu yeni yol haritamızda daha fazla kalıcı ve sürdürülebilir çalışmalara öncelik vereceğiz. Kurum içi daha fazla katılım, diyalog, istişare ve iletişim halinde işleri yürüteceğiz."

YTB Başkan Yardımcısı Dr. Gürsel Dönmez ise "YTB olarak dört yıllık bir geçmişimiz var. Süre olarak kısa olabilir ama bu kısa süreye arkadaşlarımızla beraber çok güzel çalışmalar sağladığımızı düşünüyorum. Önümüzdeki yıllarda da bu kurumun çok parlak ve kalıcı işler yapacağına inanıyorum" diye konuştu. YTB Yurtdışı Vatandaşlar Daire Başkanı Murat Gürbüz de Başkanlığın kurumsallaşma noktasında ve hizmet ettiği alanlarda büyük bir aşama kaydettiğini ifade etti.

YTB Çalışanları İftar Programında bir araya geldi

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı tarafından kurum çalışanlarına yönelik düzenlenen üçüncü geleneksel iftar yemeği Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler'in de katılımıyla Hasbahçe'de gerçekleştirildi. İftar yemeğine Yurtdışı Vatandaşlar Danışma Kurulu, Kültürel ve Sosyal İlişkiler Eşgüdüm Değerlendirme Kurulu ve Uluslararası Öğrenciler Değerlendirme Kurulu üyeleri, kurum çalışanları ve aileleri katıldı.

Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler: " YTB Yeni Türkiye'nin Yeni Kurumlarındanandır"

İftarın ardından konuşma yapan Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Emrullah İşler, YTB'nin yeni Türkiye'nin yeni kurumlarından biri olduğunu vurguladı ve sözlerine şu şekilde devam etti: "Yeni Türkiye'yi birlikte inşa ediyoruz. Yeni Türkiye'nin en yeni kurumlarından birisi de YTB'dir. YTB dört yıl önce kuruldu ve sizler, yurt dışında sahipsiz olan milyonlarca vatandaşımıza sahip çıktınız. Onların sıkıntılarıyla birinci elden ilgilenebilmek için dört yıldır durmadan koşturuyorsunuz. İnşallah YTB,

yeni yol haritasını en kısa zamanda başarılı bir şekilde sonuçlandıracaktır. Yeni bir Türkiye inşa ediliyor. Bu inşaat faaliyetlerinde sizin de elinizi ve gönlünüzü taşın altına koymamız gerekiyor. 10 yıl önce neredeydik, şimdi nerelere geldiğimizi hepimiz görebiliyoruz."

Başkan Doç. Dr. Kudret Bülbül: "Yeni Türkiye'yi birlikte İnşa Ediyoruz"

Yaptığı konuşmada YTB olarak her geçen gün sorumluluklarının artacağını ifade eden YTB Başkanı Doç. Dr. Kudret Bülbül: "Ramazan birlik ve beraberlik ayı, huzur ayıdır. Ramazan yenilenme, arınma, istişare, muhabbet ve aynı zamanda bir sohbet ayıdır. Umarım bu kadar güzelliğin bir arada olduğu bu iftar programımız da güzelliklere, hayırlara vesile olur. Hepimiz tarihi bir süreç yaşıyoruz. Yeni Türkiye'yi birlikte yaşıyor birlikte inşa ediyoruz. Yeni Türkiye demek daha fazla sorumluluk, işbirliği, koordinasyon ve çalışma demek. Bu bağlamda biz de bu iftar programımızı birlikte çalışmalar yaptığımız kurumlarla birlikte gerçekleştirmek istedik" dedi.

Rüzgar Takımın Başındaki Türk ALP ALPAGUT

“Bir Avrupalı için başka bir ülkede çalışmak doğal bir şey. Ancak Türk olarak İtalya Milli Takımı’nın başına gelene kadar çok zorlukla karşılaştım...”

İstedikten sonra dünyada yapılamayacak hiçbir şey olmadığına inanıyor başarılı yelkenci Alp Alpagut. Denize ve yelkenciliğe karşı olan sevgisi onu küçük yaşlarından itibaren başarıdan başarıya taşıdı. 1983 yılında adım attığı Galatasaray Yelken Takımı’ndan yolu 2013 yılında İtalya Milli Takımı’na kadar uzandı. Yelkenciliğin çok gelişmiş olduğu bir ülkenin milli takımının başında bulunan ve o takımı da başarıdan başarıya götüren Alp Alpagut ile ARTI 90 için konuştuk.

Yelken sporuna nasıl başladınız?

Yelken sporuna 1983 yılında Galatasaray'da başladım. Dokuz yaşındaydım ve ailemin yönlendirmesiyle bu spora yöneldim. Ailemizde yelkenci yoktur ama derin bir deniz sevgisi var. Sadece mahallede futbol oynamayıp bir kulüpte spor yapmam amacıyla yazdırıldım. Kulübe gittiğimiz ilk gün de Türkiye'de ki en doğru antrenörle karşılaştım. Rahmetli Muzaffer Karacehennem bana bu sporda çok katkı yapmıştır. Kulüpteki eğitmen abilerimin de yardımlarıyla yaz okulunu büyük bir keyifle eğitimlerimi tamamladım. 40-50 kişi başlayan gruptan kış antrenman grubuna beş sporcu kalmıştık. Ertesi sene de lisansım çıktı ve yarışmaya başladım. Kulübümüzde az sayıda sporcu olmasına rağmen çok güzel bir atmosfer vardı. 1992 yılında Bulgaristan'da yapılan Balkan Şampiyonası'na GS kulübünden dört sınıfta katıldık ve dört altın madalya ile döndük. 1985 yılından itibaren yaz aylarının her günümü Kalamış'ta ki kulüpte geçiriyordum ve çok güzel günlerimiz oldu.

İtalya Milli Takımı'nda görev almanız nasıl oldu?

İtalya yelken sporuna çok önem veren bir ülke. Yatçılık turizm sektörünün bir parçası ve denizle iç içe yaşayan insanların sayısı çok fazla. Olimpiyatlarda yelken alanında büyük başarılar kazandılar. Uzun süre sonra 2012 yılında yapılan Londra Olimpiyatları'ndan madalyasız döndüler ve bunun üzerine federasyonlarında önemli değişiklikler yaptılar. İtalya Yelken Federasyonu benimle Şubat 2013'te temas kurdu. Göreve yeni getirilmiş olan sportif direktör bana projelerini anlattı ve laser antrenörü olarak beni teknik kadroda görmek istediğini söyledi. Kariyerim için önemli bir adım olarak

gördüğüm bu görevi ben de fazla düşünmeden kabul ettim. Göreve getirilmemde sporcu ve antrenör olarak farklı ülkelerde yaşadığım olimpiyat tecrübelerimin yanı sıra bu alanda geçmiş dönemlerde elde ettiğim başarıların olduğunu düşünüyorum. Özellikle İtalya'da katıldığım yarışlardaki aldığım başarılarım, 2005 yılı laser sınıfındaki İtalya şampiyonluğum, 2009 ve 2012 yıllarındaki Master(+35 yaş) İtalya şampiyonluğumun da önemli bir etken olduğunu düşünüyorum. Aslında İtalya yelken sporunda yabancı antrenörlere fazla görev veren bir ülke değil. Ben de yanılmıyorsam bu göreve getirilmiş ikinci yabancı antrenörüm.

Yurtdışında yaşayan başarılı bir Türk olarak vatandaşlarımıza bulundukları ülkede başarılı olabilmeleri için neleri tavsiye edersiniz?

Herhangi bir alanda başarılıysanız, işinizin hakkını veriyorsanız ve yaptığınız işten keyif alıyorsanız, dünyanın neresinde olursanız olun kendinize iyi bir mevki yaratabilirsiniz. Ben buna inanıyorum. Ben kendimi en iyi yaptığım ve en keyif aldığım işe odaklanmaya çalıştım. İşletme Fakültesi'nde okuduğum dönemde bile kendimi en iyi yaptığım iş önceliğimi yelkene verdim. Aldığımız başarılı sonuçların da bana güven vermesiyle bu alanda ilerledim. Üniversiteyi bitirdiğim yıl yurtdışından gelen antrenörlük teklifi hayatımı değiştirdi. Herhangi bir Avrupa ülkesi vatandaşı için başka bir ülkede çalışmak doğal bir olaydır. Fakat bir Türk olarak İtalya Milli Takımı'nın başına gelene kadar süreçte karşılaştığım bürokratik zorluklar çok fazlaydı. Özellikle vize ve oturma izinleri için konsolosluk kapılarında geçirdiğim stresli zamanları bir ben bilirim. Ancak azimle her işin üstesinden geliniyor.

Sizi örnek alacak yeni nesil gençlere tavsiyeleriniz neler olur?

Hikayem Türkiye'de ki tüm gençler için motivasyon kaynağı olabilir. Yapılması imkansız görünen bir işi ben başardıysam, başka alanlardaki başka gençler de bunu başarabilir. Spor, sanat, müzik, bilim gibi birbirinden farklı alanlarda yurt dışında başarılı olmuş Türkler mevcut. Şunu söylemek isterim, genel bir değerlendirme yaptığınızda dünyanın 11. en uzun kıyı şeridinde sahip olan Türkiye, yelken sporunda dünya sıralamasında oldukça gerilerde. Olimpiyatlardaki madalya ve sporcu sayısında çok gerilerdeyiz. Yelken sporu bu seviyede olan bir ülkeden çıkıp ta İtalya gibi çok daha sistemi oturmuş ileri bir ülkeye antrenör olmayı başarabiliyorsanız, imkansız diye bir şey olmadığını düşünüyorum. Kendinize güvendiğiniz ve disiplinli çalıştığınız sürece varılamayacak nokta yoktur.

Bundan sonra ne gibi hedefleriniz var?

Öncelikli hedefim İtalya Yelken Milli Takımı'nı Laser sınıfında Avrupa'nın en başarılı takımı yapmak. 2013 yılı çok başarılı geçti ve Dünya Şampiyonası'ndan son 10 yılın en iyi sonuçlarını alarak döndük. 2014 yılı Avrupa ve Dünya Şampiyonaları'nda üst sıralarda yer almak, İtalya Milli Takımı'nın başında 2016 Rio Olimpiyatlarında yer alabilmek ve bunu başardığım takdirde de oradan madalyayla dönebilmek. Daha önce Finlandiya-Malezya takımlarıyla 2008 Pekin Olimpiyatları'nda, Belçika takımıyla da 2012 Londra Olimpiyatları'nda yer aldım. Uzun vadeli planım ise 2016 ve sonrasındaki olimpiyatlarda da madalya kazanan sporculara sahip olmak.

ARTI90

FOTOĞRAF

İLKER KIRMIZI

ilker.kirmizi@ytb.gov.tr

ANADOLU'DAN KARELER
Boztepe - ORDU
Fotoğraf: İlker KIRMIZI